

Jubelklangen

ANDLIGA SÅNGER

SAMLADE OCH UTGIFNA
AF
A·L·SKOOG & J·A·HULTMAN
Minneapolis. Minn
1896

Bramblett & Beygeh Eng

JUBELKLANGEN

ANDLIGA SÅNGER

SAMLADE OCH UTGIFNA

AF

A. L. SKOOG OCH J. A. HULTMAN.

MINNEAPOLIS, MINN.

1896.

FÖRORD.

Ehuru Jubelklangen är i första hand ämnad för bruk i söndagsskolan och innehåller många sånger, som äro särskildt passande för barn, ville den icke begränsa sin tjenst till detta område, utan utgöres dess omvexlande innehåll till största delen af sånger, som, på samma gång de kunna med fördel användas i söndagsskolan, äro af allmän art och kunna sjungas till uppbyggelse vid hvilket tillfälle som helst. Vi anbefalla derför boken äfven till ungdomsföreningar och sjungande kristna i allmänhet för bruk vid bönestunder och andra möten.

Hvarje tonstycke i boken har underkastats en noggrann revision, hvarvid målet varit att gifva harmonien en enkel men korrekt musikalisk form och att ej sätta melodierna högre, än att barn såväl som äldre med begränsadt röstomfång kunna deltaga i sången. Uppmärksamhet fästes vid de många sånger, hvilkas första och andra stämmor kunna sjungas som duett— en sak, som förnämligast ledare af barnkörer skola förstå att uppskatta.

Med anledning af att gitarren börjat mer och mer användas till ackompanjering af andlig sång, har musiken fått åtföljas af en enkel ackordbeteckning för nämda instrument, hvaröfver en fullständig förklaring följer vid bokens slut. Må gitarrister vinnlägga sig om att väl inhemta det framstälda ackordsystemet! Det är lättfattligt och skall ej allenast sätta dem i stånd att på ett förtjenstfullt sätt ackompanjera hvarje sång i denna bok utan möjligen öppna för dem en grufva af rikedom i gitarren, som de förr ej anat, samt bibringa dem en djupare insigt både i harmoniens sammanhang och i detta sköna instruments rätta bruk. Söndagsskolor, som sakna orgel eller orgnist, torde ock kunna ersätta bristen med strängaspel.

Några få sånger, som ej åtföljas af egen musik, stå i hvarje fall vid sidan af de melodier, till hvilka de äro hänvisade.

Måtte Jubelklangen med sina enkla toner få tjena till att upphöja Herrens namn och draga många både små och stora till den skara af frälsta, som redan samlad är!

Minneapolis i juni, 1896.

Utgifvarne.

Skoog & DeLander, musiktryckare, Minneapolis, Minn.

1. Jubelklangen.

A. L. S. | Ps. 89: 16. | W. A. Ogden.

1. Hör ju - bel-klan-gens enkla ljud, Kla-ra ljud, glada ljud, En
Se nu är sa - lig - he-tens dag, Nådens dag, lifvets dag, En
2. För verldens synder Je-sus led, Vil·ligt led, tåligt led, Ja
Hvar syn-da - träl kan nu bli fri, Rättsligt fri, evigt fri. Den
3. Så lå-tom oss till Herren gå, Al - la gå, genast gå, Att
För verlden lju - da skall vår sång, Glada sång, hjertats sång, Tills

D AG D

helsning bringar ifrån Gud. Säll enhvar som tror den!
tid af himmelskt väl-be-hag Hvilar öfver jor-den.
dödens bittra kamp han stred Att från död oss frälsa.
fat - ti - ge nu rik kan bli, Sargad själ få hel - sa.
nåd för nåd af honom få Och vår hyllning bringa.
in - för lammets tron en gång Bättre den skall klinga.

O sto - ra bud ifrån vår Gud! Med väldig röst må sången skalla Att enhvar till

D AG D D AG

D G AD AG D G D A

frihet kalla. Frälsning bjudes fritt åt al-la Under nådens ju-bel-år.

D G D G AD AG D

2. Lofven Gud med glädjesång.

A. L. S. | Ps. 150. | A. L. Skoog.

1. Lof - ven Gud med gläd - je - sång Ut - i hans hel - ge-
2. Lof - ven för hans ger - nin - gar, Hans sto - ra här - lig-
3. Lof - ven med ba - su - ners ton Och citt - rans, har - pans
4. Lof - ven med cym - ba - lers klang, Väl - lju - dan - de och

G C Dc

dom, Och i fä - stet af hans magt Lof-sjun-gen Her - ra-
het. Hyl - len med en värdig sång Hans hö - ga ma - je-
ljud. Ja, till pu - ka, strängaspel Och flöjt lof-sjun-gen
klar. Allt lof - sjun - ge Je - ho - va, Allt, allt hvad an - da

G G C Dc

nom. Lof - vå ho - nom, allt hvad an - da har;
stät.
Gud.
har.

G G C

Gif åt Gud din lofsång ren och klar. För hans kärlek, al - lom

Dc G G

up - pen - bar Sjung hans pris, hal - le - lu - ja!

C DC G

3. Håll dig till Herren.

A. L. S. Jos. 23: 8.

1. Gå i Herrens fruktan På din pilgrimsstig, Många ögon skåda,
2. Upplyft Je - su fa-na, Der du vandrar fram, Att ock några fle - ra
3. Kärlek är ditt valspråk, Frälsning är ditt mål, Ordet är ditt vapen,

D A AG

Hur du uppför dig. Vare sig, det solsken El-ler mu-let är,
Dra-gas till Guds lam. Kännes modet svigta, När förakt du bär,
Som ej motstånd tål. Härligt skall du seg-ra Ut - i stri-den här,

D D G

1 2

Håll dig till Her-ren, Kraft han beskär. Kraft han beskär.

G D AG D AG D

4. Gud är trofast.

1 Kor. 1: 9.

1. Gud är tro-fast, står det skrifvet, Och jag har min tröst der-i.
2. Un - der - lig har Herren va - rit, Un - der-lig han än-nu är,
3. Komme hvad som vill i lif - vet, Kom-me hvad det än må bli,

D AG D

Han är tro - fast he - la lif - vet O - af-sedt hvad jag kan bli.
Vä-gen, som jag al-drig fa rit, Ständigt han mig vandra lär,
Gud är tro - fast, står det skrifvet, Och jag har min tröst der - i.

D AG D

All min o - tro kan ej fäl - la Herrens tro-fast-het om-kull.
Och i al - la lif - vets ö - den Är hans nåd o - änd-ligt stor,
Har jag Her-ren vid min si - da, Då be - höf-ver jag ej mer.

AG D AG D

När det tor - kar i min käl - la, Står min fa-der rik och huld.
Och i sor - gen som i nö-den Mången himmelsk lärdom gror.
Jag kan ti - den lungt för-bi - da, Tills i skyn jag ho-nom ser.

D G AD AG D

5. Jordens fröjd så snart försvinner.

N. F. Rom. 15: 13. J. A. HULTMAN.

1. Jordens fröjd så snart försvinner, All-ting ha-star till sin graf.
2. O du folk, som Je-sus fun - nit, Du har fun-nit glädjen all.
3. Må vi un-der pil-grimsfärden Hjertat ha i him-me - len.
4. Nu må jord och himmel fal - la Det ej stö - ra skall vår frid.

E A BA E

Lif - vet som en ström bortrinner Hän mot e - vig hetens haf.
Stor den lyc - ka är du vun-nit, Stör-re än du vin-na skall.
Glädjen ut - i synden, flärden Höfves ej en Je - su vän.
Her-rens ord och löf - ten al - la De stå qvar till e - vig tid.

E A BA E

Men det lif, som Je - sus gif - ver, Ej tar slut med denna tid;
O så låt oss hvi - la stil - la Vid vår vän i ljuft och ledt,
Re - se-kost vår fa - der gif - ver, Mer vi ej be-höf-va här.
O hvad tröst för hvar-je hjer-ta, Som i verlden li der tvång.

E A E BA

E - vig him-lens gläd-je blif-ver, U-tan än - de är hans frid.
Att vi ri - ket ej för - spil-la, Som vår fa-der oss be - redt.
Arf-vet som för e - vigt blif-ver, Kronan, palmen få vi der.
Kort är pröf-vo - ti - dens smärta E-vig blir vår ju-belsång.

E A BA E

6. Tidigt vill jag söka Herren.

A. L. S. — Ord. S: 17. — A. L. Skoog.

1. Ti-digt vill jag hö - ra Herrens röst, Gif - va honom bo-ning
2. Ti-digt vill jag lig - ga vid hans fot Och den bästa de - len
3. Ti-digt vill jag äl - ska bi-belns ord, Fin - na be-te der med
4. Ti-digt vill jag sö - ka Her-ren Gud, Hö - ja till hans ä - ra

G C G

i mitt bröst, Tidigt äl-ska Gud, som kär-lek är, Och som alltid
ta - ga mot, Tidigt jag hans bud vill lyss-na till, Och i hjertat
öf -rig hjord, Tidigt vill jag ber - ga e - gen själ, Vin - na någon
lofvets ljud. Snart vid resans slut jag fröj-das kan, Att jag redan

G Dc G C DG

haft och har mig kär. Tidigt vill jag sö - ka, tidigt vill jag sö-ka,
jag dem gömma vill.
mer för Gud jem-väl.
ti - digt Herren fann.

DG DG Dc G Dc G

Sö - ka Herren Gud ut - i un - ga dar. De som ho-nom sö - ka,

C G AG D Dc G

ti-digt honom sö - ka, Sko-la honom finna– så han lofvat har.

G C DG DG Dc G

7. Der fins rum.

A. L. S. Luk. 14: 22. F. A. GRAVES.

1. Je-sus kär-leks-fullt mig dragit Med sitt e - van - ge - li - um
2. Jag åt Je - sus helt förtror mig Un - der lif - vets dag så skum.
3. Tröst och hopp mig Jesus skänker, Han ock löst min tun-ga stum.
4. Kom, o själ o kom till Je-sus, Är din käns-la än så ljum.

F CB7 F CB7

Fine.

Till sitt hjer-ta, i hans kär-lek Fins för mig och al - la rum.
I hans frids och glädjes sol-sken Fins för mig och al - la rum.
Trygg jag bä-res i hans ar-mar, Och för al - la der fins rum.
In-gen än - nu han ut - ka-stat, Nej för al - la der fins rum.
D.S. På hans löftesord jag hvi-lar, Och för al - la der fins rum.

F C F CB7 F

D. S.

Der fins rum, der fins rum, Ja för al - la der fins rum.

B7 F CB7

8. Han är alla dagar när.

A. L. S. — Mat. 28: 20. — A. L. Skoog.

1. O jag har en vän, som äl-skar mig, Är mig al-la da-gar när: Han mig tro-get föl-jer på min stig, Han är al-la da-gar när.
2. Fast mitt ö-ga ej kan se min vän, Han är al-la da-gar när; Och i tron jag hör hans hviskning än: "Jag är al-la da-gar när."
3. Det gör lyckans timmar gla-da-re, Han är al-la da-gar när; Och i nö-dens stund hur godt att se, Han är al-la da-gar när!
4. Vid hans löfte hvi-lar jag så säll, Han är al-la da-gar när; Och jag nal-kas trygg min lef-nadsqväll, Han är al-la da-gar när.

D. S. da-gar in-till verldens slut Her-ren Je-sus är oss när.

Fine.

Han är när (han är när), all-tid när (all-tid när) Si-na sva-ga vän-ner här. Al-la

D. S.

F B♭ F F C B♭ F B♭ F C F C B♭ F B♭ F G F C F

9. Min vän är min.

Hög. 6: 2. — A. L. Skoog.

1. Min vän, min vän Är min och jag är hans. På
2. Han har, han har Sin An-de till mig sändt Och
3. Nu vet, nu vet Jag ock, på hvem jag tror, Jag

Capo I. G C G

jord, på jord Ej så-dan glädje fans Som
ljus, och ljus Ut-i mitt hjerta tändt: Jag
vet, jag vet, Att i mitt hjerta bor Min

D G C AG D

den att e-ga Jesus Krist; Se, det är fröjd för-u-tan brist, Se,
ser min faders kärlekshöjd Och smakar nådens ljufva fröjd, Och
Gud och frälsa-re så kär, Som al-la verldars her-re är. Som

G Dc Dc G

det är fröjd, ja det är fröjd för-u-tan brist. u-tan brist.
smakar nådens, smakar nå-dens ljufva fröjd. ljufva fröjd.
al-la verldars, al-la verldars her-re är. herre är.

1 2

G DC DC Dc G DG Dc G

10. Jag är en liten pilgrim.

J. A. H. Ebr. 11: 14. J. A. Hultman.

11. När Herren är min herde.

J. B. Ps. 23.

1. När Herren är min herde,
Hvad kan mig fattas då?
Allt, allt hvad jag behöfver
Jag skall af honom få.
På ordets ängar gröna
Han föder sina lam,
Till lifvets friska källor
Han sjelf dem leder fram.

2. Och om från hjorden villas
Ett enda får, han ej
Det lemnar qvar i öknen,
Ett rof för ulfven; nej,
Han härleksfullt det söker,
Den trogne frälsaren,
Och trofast återför det
På rätter väg igen.

3. Små lammen skall han bära
Och gömma vid sitt bröst,
Det sargade förbinda,
De sorgsna bringa tröst,
För köld och storm dem skydda
Och hjelpa i all strid,
Dem regn och skugga gifva
I torkans, hettans tid.

4. Och skulle jag än vandra
Igenom mörkan dal,
Jag räds ej — han är nära,
Som lindrar dödens qval.
Visst är hon hemsk och dyster,
Den mörka Jordans flod,
Men Jesus för mig öfver,
Han ger mig hopp och mod.

5. Så sjunger jag af hjertat
Min herde Herren är.
Med fröjd jag honom följer
Den väg, som hemåt bär.
Blott nåd, ja, idel godhet
Städs' skola följa mig,
Och jag skall i hans hydda
Få bo evinnerlig.

12. Framåt i Jesu namn.

J. A. H. 2 Mos. 14: 15. J. A. HULTMAN.

1. Fram - åt i Je - su namn! Brö - der, fram - åt,
2. Visst är vår o - vän vred, Hem dock det går;
3. Trum - pe - ten lju - der snart: Je - sus är här!
4. Ja, snart är stri - den slut— O hu - ru godt!

CAPO I. A A ED A

Tills vi i fri - dens hamn Ej skil - jas åt!
Vår Gud är verk-ligt med Se - gern är vår.
Oss or - det sä - ger klart: Her - ren är när.
Snart få vi hvi - la ut— Sa - li - ga lott!

A D BD EA ED A

13. Till Sion, Guds heliga berg.

Es. 35: 10. A. L. Skoog.

1. Till Si - on, Guds he - li - ga berg och Guds hus, O
2. Och Je - sus är när, om än vä-gen är brant, Ja
3. Re'n mån-ga, som vandrat med oss här en tid, Ha

G Dc G

lå-tom oss skynda med fröjd. Till Si - on, trots vågens och
när, om än tör-net är hvasst. Hvar krökning af vä-gen han
hun-nit det lyck-li - ga hem. Vi följt dem till gränsen, vi

Dc G Ba

stor-mar - nes brus, Till Si - on, som skym-tar der-
kän - ner så grant, Med tör - net han är ju ock
sett de - ras strid Men ock - så en skymt af den

Em Ag

up - pe i ljus, Till Si - - - - - - on, till
nä - ra be - kant. O skyn - - - - - dom, o
sa - li - ga frid, Som slut - - - - - ligt, som

Till Si - on, Guds höjd, till
O skyn - dom med hast, o
Som vän - ta - de dem, som

D G

Si - - - on, Till Si-on, den so-li-ga höjd!
skyn - - dom, O skyndom till honom med hast.
slut - - - ligt, Som slutligt ock vän-ta-de dem.
Si-on, Guds höjd,
skyn-dom med hast,
vän-ta-de dem,

C DG Dc G

4. Må ingen utaf oss tillbaka då bli!
Oss vinkar ju hemmet och der,
Och snart är allt mörker i vägen förbi,
Och snart inför konungen framträda vi
Att skåda, att skåda,
Att skåda vår Gud, som han är.

14. Sabbatsdag, hur skön du är!

J. B. 2 Mos. 20: 11. J. Blomqvist.

1. Sabbatsdag, hur skön du är! Skänkt af Gud—jag har dig kär.
2. Ef-ter ar-bets-veckans strid Få vi sit-ta ned i frid.
3. Gud, vår Gud, till dig vi se, Gif oss rik väl-sig-nel-se.
4. Låt i dag ditt hel-ga ord Gö-ra un-der på vår jord.

G C G

Kom, o kom, att än en gång Sam-la oss till bön och sång.
Vid vår fa-ders ri-ka bord, Lyss-nan-de till nå-dens ord.
Låt ditt e-van-ge-li-um Lju-da klart på al-la rum.
Vå-ra ar-ma sjä-lar föd, Her-de god, med lif-vets bröd.

rit.

D G C DG Dc G

5. Kom och månget byte tag
Från den starke denna dag.
Berga mången kärfve in
Uti himlaladan din

6. Herre, komme snart den tid,
Då vi efter lifvets strid
Uti evig sabbatsro
Få i dina gårdar bo.

15. Steg för steg.

A. L. S. Ebr. 6: 1. A. L. Skoog.

1. Vi, en pilgrims-ska - ra glad, Tå - ga upp till Zions stad
2. Med oss föl - jer vännen kär, Mod och styr-ka han beskär.
3. Steg för steg då sträfva vi Städs framåt att bättre bli
4. Ge-nom en för - fö - risk verld Le - der jemt vår pilgrimsfärd,

Capo I. A Ed A

Steg för steg med staf i hand Öf - ver öknens sand.
Om vi ly - da ho - nom blott, Så blir all-ting godt.
Samt att me-ra kän - na Gud Och hans vil-jas bud.
Men vi ak - ta ej dess prål — Himlen är vårt mål.

A Ed A

Steg för steg, steg för steg Skrida vi fram-åt på vår sälla stråt.

Ed A Ed A

Himlens port vi allt - fort Nal - kas steg för steg,

Ed A EA Ed A

16. En källa öppen och fri.

A. L. S. Sak. 13: 1. A. L. Skoog.

1. Oss en käl - la har Gud beredt, En käl-la öp-pen och fri.
2. Från Guds hjerta dess å-der går, En käl-la öp-pen och fri.
3. Syn - dig själ gör hon hvit som snö; En käl-la öp-pen och fri.
4. Är ditt hjerta som stenen hårdt? En käl-la öp-pen och fri.

Capo 1. G C G Dc G

Fine.

E - mot synd och o - ren - lig-het En käl-la öppen och fri.
Lifskraft har hon ur Je - su sår, En käl-la öppen och fri.
Styr-ka ger hon åt bräckligt rö; En käl-la öppen och fri.
Är ditt sam-ve - te plågadt svårt? En käl-la öppen och fri.
D.S. Kom till Je-sus, ty der fins nåd, En käl-la öppen och fri.

G C G Dc G

D.S.

Öp - - - pen står käl-lan, Öp - pen och fri.
Öp-pen och fri står käl-lan, Öppen, ja öppen och fri.

G C Dc Dc G

5. Blicken vidgas vid källans rand—
En källa öppen och fri.
Klart för själen syns himlens land—
En källa öppen och fri.

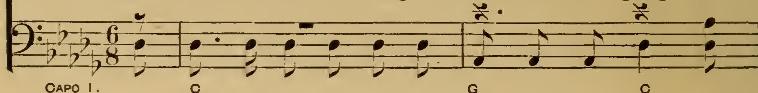
6. Kom till lifskällan, en och hvar—
En källa öppen och fri.
Mottag frälsningen underbar—
En källa öppen och fri.

17. Hos Jesus.

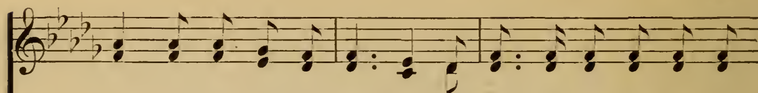
N. L. R. Mat. 11: 28. N. L. Ridderhof.

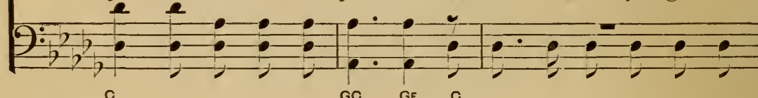
1. Hvar fin - ner man ro un-der mö - da och strid? Hos
2. Hvar ly - ser ett sken, som gör mör - ker till ljus? Hos
3. Hvar fin - nes det vat - ten, som sjä - len ger lif? Hos
4. Hvar sam-las de blod-tvag-na ska - ror en gång? Hos

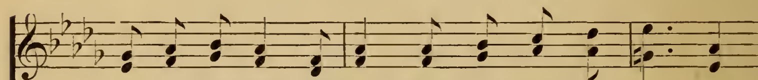
Capo 1. C G C
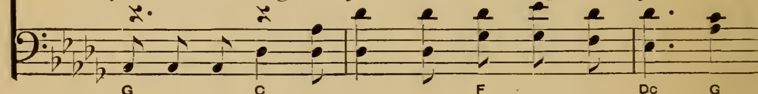

Je - sus, en - dast hos Je - sus. Hvar fin - nes för hjer-tat den
Je - sus, en - dast hos Je - sus. Hvar sit - ter man lugn un-der
Je - sus, en - dast hos Je - sus. O hjer - ta, som ej mer vill
Je - sus, hem-ma hos Je - sus. Då sko - la de sjun-ga sin

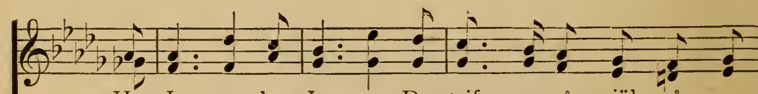
C GC GF C

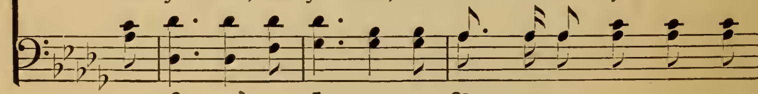
ljuf - va - ste frid? Hos Je - sus, en - dast hos Je - sus.
stor-mar-nes brus? Hos Je - sus, en - dast hos Je - sus.
tör - sta, för - blif Hos Je - sus, en - dast hos Je - sus.
ju - blan-de sång Hos Je - sus, e - vigt hos Je - sus.

G C F DC G

Hos Je - sus, hos Je - sus, Der trif - ves vår själ så o-

C F GF

säg - ligt väl. Det kan ej för - kla - ras, det

C DGF

kan blott er - fa - ras, Hur sa - ligt det är hos Je - sus.

EC F GC GF C

8. Jesus är den gode herden.

A. G. L. Joh. 10: 14. L.

1. Je - sus är den go - de her - den, Som sitt lif för få - ren
2. Je - sus är den go - de her - den, Som så väl de si - na
3. Je - sus är den go - de her - den, Han vid namn. dem kallar
4. Je - sus är den go - de her - den, I sin famn han vill dem

A ED A D

lå - ter, Tröstar bar-net, när det grå-ter, Gif-ver e - vigt lif.
kän-ner Och dem äl - skar så-som vän-ner Och är känd af dem.
al - la, Hjelper upp dem, när de fal - la: Honom föl - ja de.
tryc-ka, In-gen skall dem kun-na ryc - ka Ur hans star-ka hand.

A ED F♯M D EA ED A

19. Mera lik Jesus.

A. L. S. — Fil. 2: 5; 1 Joh. 3: 2. — A. L. Skoog.

1. Sa - lig jag är nu ge-nom tron, Frälst genom nå-den
2. Tå - ligt och öd - mjuk så - som han, Stark ut - i fre - stel-
3. Me - ra mot al - la kär-leks-full, Me - ra fri-mo - dig
4. Ho - nom jag skå - da skall en dag. Nu i min gläd-je

D AG D G

i Guds son. Hvad kan jag ön-ska mer? Jo si, Me - ra lik
sen och sann, Höjd öfver allt be - drä - ge - ri— Me - ra lik
för hans skull, Me - ra till bö - nen böjd och fri— Me - ra lik
sjun-ger jag, Sjun - ger med barnslig me - lo - di: Me - ra lik

D AG D G D

Je - sus vill jag bli. Me - ra lik Je - sus, me - ra lik Je - sus,
Je - sus vill jag bli.
Je - sus vill jag bli.
Je - sus skall jag bli.

D AG D D G

Me - ra från synden och verlden fri: Me - ra lik Je - sus,

D ED A D

me - ra lik Je - sus, Me - ra lik Je - sus vill jag bli.

G D AG D

20. Stäm upp en lofsång.

A. G. L. Ps. 69: 31. B.

1. Stäm upp en lof - sång till vår Gud, Högt klin - ge
2. Rik är vår Gud ut - i sin nåd, Och stor i
3. De hö - ga han för-ne - dra kan, De öd - mju-
4. Och menskor, him - lar, haf och jord Han bär up-

D G AG D

hjer - tats har - po - ljud! Ty stort och här - ligt
vis - dom och i råd. För - lo - rad son han
ka dem hjel - per han, Ty god han är och
på sitt all - magts - ord, Hans ri - kes spi - ra

(B A G F♯) EAG D A A ED A

är hans namn, För tröt - ta barn en ljuf - lig hamn.
sök - er opp, Hos nö - dens barn han fö - der hopp.
godt han gör. Ske ho - nom lof och pris der - för!
rätt - vis är, Och kär - le - ken är hans ba - ner.

D ED A AG D G AD AG D

21. Tänken på honom.

A. L. S. Ebr. 12: 3. A. L. Skoog.

1. Tän-ken på Je - sus, fräl-sa - ren kär,.... O hvil-ken
2. Gla - da vi lö - pa ut - i hans spår,... Kännes än
3. Ger - na vi bä - ra hån och för - akt..... Der vi gå
4. Tän-ken på ho - nom, smär-tor-nas man,... Synden och

G D

kraft, som der - ut - i är! Kraft till att äl-ska, och gö - ra
kam - pen tröttsam och svår. Je-sus för oss -långt mera ut-
fram, ty har han ej sagt: Om de be-handlat mä-sta - ren
dö - - den han öf - ver-vann. Nu han i ä - ra tronar hos

Dc G G

godt, Kraft till att lef - va ho nom blott!
stod; Tän - ken på ho - nom, det ger mod.
så, Vi ej det bätt - re vän - ta få.
Gud, Dit han ock hem - ta skall sin brud.

C DG Dc G

Tänken på ho - - - - nom ut - i all strid,..... Tänken på
Tänken på ho - nom ut - i all strid,

G Dc

ho - - nom, han är vår frid......... Tänken på
Tänken på ho - nom, han är vår frid.

Dc G

ho-nom, syn-da - res vän, För oss han dog men lef-ver än.

G C DG Dc G

22. Sjung en sång till Jesu ära.

Ps. 45: 2. Tysk melodi.

1. Sjung en sång till Je - su ä - ra, Som så vår - dar si - na
2. Med sitt blod, som för oss run-nit Han de bund-na fri - het
3. Ge - nom ök-nen han oss le - der, Sän-der bröd från himlen
4. Snart, ja, snart den kär-leks - ri - ke Vi få se och var - da

C GF C C

kä - ra. O hvad kan den själ för - fä - ra, Som han å - ter - löst!
vun-nit, Han de vils - na å - ter - fun-nit, Och i fam-nen bär.
ne - der, Der han vän-tar på och be-der För sin köp - ta brud.
li - ke, Snart vi få i fri - dens ri - ke Hö - ja bätt-re sång.

GF C F C GC GF C

23. Upp till Sions stad.

J. A. H. Jer. 31: 6. J. A. HULTMAN.

1. Upp till Zi - ons stad, till Je - ru - sa - lem Tå - ga
2. Vi fri - mo - digt gå ge - nom ök - nen fram Till vårt
3. Tänk när vi en gång ut - i him - me - len Sko - la
4. O så led oss, Je - sus, nu vid din hand, Till dess

C G

vi med fröjd, till vårt rät - ta hem. Och vårt sällskap är mån-ga
lju - sa hem up-på himlens strand, Och vår Jo - su - a med en
skå - da Je - sus, vår bror och vän, Och in - stäm-ma med ut - i
vi stå fräl-sta på him-lens strand Och med al - la hel - gon lof-

GF C GF C

tu - sen - de, Hvilka lärt att äl - ska sin fräl - sa - re.
väl - dig arm Sjelf be - hål - ler se - gern trots verldens larm.
him - lens kor: "Ä - ra va - re Gud, som i höj - den bor."
sjun - ga dig Ut - i him - lens sa - lar e - vin - ner - lig.

G GF C

Hem, ja hem,........ vi tå - ga hem Till Guds
Hem, ja hem, vi tå - ga hem,

C C

stad...... Je - ru - sa-lem. Snart hos Gud..... och Je-ho-
Till Guds stad Je - ru - sa-lem. Snart hos Gud och

GF C C

va Få vi bo,........ hal - le - lu - ja!
Je - ho - va Få vi bo, hal - le - lu - ja!

C GF C

24. Hör faderns röst i dag.

Ps. 95: 7. L. Mason.

1. Hör fa - derns röst i dag, Du vils - na lam.
2. Hör Je - su röst i dag, Han klap-par ju
3. Hör an - dens röst i dag, Drif den ej bort.
4. Hör Her - rens röst och kom, Dig har han kär.

F C GF C

Far - väl af syn - den tag, Till Gud gå fram.
På hjer - tat tä - ta slag. Låt upp just nu.
Än Her - ren har för - drag. Din tid är kort.
Kom u - tan men och om, Kom som du är.

F B♭ CB♭ F

25. I den sena midnattsstunden.

L. L-m. Hög. 5: 2. A. L. Skoog.

1. I den se-na mid-nattsstun-den Står vid hjertats dörr
2. Dö-den klappar, än på ko-jan Än på kungens borg.
3. En gång ro-par du kan-hän-da: "Her-re, släpp mig in.
4. Dock du hör ju ho-nom än-nu Klap-pa på hos dig.

Capo I. D DG D Ag

Än en tro gen vän och klap-par Så-som of-ta förr.
Få-fängt du då stän-ger dör-ren För den bitt-ra sorg.
Öpp-na för mig per-le-por-ten— Jag, jag är ock din."
O så öpp-na då för ho-nom— Da-gen när-mar sig,

D DG D AD Ag D

Står han våt af daggens droppar Ut-om dör-ren än,......
Je-sus vän-tar mild och tå-lig, Men du öpp-nar ej.......
Tänk, om Herren då dig sva-rar I den mör-ka ängd:....
Da-gen som skall allt för-kla-ra I dess rät-ta ljus......

D Ag D G D Ag

El-ler har du slut-ligt öpp-nat För din bä-ste vän?
Dö-den klappar, kan du stän-ga Ock för ho-nom? Nej.
"Du för mig ej ve-lat öpp-na— Nu min dörr är stängd."
Må ock du ett rum då fin-na I din fa-ders hus.

D G AD Ag D

26. Lemna dig helt åt Jesus.

J. B. Ord. 23: 26. J. Blomqvist.

1. Lem - na dig helt åt Je - sus; Sjelf vill han helt bli din.
2. Lem - na dig helt åt Je - sus; Han såsom in - gen ann'
3. Lem - na dig helt åt Je - sus; Nu, nu i den - na stund.

G Dc G C G

Se, med sin nå - des full - het Vill han till dig gå in.
Hjel - pa, upp-lyf - ta, bä - ra, Trö - sta, hugsva - la kan.
Han skall dig al - drig svi - ka; E - vigt är hans för - bund.

G Dc Em C DG Dc G

Lem - na dig helt åt Je - sus; Förr blir dock allt ej väl.
Lem - na dig helt åt Je - sus; Stil - la för ho - nom blif;
Lem - na dig helt åt Je - sus; Sjelf vill han helt bli din.

G ADc Dc G

Vil - ligt din Gud och her - re Gif bå - de kropp och själ.
He - la ditt hjer - tas kär - lek Ho - nom, din brudgum gif.
Se med sin nå - des full - het Vill han till dig gå in.

G Dc Em C DG Dc G

27. Hemma, hemma!

C. B–G. Upp. 21: 4. J. A. Hultman.

1. Hemma, hemma! den som vo - re Lyckligt i sitt hem ändå!
2. Hemma, hemma! hvil-ken lyc - ka, När jag nått mitt fa-ders-hus!
3. Hemma, hemma! hvil-ka vän - ner Jag hos Je - sus der skall få!
4. Hemma, hemma! hjer-tat re - dan Vidgar sig af fröjd och hopp.

G D Dc G

Om jag kun-de, glad jag fo - re Öf-ver haf och rymder blå,
Der skall in-gen sorg mig trycka, Allt är i - del fröjd och ljus.
Hvar och en den an - dre känner, In - tet mer oss skil - jer då.
Je - sus kär, be-håll mig me-dan Jag full-bor-dar här mitt lopp.

G D Dc G

Öfver berg och öf-ver da - lar, Bort, långt bort från tidens flärd,
In-gen synd mitt hjerta ag - gar, In - gen o - ro qväl-jer mer.
In-gen der jag me - ra så - rar, In - gen an - nan så - rar mig,
O jag vet, min mat-ta stäm-ma, Som i moll här to - nat har,

C G Dc G

Till de säl - las gyll-ne sa - lar, Till en myc-ket bätt-re verld.
Frälst från syndens sår och taggar, Fal-ler jag för tronen ner.
Vi få bo i E-dens vå - rar, Hvi-lan-de från öknens stig.
Skall i dur gå upp der-hem-ma Till Guds ä - ra hög och klar.

G D Dc G

28. Hör hur englasången klingar.

J. A. H. Luk. 2: 14.

1. Hör hur englasången klingar,
Med en himmelsk harmoni.
Bud om glädje den oss bringar;
Alla folk ha del deri.
Fröjd i himlen, frid på jorden,
Och bland oss Guds välbehag!
Nu Guds son är menska vorden,
Frälsaren är född i dag!

2. Hvad profeter hafva skrifvit,
Hvad de gamle förutsagt,
Det har nu fullbordadt blifvit,
Det har nu framträdt med magt.

3. Himmelrikets store furste
Stigit ned från himlens tron,
Han, bland konungar den störste,
Vorden är en menskoson.

4. Fröjda dig, du lilla skara.
Uppgått har i ringa stall,
Jesus, morgonstjernan klara,
Som för evigt lysa skall.

29. Jesus, min Jesus.

E. A. S. Joh. 15: 13. E. Aug. Skogsbergh.

1. Je - sus, min Je - - sus, som up - på kor - set
2. In - tet, nej in - - tet du vil - le spa - ra
3. Dy - ra - ste Je - - sus, tag då mitt hjer - ta,

Capo I. D DG D

För mi - na syn - der off - ra - de dig! Lär mig att äl-ska
Blott för att fräl - sa min dy - ra själ. Skul-le ej jag då
Tag mig med kropp och själ som jag är, Att jag må helt och

D (G F♯ E D) AG D

och dig att vör - da, Du som i dö - den äl - ska-de mig.
helt dig till - hö - ra, Du som i allt har stält det så väl!
ly - - digt dig föl - ja, Din helt få va - ra, fräl - sa-re kär.

DG D G AG D

30. Dyrbara ord om Guds nåd.

Luk. 4: 22. J. M. DRIVER.

1. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— Tyd dem än - nu en
2. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— Fast - än du fjer - ran
3. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— Det fins ett fri - dens

CAPO I. A A A ED

gång. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— Kläd dem i
går,.. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— Än Her - rens
hem.. Dyr - ba - ra ord om Guds nåd— För hvar - je

A A EA

ljuf - lig sång.. Bur - na af eng - lar hit ne - der,
röst dig når... Än i - - från kor - set de lju - da,
Je - su lem.. Ut - i de bo - nin - gar kla - ra

ED A D A

Trod-da i her - dar - nes le - der— Tro ock, du själ, jag dig
Upp till Guds himmel de bju - da, Än - da från ska-pel-sen
Sko - la vi e - vigt få va - ra, Sjun-ga med hel-go-nens

A ED A

be - - der, Dyr - ba - ra ord om Guds nåd....
lju - - da Dyr - ba - ra ord om Guds nåd....
ska - - ra Dyr - ba - ra ord om Guds nåd....

D EA ED A

Nåd, Guds nåd.... Nåd,
Dyr - ba - ra ord om Guds nåd,... Dyr - ba - ra

A AD A A

Guds . nåd,... Nåd, Guds
ord om Guds nåd,... Dyr - ba - ra ord om Guds

AD A A

nåd,... Dyr - ba - ra ord om Guds nåd....

D EA ED A

31. Bära kärfvar fram.

Pred. 11: 6; Ps. 126: 6. G. A. Minor.

1. Om i ar - - la mor - gon ä - - del säd vi ut - - så,
2. Om vi så i sol - sken, så jem - väl i skug-gan,
3. Om vi ock med tå - - rar ut - så Her-rens sä - de,

Capo I. A A D

Så i mid-dags-het-tan, så i aftonqvalm, Hoppfullt må vi
Så, e - hvad vi rö - na ä - ra el - ler skam, Snart är skörden
Om ock an den qväljs af nöd så all-var - sam, När vårt qval är

A Ed A

bi - da, vän - ta skör - de - ti - den, Då vi få med ju - bel
ber-gad, al - la mö - dor bor - ta, Och vi få med ju - bel
ändadt, Je - sus oss väl-kom-nar, Och vi få med ju - bel

A D A

bä - ra kärfvar fram. Bä - ra kärf-var fram, Bära kärfvar fram,
bä - ra kärfvar fram.
bä - ra kärfvar fram.

Ed A A D A

Då vi få med ju - bel bära kärfvar fram. Bära kärfvar fram,

A BAD E A

Bära kärfvar fram, Då vi få med ju - bel bä-ra kärfvar fram.

D A ED A

32. Nu vi samlats i ditt namn.

A. G. L. Matt. 18: 20. H. E. K.

1. Nu vi samlats i ditt namn: Je - sus, var oss nä - ra
2. Tol - ka du för oss ditt ord, Så att rätt vi hö - ra.
3. Lär oss ta - ga väl i akt Hvad du oss vill gif - va,
4. Må din säd i hjer - tat gro, Ri - ka fruk - ter bä - ra,

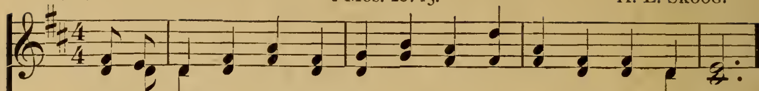
Capo 2. D AG D D ED A

Och ut - i din hul - da famn Värdes sjelf oss bä - ra.
Låt din an - de blif - va spord, Lär oss or - det gö - ra.
Så att, som du sjelf har sagt, Sa - li - ga vi blif - va.
Lär oss du att barnsligt tro, Lef - va till din ä - ra.
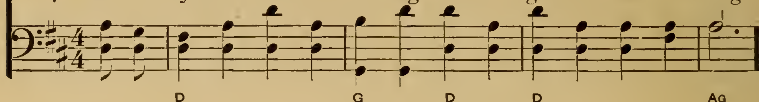
D GEM AD AG DAG D
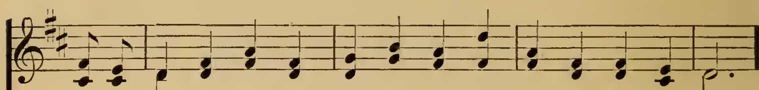
33. På Jakobs Gud.

A. L. S. — 1 Mos. 28: 15. — A. L. Skoog.

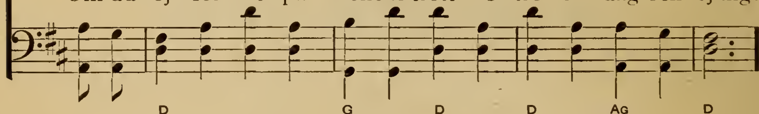

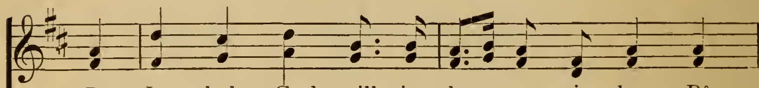
1. Nu min frälsningssak är klar och god, Min själ har gjort sitt val:
2. O hvad mer, om här i ö - demark Min bädd blir stenen hård,
3. Så jag vandrar glad mot ljusets land På far - lig ök - en - stig,
4. Blott hos Jakobs Gud är sa - lig - het För gammal och för ung.

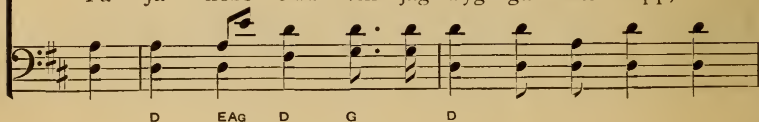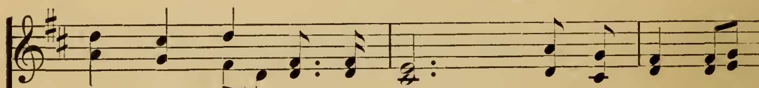

Jag mig an - för-tror i Herrens hand För mi - na dagars tal.
Den till Herrens tro-fast - het skall bli En dyr-bar minnes - vård.
Ty jag hört hans löf-tes - ord: "Jag skall Ej öf - ver - gif - va dig."
Om du ej för - ut på honom trott— O tro i dag och sjung:

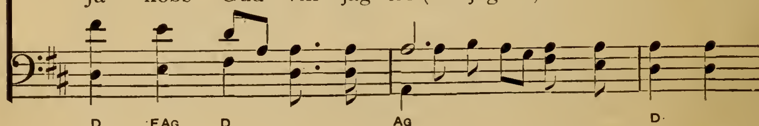

På Ja - kobs Gud vill jag byg - ga mitt hopp, På

Ja - kobs Gud vill jag tro (vill jag tro). I all nöd och

sorg är han mig en borg, Der jag så trygg får bo.

G AD AG D

34. Jesus, vår Jesus.

J. A. H. — Upp. 5: 9. — J. A. Hultman.

1. Je - sus, vår Je - sus, led oss vid han-den, Tills vi stå
2. O du vår ko - nung, du, du är vär - dig E - vigt att
3. Stor ut - i kär - lek är du mot al - la, Varmast du

Capo I. G Dc G G

klädda i ski - nande skrud. Lär oss lof - sjunga med lossad
prisas med lof - sångens ljud. Lof, tack och ä - ra dig vi hem-
älskar din längtande brud. Snart vi der - hemma lofvet upp-

G C Dc G Em Ba Em

tun - ga Dig, som oss fri - köpt och vun - nit åt Gud.
bä - ra, Att du oss fri - köpt och vun - nit åt Gud.
stämma, Att du oss fri - köpt och vun - nit åt Gud.

Ba ADc G Em CAm BE Am Dc G

35. Han är verldens ljus.

F. A. G. — Joh. 8: 12. — F. A. Graves.

1. Lyssna till or - det från fräl-sa - ren kär: Jag är verldens ljus.
Löf - te om him-me-len det in - ne - bär: Jag är verldens ljus.

2. Je - sus har lof - vat all synd plåna ut, Han är verldens ljus.
Lof - vat ett hem åt de si - na till slut, Han är verldens ljus.

3. Tron på hans ord gifver frid åt din själ, Han är verldens ljus.
Göm det i hjer-tat, och dig skall gå väl, Han är verldens ljus.

4. Vill du ej vandra i lju - set, o säg? Han är verldens ljus.
Li - ta på Je - sus och ljus blir din väg, Han är verldens ljus.

Kom nu till Je - sus, kom i dag,
Kom, och hans ljus i själen mottag,
Nu han dig kal - lar till sig.
Jesus vill fräl-sa dig.

Capo. 1. D D D D G Ag D G D Ag D Ag G

36. Jag är lycklig i min Gud.

F. A. G. Ps. 144: 15. F. A. GRAVES.

1. Ä-rans ko-nung vill jag pri - sa För hans ledning vis och huld.
2. Riklig frid han ger de si - na, Som på ho-nom byggt sin tro.
3, När vår konung å - ter-kommer Med ba-su - na-ljud från höjd,

F CB♭ F

Dag för dag mer lätt jag van-drar, Sedan han utströk min skuld.
Bör-dor lät - tas, sjä-len skå - dar Än - da in i him-lens ro.
Må vi re - do stå att mö - ta Herren Kristus då med fröjd!

F B♭ CF CB♭ F

1

Jag är lyck-lig i min Gud, Gladt jag vandrar i hans bud.

F GF C

2 ELLER: 2

Så lycklig i min Gud. Så lycklig i min Gud.

B F CF CB♭ F B CF CF CB♭ F

37. Hos Jesus är glädje och hvila.

J. A. H. — 1 Tess. 5: 10. — J. A. Hultman.

1. Hos Je-sus är gläd-je och hvi - - la, Hos Je-sus är
2. Hur godt att af or-det få lä - - ra, Att Je-sus vill
3. Ej kan jag be-skrif-va hans kär - lek, Som va-rit så
4. Snart ärf - va vi sko-la ett ri - - ke, Hvars här-lig-het

D AG D AG

säll-het och ro.... Till Je-sus jag städ-se får i - - la, Der
va - ra vår vän!.. Att han vill oss fö - ra till ä - ra En
god e-mot mig, Att han hafver ta - git min smä - lek Och
ö - ga ej sett. Ack sa - li-ga fröjd u-tan li - ke, Som

D G AG D

är mitt tryg-ga bo.... { Jag är...... så glad,.... Ty
gång i him - me - len!.. } Der-för...... får jag...... Nu
lagt den up - på sig.... { Jag är så glad,
Her - ren oss be - redt! } Derför får jag

AG D D G

Je - sus har li - dit och dött för mig. lef - va e-vin - ner - lig.

G AG AG D G AG D

38. Jesus älskar mig.

F. A. G. Joh. 15: 9. F. A. Graves.

1. Je - sus äl - skar mig, jag vet, Nu och i all e - vig - het.
2. Han är den, som lif mig ger, Tro, hopp, kärlek och än mer,
3. När likt böl - jor mot min själ Fre-stel - ser-na slå— hur väl!

F CB♭ F

Han led-sa - gar all - tid mig, Tryggt jag vandrar på min stig.
Räddar mig från sa - tans nät, Vak-tar al - la mi - na fjät.
Her-re Je - sus, jag hos dig Fin-ner skydd och gömmer mig.

B♭ (C B♭ A G F D) F

Ära ske Gud! O min själ, gladligt sjung,Sjung med Guds här i höjd.

F B♭ F CB♭

Ära ske Gud! Jag är barn åt en kung, Jesu kär-lek är min fröjd.

F B♭ CF C♭B F

39. Frid, frid, Guds frid.

P. P. B. — Fil. 4: 7. — P. P. Bilhorn.

1. Mitt hjer - ta har fun - nit en sång (en sång), Så
2. Från kor - set Guds frid väl - de fram (flöt fram), I
3. När Je - sus jag kän - de som min (som min), Och
4. Till Je - sus jag flyr ur all strid (all strid), Hos

Capo 1. G Dc

ljuf - lig, om ic - ke så lång (så lång); Den qväl - ler som
blo - det, som flöt från Guds lam (Guds lam); Al - le - nast vid
han mig upptog så - som sin (som sin), Då frid i mitt
ho-nom i vex-lin - gens tid (all - tid) Jag fin - ner be-

Dc G GC G G

skogskällans språng: Frid, frid, som Je - sus kan ge....
kors-trä-dets stam,.. Frid, frid, som Je - sus kan ge...
hjer - ta kom in,..... Frid, frid, som Je - sus kan ge....
ständigt min frid,... Frid, frid, som Je - sus kan ge....

BG Ba CAm C DG Dc G

Frid, frid, Guds frid! Himmelska gåf-va så stor (så stor)! Ack

G GC G Ag D DG Dc

rit.

här - li - ga, här - li - ga frid, Som blott i Guds kärlek bor!

G Gf C DG Dc DG Dc G

40. Hvar morgon ny.

Kla. 3: 23. J. U. Nettenstrom.

1. Till dig, o Je - sus, vill jag fly Med bön och lof hvar mor-gon ny, Och sän - ka qväl-lens skug - gor sig, Jag vill ock fly till dig, till dig.
2. Och kan jag än ej sä - ga dig Hvar sär - skild nöd, som tryc-ker mig, Du kän - ner den, och i din famn Fins hjelp för bör - dor u - tan namn.
3. Hvar dags be - kym - mer huldt du bär, Och in - - gen nöd för stor dig är; I dag den - sam - me som i går, Du är min till - flykt år från år.
4. Pris dig, som drar om allt för - sorg, Och är för mig en sä - ker borg, Ett tryggt be - skärm, dit jag må fly Och fin - na hjelp hvar mor - gon ny!

Capo. I. A A D Ed Ed A A A D EA (C♮) Bad♮ Ed A

41. Vi förstå hvarandra bättre.

1 Kor. 13: 12. A. L. Skoog.

1. Vi för - stå hvaran-dra bätt - re, När den si - sta skug - gan
2. Vi för - stå Guds vä-gar bätt - re, När vi hun - nit ber-gets
3. Vi för - stå att sjunga bätt - re, När hvar bo - ja fal - lit

C GF

flytt, Och den kla - ra mor - gon strå - lar, Då vår
topp Och en öf - - ver - blick få ka - sta På vårt
af, Och vi bo på an - dra si - - dan Lif - vets

C C

Gud gjort all - ting nytt. Här är miss-för-stånd och smär-ta,
kor - ta vandringslopp. Gå - tan klar-nar, al - la miss-ljud
storm-upp-rör-da haf. Nu vi dun-kelt skå - da tin - gen,

DG Dc G GF C

Tå - rar, slit - nin - gar och qval, Men fram-för oss so - len
Öf - ver - gå i har - mo - ni, Al - la syn - der, fall och
Då i ny och ljus ge - stalt Få vi skå - da nå - den,

E AM F

strå - lar Bort-om vä - gens si - sta dal. Vi för -
sor - ger Ä - ro e - - vigt då för - bi. Vi för -
lif - vet, Jor - den, him - len, Gud och allt. Vi för -

C GC GF C

stå........... hvar-an - dra då,.......... När vårt
stå........... Guds vä - gar då,.......... När vårt
stå........... att sjun - ga då,.......... När vårt
Vi för-stå hvar-an-dra då,
Vi för-stå Guds vä-gar då,
Vi för-stå att sjnn-ga då,

C F

mål.......... vi slut - ligt nå............ När Guds
mål.......... vi slut - ligt nå............ När Guds
mål.......... vi slut - ligt nå............ När Guds
När vårt mål vi slut-ligt nå.

DG DC G C

klar - - - het oss om - strå-lar, Vi för - stå hvaran-dra då
klar - - - het oss om - strå-lar, Vi för - stå Guds vägar då.
klar - - - het oss om - strå-lar, Vi för - stå att sjun-ga då.
När Guds klarhet

F DF GC GF C

42. O min nya sång!

Upp. 5: 9.

1. Ut - af an - den lyft i - från jor - den en gång, En Jo -
2. "Ä - ra va - re lam - met, som köpt oss åt Gud!" E - vigt
3. Snart skall Je - sus kom - ma i ä - - ra och magt För att

C GF C

han - nes fick hö - ra den him-mel-ska sång. Härligt sjöngs den af
to - nar den him-mel-ska lof-sån-gens ljud. Ny - a jor - den och
hem - ta de si - na till sig, som han sagt. Då full-kom-ligt hos

F C C GF C

hel - gonen omkring Guds tron, Till dess him-len gen ljöd af dess
him-lar-ne sva - ra i - gen: "Ä - ra, hal - le - lu - ja, va - re
ho-nom en e - vig - het lång Får jag sjun - ga min ny - a, min

GF C C EC (E D)

klang-ful-la ton. O min ny - - - - - a sång, O min
lam-met! Amen." Jag har bör - jat att öf - va min nya sång, Jag har
himmelska sång.

GC GF C C GF

ny - - - - - a sång! Jag har bör - - - - -
bör - jat att öf - va min ny - a sång. Jag har bör - jat den ny -

GF C F

jat den här— O min ny - - - - - a sång!
a sån-gen här, Jag har bör - jat min ny - a sång.

F C DG DC G

Pris och lof och ä - - ra och stark - het va - re
Pris och lof och ä - - ra och stark - - het

GF C GF

Gud i - från e - vig - het och till e - vig - het!
va - re vår Gud i - från e - - vig - het och till e - vig - het.

C F DGF C (E F) GC GF C

43. Om jag en korsets stridsman är.

Luk. 9: 23. T. C. O'KANE.

1. Om jag en kor-sets stridsman är, Som föl - ja vill Guds lam,
2. Skall jag ej mö - ta fi - en - der, Ej syn-den e - mot - stå?
3. Då kamp må se - gern fö - re - gå, För - ö - ka du mitt mod.
4. Väl mig, om jag i den-na strid Skall dö, jag seg - rar än

C GF C F C

Hans namn jag må be - kän - na här Och för hans sak stå fram.
Månn' verl-den haf - ver nå - den kär, Är hon min vän ock - så?
Blir stri - den hård, jag kraft skall få Af or - det, Her-re god.
Och ser fram-för mig e - vig frid Hos dig i him - me - len.

C GF C F DC G

O Her-re, hjelp mig bä - ra då Mitt kors hvar
O Her-re hjelp mig bä - ra då

C C

dag och med dig gå,................ Att
Mitt kors hvar dag och med dig gå, Att

F GF (F E D)

sist jag kro - nan bä - ra må Och pri - sa dig i höjd.

C GF C F GC GF C

44. Hvar blomstrar fridens Eden?

C. B—G. Es. 51 : 3.

1. Hvar blomstrar fri-dens E - - den På den - na mör - ka
2. Nämn stjernan, som kan vi - sa Den rät - ta vä - gen
3. Hos Je - sus blomstrar E - - den, Ty han det öpp - nat
4. I lif - vets al - la lä - - gen Är han vår bä - sta

G DC G

ö?...... Hvar är den säk - ra le - den På
här..... Säg hvar de bröst få li - - sa, Som
har..... Och han är säk - ra le - - den Och
skatt;... Ty mörk - nar det på vä - gen— Han

DC DC BG C

storm-om-töck-nad sjö, På storm-om-töck-nad sjö?
syn - dens smär-ta tär, Som syn - dens smär-ta tär.
han är stjer-nan klar, Och han är stjer-nan klar.
ly - ser upp vår natt, Han ly - ser upp vår natt.

DG DC G BG C DC G

45. Jerusalem, Jerusalem.

O. Ahnfelt. Fil. 3: 14. J. L. Johnson.

1. Je - - ru - sa - lem, Je - ru - sa - lem, Som of - van-till är
2. Min här-komst och ju är af dig, Och jag är främling
3. Jag hör till di - - na fri - a barn, Ty Je - sus gjort mig
4. Hvad un - der om jag längtar hem Till dig, Guds helga
5. Der in - gen gråt skall va - ra mer Och in - gen värk som

A Ed A D EA Ed

bygdt, Ack in - om di - na por - tar först Det blif-ver lungt och
här, I dig jag har mitt bor-ger-skap, I dig jag hemma
fri Från sa-tans band och la-gens dom Och syndens slaf-ve-
stad, Der jag en gång får hvi - la ut Full-kom-ligt fri och
här Och in - tet mör - ker, in - gen natt, Ty lam met so-len

A A Ed A D EA Ed

tryggt. Mitt mål står klart,............ jag vill blott
är.
ri.
glad!
är. Mitt mål står klart,

A A

ett,............ Blott ett, hvad än det ko - star
jag vill blott ett, hvad än det ko - star

D EA Ed

mig........ Je - ru - sa - lem,........... Je - ru - sa-
mig, kostar mig. Je - ru - sa-lem, Je-

A A

lem, Jag vill, jag vill blott hem till dig.
ru - sa - lem, blott hem till dig.

D A ED A

46. Jag har en vän.

C. B - G. Rom. 8: 35.

1. Jag har en vän, vet du hans namn? Det är en stjerna blid,
2. Han blödt ur många dju - pa sår För mi - na synders skull,
3. Ej nå - got ondt kan ska - da mig, Om jag har ho - nom kär.
4. Hur jor-dens ö - den vex-la här, Hvad vind det än - nu blås,
5. O Je - sus, du är all min tröst, Till dig min längtan står.

A D A ED

Som strå - lar ut - ur himlens famn I o - ut - säg - lig frid.
Och städs han vid min si - da går Så mild och kär-leksfull.
Den, som har så - dan vän hos sig, Fullkomligt tryggad är.
Min vän för e - vigt tro - fast är, Och jag skall ej för-gås.
Ack, drag mig, drag mig till ditt bröst Och di-na hel - ga sår.

A D ED A

47. Klippan står fast.

1 Kor. 10: 4. T. C. O'Kane.

1. Klip-pan står fast. På ti - dens strand Hon re - ser sig mot
2. Hon är ett kors med famn så vid Och spri-der ut en
3. Hon är ett torn, hvars hö - ga topp Sig sträcker till Guds

G G G

himlens rand. Remnad hon är, och ro be - skär Åt
strålglans blid. Jag hål-ler fast vid klip-pans fot Och
him - mel opp. Öp - pen dess port för verl - den står, Och

Dc G C

dem sig gömt i klyf-tan der. Som - li - gas hopp står på
räds ej me - ra stor - mens hot.
lyck-lig den, som der in - går.

G (G A B C) Dc G G

lös och san - dig mull, An - dra sin lit satt till

Dc Dc

ä - - ra, gods och gull, Jag byggt på klip - pan, som

al - drig slås om - kull, Je - sus, min ur - tids - klip - pa.

48. Helsokällan flödde.

Sak. 13: 1.

1. Hel - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
2. Skrif-ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri.
3. Hel - sa kan hon gif - va Och den sorgs-na frid,
4. När mitt hjer - ta grå - ter Un - der sor - gen tung,

När vår Je - sus blöd - de Up - på kor - sets stam.
Hvem kan mig för bju - da Ba - da der - ut - - i?
Tröt - ta kan hon lif - va, Kraft hon ger i strid.
Flyr jag dit, och å - - ter Kän-ner jag mig lugn.

5. Hon är min förtjusning,
Här är jag så säll.
Vid den källans susning
Somnar jag hvar qväll.

6. Morgon, när jag vaknat,
Läskar jag mig här.
Aldrig har jag saknat
Fröjd och glädje der.

49. Der fins honung uti klippan.

F. A. G. Ps. 81: 17. F. A. Graves.

1. Har, o själ, du a - nam - mat Je - sus, Som i dö - den ut - gif - vit sig För att blif - va din frälsnings-klip - pa? Der fins ho-nung ut - i klip - pan för dig.
2. Har du sma - kat Guds nåd och god - het? Van-drar du på den sma - la stig? Har du druck-it ur lif - vets käl - la? Der fins ho-nung ut - i klip - pan för dig.
3. Be - der du af din him - la - fa - der: "Her - re, hur kan jag tje - na dig?" O var lugn, han skall sä - kert sva - ra: Der fins ho-nung ut - i klip - pan för dig.
4. Gå då ut up - på ga - tor, grän-der, Och om fräls-nin-gen al - drig tig. Säg till hvar - je för - lo - rad bro - der: Der fins ho nung ut - i klip - pan för dig.

E E E BA E A BE BA E

Der fins ho-nung ut - i klip - pan, bro - der, Der fins
o bro - der,

E BA

ho-nung ut - i klip-pan för dig. Från all synd Je-su blod oss

BA E E (C♯ B)

re - nar— Der fins ho-nung ut - i klip-pan för dig, för dig.

A BE BA E

50. Himlar, gifven Herren ära.

Ps. 148: 1, 2.

1. Himlar, gifven Her-ren ä - ra, Englar, sjungen högt hans pris.
2. Stjernor, tindrande i lju- - set, Verldar, under af hans hand,
3. Prisen ho - nom för hans la-gar, Al-drig fe - lar hvad han sagt;
4. Himlar, jord och allt,hvad under! Det är vor-det på hans bud.

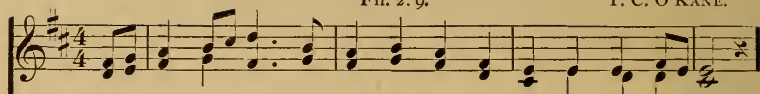
F CB♭ F F B♭ CB♭

Sol och må - ne, mån I bä - ra Ho-nom lof hvar på ert vis!
Men'skor, I som bon i gru - set, Pri-sen Gud i al - la land.
Han är tro-fast al - la da-gar, Synd och död han ne-der - lagt.
Pri-sen ho-nom al - la stunder— Kungars konung, verldars Gud.
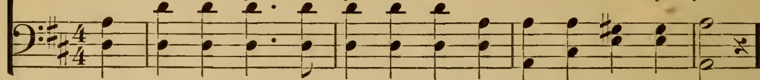
CB♭ AF F B♭ CB♭ F

51. Det fins ett namn.

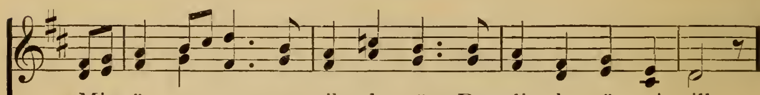
Fil. 2: 9. T. C. O'Kane.

1. Det fins ett namn jag ger-na hör, Dess pris jag sprida vill.
2. Det ta - lar om en fräl-sar-man, Hvars kärlek gjort mig fri,
3. Det namnet Je - sus ljuf-vast är I him mel och på jord.

D D A Ed A

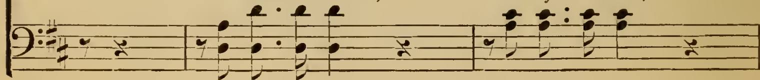
Mitt ö - ra som mu-sik det rör, Dess li - ke är ej till.
Om blo-det, som för verlden rann, Med reningskraft der - i.
Dess skön-het kan ej tol - kas här Med död-lig tun - gas ord.
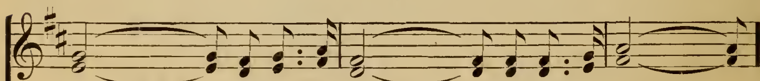

D D G AD Ag D

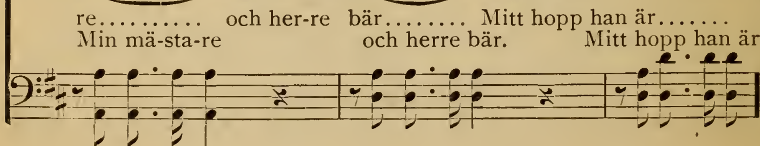
Och det - ta namn,........ som ljuf-vast är.......... Min mä-sta-
Och det-ta namn, som ljufvast är,

D Ag

re.......... och her-re bär........ Mitt hopp han är.......
Min mä-sta-re och herre bär. Mitt hopp han är

Ag D D

för him-me-len,.......... Min när-ma-ste och bä-ste vän.
för himmelen,

G AD AG D

52. Hvit som snö.

A. G. L. Ps. 51: 9. R. L.

1. Två mig hvi - ta - re än snö, Re - na mig ut - i ditt blod.
2. Jag är o - - ren i mig sjelf, Född i synd som hvar och en.
3. Skä - ra mig med i - sop väl Och för - låt mig all min skuld

F C F EC F C

Lär mig från det on - da dö, Dy - re Je - sus, her de god.
Två mig ren i lif - vets elf, Fo - stra mig för himmelen.
Hel - ga an - de, kropp och själ, O min fräl - sa - re så huld.

F (C) DM C F B♭ F CB♭ F

Hvit som snö, hvit som snö; Två mig hvi - ta - re än snö.

F C F CB♭ F

53. Se stadigt på Jesus.

Ebr. 12: 2. A. L. Skoog.

1. Låt syn - den ej rå - da, För fre - stelsen fly. Hvar se - ger dig
2. Fly on - da kamrater, Mot skämt var på vakt, Guds namn håll i
3. Och ho - nom, som vinner, Är kronan beskärd. I tron skall du

F C F CB♭ F C

hjel per Att vin - na en ny. Mot lu - star - ne va - ka, Och
vördnad, Han der - på ger akt. Gör all - ting med all - var, Var
vin - na, Fast mörk är din färd. Dig Gud kan be - va - ra, Dig

F GF C CB♭ AF (G)

strid som en man. Se sta - digt på Je - sus, Se sta - digt på
vän - lig och sann.
stär - ka han kan.

F EC F CB♭ F EC F (C G A B♭ C

Je - sus, Se sta - digt på Je - sus, Dig se - ger ger han.

D C) F B♭ F B♭ CB♭ F

54. Sälla dag.

Joh. 20: 1, 19.

1. Hör sab-bats-klockans klang så skön; Säl-la dag, säl-la dag!
2. I dag ur graf - ven Je - sus gick; Säl-la dag, säl-la dag!

A A Ed A

Den kal-lar oss till lof och bön; Säl - la dag, säl - la dag!
Och ba - ne - så - ret dö - den fick; Säl - la dag, säl - la dag!

A A Ed A

O sab-bats-dag, du är oss kär, Ty du af Gud välsignad
Ty låt oss al - la fröj-das då, Må sången upp mot himlen
O sab-bats-dag, du är mig kär, Ty du af Gud väl -
Ty låt oss al - - - la fröjdas då, Må sången upp mot

D A D

är, Och frid och lugn du till oss bär, Säl-la dag, säl-la dag!
gå, Och eng-lar stäm-ma in ock - så! Säl-la dag, säl-la dag!
sig-nad är,
himlen gå,

A A D EA Ed A

3. En hvila dock oss väntar än,
Sälla dag, sälla dag!
En sabbatsro i himmelen;
Sälla dag, sälla dag!

Der skall församlingen en gång,
För evigt löst från synd och tvång,
Förenas i en bättre sång—
Sälla dag, sälla dag!

55. Bröder, viljen I gå med oss?

Kol. 1: 12. A. L. Skoog.

1. Brö - der, vil - jen I gå med oss, Brö - der, vil - jen I gå
2. Vä - gen Herrens an - de lär oss, Gud, vår Gud är städ-se
3. Snart vid himlens por - tar stå vi, Hvi - ta si - den-dräg-ter
4. Skå - da fräl - sa - ren helt nä - ra, E - - vig dyr-kan honom

C F GF

med oss, Brö - der, vil - jen I gå med oss Till
när oss; Om vi trött - na, sjelf han bär oss Till
få vi, På de gyll - ne ga - - tor gå vi I
bä - - ra, Det skall bli vår fröjd och ä - ra I

C C F DC

Ka - naans säl - la land? Ja, visst vil - ja vi gå
Ka - naans säl - la land. Ja, o Gud, visst är du
Ka - naans säl - la land. Ja, ock snart för tro - nen
Ka - naans säl - la land. A - men, ja vår lof-sång

G GF C E

med er, Ja, visst vil - ja vi gå med er,
med oss. Der - för i din kraft be - red oss,
stå vi. Kro - nan, har-pan, pal-men få vi,
blan - das Re'n med him-lens— da - gen ran - das,

AM DC G C

Ja, visst vil-ja vi gå med er I-ge-nom Herrens nåd.
Och i andens klarhet led oss Till Kanaans säl-la land.
He-ligt se-gerdruckna gå vi I Kanaans säl-la land.
Der blott sa-lig-het vi an-das I Kanaans säl-la land.

C F Dc G Gf C

Ä-ra, ä-ra, hal-le-lu-ja! Ä-ra, ä-ra, hal-le-
Ä-ra, ä--ra, hal-le-lu-ja! Ä-ra, ä--ra,

C F Gf

lu--ja! Ä--ra, ä-ra, hal-le-
hal-le-lu-ja! Ä-ra, ä--ra,

C C

lu--ja! Pris Gud i e-vig-het.
hal-le-lu-ja! Pris Gud i e-vig-het.

F Dc G Gf C

56. Lemnen allt, och följen mig.

Mat. 4: 19. J. H. KISSINGER.

1. O hur mildt ljöd Je - su bjudning, Der vid sjön han gick sin stig.
2. Ock till oss han vän-ligt ta - lar, Han vill dra - ga oss till sig.
3. Så hans röst beständigt lju - der, Han vill fräl - sa mig och dig.

G C EM DC G

Tröt-ta fi - skare den gäl-de: Lemnen allt, och följen mig.
Hör det ljuf - va nå - des-bu - det: Lemnen allt, och följen mig.
Må vi ly - da då hans maning: Lemnen allt, och följen mig.

G C EM DC G

Föl - jen mig, föl - jen mig, Lemnen allt, och
Föl-jen, föl-jen mig, o följen, föl-jen mig, Lemnen allt, och

G DC G G ADC BG C G E

föl - jen mig.......... Föl - jen mig,
följen, föl-jen mig, föl - jen mig. Följen, föl-jen mig, o,

A AG D DG DC G DC G

föl - jen mig, Lemnen allt, och föl - jen mig.
följen, föl-jen mig,

G ADc BG G C Am DG Dc G

57. Sjung, min själ, hans kärlek stor.

1 Joh. 4: 10. L. Mason.

1. Sjung, min själ, med tacksam fröjd Om hans kärlek, som från höjd
2. Jord och himmel har han gjort, Allt är hans, båd' smått och stort.
3. Gud, så kär-leks - full och god, Har oss frälst med Je - su blod
4. Sjung, min själ upphöj hans namn, Tills du kal - las i hans famn.

C C Gf C Gf C Gf

Skå - dar öf - ver slägtet ner Och sin nåd oss dagligt ger.
O hvad ä - ro vi, att han Så oss all - tid äl - ska kan?
Och, att vi ej vil - las må, Lå - ter an - den med oss gå.
Un -der lif - vet li - ta blott På hans kär-lek för allt godt.

C BG Dc G G C DG Dc G

Sjung,.... min själ,......... hans kär - lek stor.

C F GC Gf C

58. Sjung, sjung nu på barnavis.

Sak. 8: 5.

1. Nu vid Je - su kors-ba - ner Barn, en ska - ra stor, man ser,
2. Medan fritt vårt hjerta slår I vår ungdoms skö-na vår.
3. Redan hemma stå hos Gud Många barn i snöhvit skrud,

CAPO 3. G Dc G

Som i al - la land, från strand till strand Till himlens sig beger.
Tå - ga vi med fröjd till Si - ons höjd, Dit fre-stel-sen ej når.
Som i smått och stort Guds vil - ja gjort Och ger-na lydt hans bud.

G G C DG Dc G

In - di - ens och Ki - nas små Slu-ta sig till oss ock - så
Kom nu med oss, en och hvar; Rum för al - la Je - sus har.
Snart vi samlas få hos dem I vårt säl - la fa - ders hem,

(G F♯ E F♯ G) C B Em Am BEm Ba Em

På vår pilgrimsfärd från synd och flärd Att lifvets kro - na få.
Aldrig bör din själ då bli en träl I syndens bo - jor qvar.
Der vi sjun - ga få och har-pan slå I Guds Je - ru - sa - lem.

Dc G G C DG Dc G

Sjung, sjung nu på barna-vis, Sjung, sjung Herrens
Sjung, tills alla barn en gång

G C Dc

Je-su pris. In-stämma i vår fröj-de-sång.

G Dc G

59. Stor fröjd, ty Jesus kommen är.

Sak. 9: 9.

1. Stor fröjd, ty Je-sus kommen är! O verld, tag mot din kung.
2. Stor fröjd, ty Je-sus spi-ran bär! O men'ska, sjung hans pris.
3. Vår konung verl-den styr med nåd Och med rättfär-dig-het.

G Dc G Dc G ADc G Dc

Din hjertas hyll-ning honom bär, Och högt hans ä-ra sjung.
Må berg och da-lar fjerran, när In-stämma på sitt vis.
Vi pri-sa må hans frälsningsråd, Hans magt och här-lig-het.

G C G BG C AC DG Dc G

60. Snart är jag hemma.

J. A. H. Fil. 1: 23. J. A. Hultman.

1. Snart så slu - ta jor - dens stri - der, Snart får jag till
2. Tänk att slut - ligt skå - da Je - sus, Som jag här har
3. Tänk, Guds barn från al - la or - ter Sko - la sam-las
4. Der det blir mig godt att va - ra, Att för e - vigt

G ADc F♯Dc G

Je - sus gå. O hvad fröjd det en gång blifver, Att till sist för
trott up - på, Och att få Guds lof uppstämma Och på himlens
hemma der, Och få mö - tas med hvaran - dra För att al - drig
bo hos Gud, Hvarest lammets bröl - lop fi - ras Un - der him-la-

DG Dc G G ADc F♯Dc G

tro - nen stå! Snart är jag hem-ma, snart är jag hemma,
har - por slå.
skil - jas mer.
sån - gens ljud.

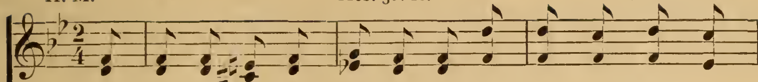
DG Dc G C G

Fri från sor - ger och be - svär. Der vår Je - sus är.
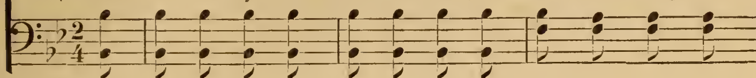
Dc DG Dc G CAm DG Dc G

61. En bergklint.

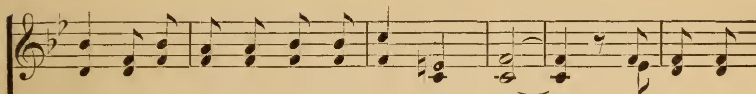
H. M. Hes. 36: 26. A. L. Skoog.

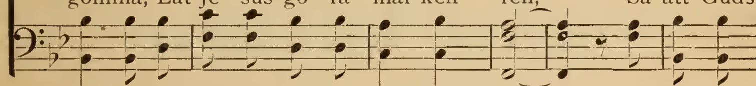
1. En bergklint skroflig, hård och kal, Sig re - ste midt i
2. Och ar - la-regn och ser - la-regn Mildt him-len öm - som
3. Väl - sig - nel-se för blad och rot Af him - len so - len
4. Om i ditt hjer - ta det fins sten, Om sten - be-mängd hvar
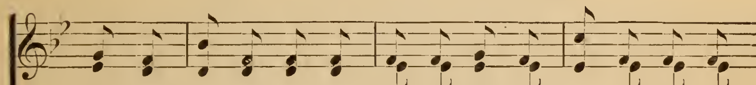

Capo I. A Ed

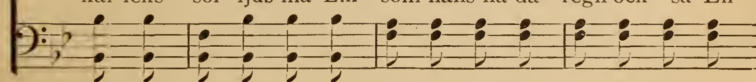
da-len Bland rosors mängd till tu - sen - tal, Och so-lens
gif-ver Åt al - la der i da - lens hägn. Då sän - de
bördar Och tar i öp - pen famn dem mot. Men stenen
gömma, Låt Je - sus gö - ra mar-ken ren, Så att Guds
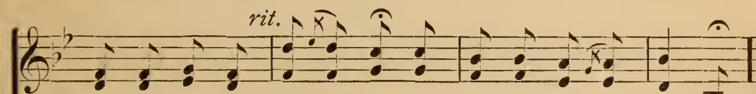

A E A BE BA E A

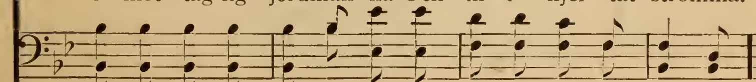
strå - lar föl - lo på Så väl de fag - ra ro - sor små Som
ro - sor - na sin doft Så tacksamt upp till himlens loft, I
hård och slu-ten var För himlens skat-ter al - la dar, Och
kär-leks sol - ljus må Lik - som hans nå-da - regn ock - så En

A Ed

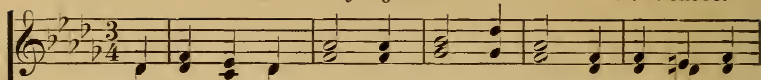
på den hår - da ste-nen grå I grö-na blom-ster-sa - len.
grönska klär sig jordens stoft, Men stenen kal för - blif - ver.
der-för står han blott och bar Midt i - bland ri - ka skör-dar.
e - mot - tag-lig jordmån nå Och in i hjer - tat strömma.
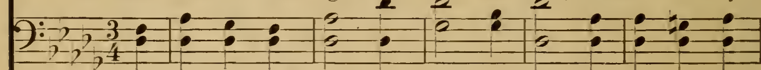

A D EA Ed A

62. Hans älskande hjerta.

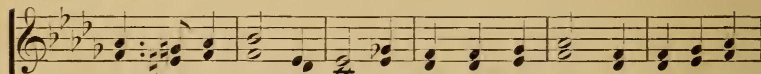
A. L. S. | Jer. 31: 20. | A. L. Skoog.

1. Min fa - der är god och kär-leks-full, Hans in - re jemt
2. Han sändt mig sin son, sin hög - sta skatt, Att va - ra mitt
3. Han har mig ock skänkt sin an - de kär, Som städs mig på-
4. Kan mo-der för - gä - ta si - na små, Min fa - der ej

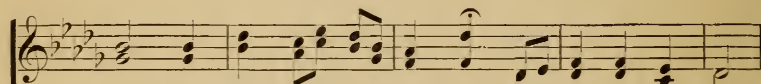
Capo I. C C F C C

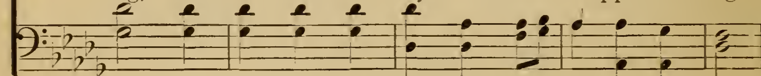
rö - res för barnens skull, Och hvar jag än går på lef-na-dens
ljus ut - i verldens natt, Att fräl-sa min själ och le - da min
minner, hvems barn jag är. Min bön han frambär från vandringens
glömmer sitt barn än-då. Hans ö - gon mig föl - ja här på min

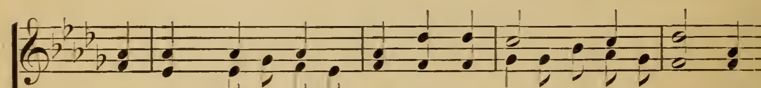
C A ADc G C C C

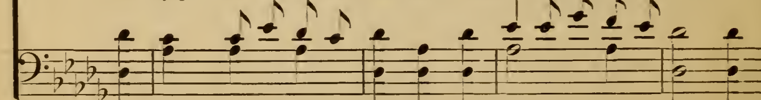
stig, Hans äl - skan - de hjer - ta det klappar för mig.
stig Till äl - skan - de hjer - tat, som klappar för mig.
stig Till äl - skan - de hjer - tat, som klappar för mig.
stig, Hans äl - skan - de hjer - ta det klappar för mig.

F F C (E F) GC GF C

O djup ut - - af kär - lek, o bredd, o höjd! Du
O djup ut - af fa - ders-kär - lek, o bredd, längd och djup och höjd!

GF C GF C

menniskors hopp och se - ra-fers fröjd! O lär mig mer tro-get

F C ADC G C C

lef - va för dig, Du äl - skan-de hjer-ta, som klappar för mig.

C F F C (E F) GC GF C

63. O, Betlehems stjerna.

A. L. S. Mat. 2: 2.

1. Som fordom i fjerran österland
En stjerna sågs blänka på himlens rand—
En ledstjerna klar på visdomens stig,
Så tindrar en stjerna och lyser för mig.
*O, Betlehems stjerna, så skön och klar!**)
Du bär än den glans, som du fordom bar.
I salig tillbedjan följer jag dig,
Du tindrande stjerna, som lyser för mig.

2. "Ett barn är oss födt"— o, ljufva ord!
En Gudason gästar vår arma jord;
Det heliga minnet är på min stig
En tindrande stjerna, som lyser för mig.

3. Ej moln mägtar skymma stjernan klar,
Ej middagens gloria dess glans förtar;
När dödsskuggans natt omhöljer min stig,
Den tindrande stjernan hon lyser för mig.

4. På verlden hon strålar evigt blid
Och helsar hvar menska med himmelsk frid;
Till Betlehems gäst hon leder min stig
Den tindrande stjernan, som lyser för mig.

*) Alt och tenor: O Betlehems understjerna, så skön, o så skön och klar.

64. Jesus bjuder barnen.

Mar. 10: 14. F. A. GRAVES.

1. Je - sus bju - der bar - nen Till sitt fräl - sar - bröst.
2. Vän - ta ic - ke gläd - je All din lef - nads - tid.
3. Är din vän-krets li - ten, Je - sus är din vän.
4. Je - sus, dy - re Je - sus, Jag vill föl - ja dig,

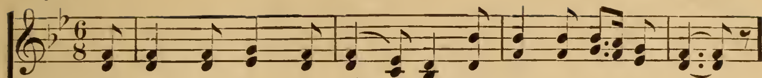
Ut - i or - det ljuf - va Hörs hans mil - da röst.
Här i verl-den mö - ter Myc - ken nöd och strid.
När dig an - dra svi - ka, Han dig äl - skar än.
Tro de fa - sta löf - ten, Som du gif - vit mig.

"Lå - ten bar - nen kom-ma— Ri - ket hör dem till"...
Men din borg är Je - sus, Dit du i - la får,....
För de dol - da sna - ror På din vandrings-stig...
Vår - da du och led mig Med din star - ka hand,..

Ej af dem ett en - da Her-ren sak - na vill...
Och ut - i hans skö - te In - tet ondt dig når...
Har han sändt sin en - gel Att be - va - ra dig...
Tills jag lyck-ligt in - går I det go - da land...

65. Framför.

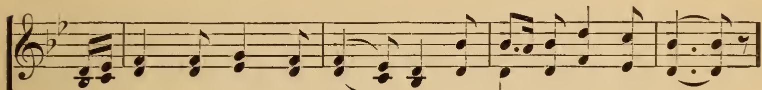
J. A. H. Fil. 3: 13. J. A. Hultman.
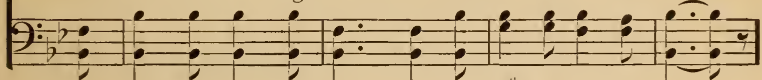

1. Hvad är vårt lif på jor - den? Blott mö-da och be - svär.
2. Se men - ni-skor - na hvim - la I mängd, i tu - sen - tal;
3. Här ser man tven - ne ska - ror, De tå - ga hvar till sitt.
4. Är du med dem, som tå - ga Till e - vig-he-tens ro,

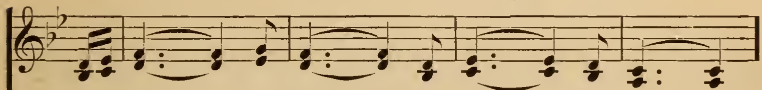
Capo I. A A D A

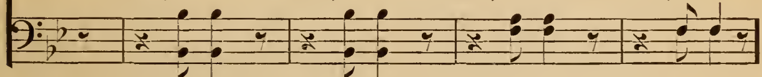
Vårt mål är ej i verl - den; Nej, frammanför det är.
Ej ro de kun - na fin - na I den-na jemmer - dal.
Till hvil - ken ho - pen hör du? Hvad är väl må - let ditt?
Der vi få e - vigt hvi - la Och hos vår fa - der bo?
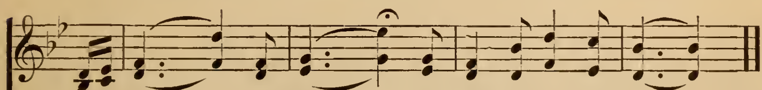

A F♯m EA Ed A

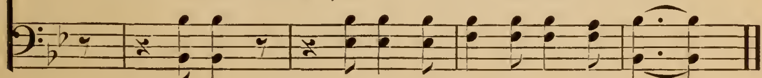
Fram-för,.... fram-för,..... Fram-för,..... fram-för,....
Ej ro,...... ej ro,...... Ej ro,....... ej ro,.......
Fram-för,.... fram-för,..... Fram-för,..... fram-för,....
I frid,..... i frid,..... I frid,...... i frid,....

A Ed

Framför,..... framför,..... Vårt mål det är fram-för...
Ej ro,...... ej ro,..... I den-na jemmer - dal...
Framför,..... framför,..... Hvad är ditt mål framför?...
I frid...... i frid,.... Få bo hos Gud i frid...

A D EA Ed A

66. Sjung den igen.

A. L S. Apg. 16: 25. A. L. Skoog.

1. Sån-gen om Je - sus, o sjung den i-gen, Sjung den i - gen,
2. Ljuf-ligt den stär-ker vår tro och vårt hopp, Sjung den i - gen,
3. Sjung den för dem, som Guds kärlek försmått, Sjung den i - gen,
4. Sjung den för barnen, som här kring dig gå, Sjung den i - gen,

G Dc G Dc

sjung den i - gen. In - tet på jor-den är skönt så - som den,
sjung den i - gen. Bo - jor och fän-gel - ser bry-ter den opp,
sjung den i - gen. Sången kan gö - ra hvad ord ej för-mått,
sjung den i - gen. Kanske de ock vil - ja in - stäm-ma då,

G G Dc G

Sjung den i - gen, i - gen. Je - - sus, vår vän!
Sjung den i - gen, i - gen.
Sjung den i - gen, i - gen.
Sjung den i - gen, i - gen. Jesus, vår vän, vår vän!

Dc G C G

O hu - ru skönt det klin - gar! Sån-gen om Je - sus är

G Dc G Dc

ljuf - li - gast än, Sjung den i - gen, i - gen.

G C DG Dc G

67. När Jesus jag eger.

J. A. H. Rom. 8. 17. J. A. Hultman.

1. När Je - sus jag e - ger, så e - ger jag allt. Jag vet, att han har si - na eng-lar be - falt, Att de sko - la bä - ra på hän - dren mig hem Till Guds ny - a stad, Je - ru - sa-lem.
2. När Je - sus jag e - ger, så e - ger jag allt. Ja äf-ven när hjer - tat käns öds-ligt och kallt, Så är han min hel - sa, mitt lif och min frid Och fö - rer mig hem trots sorg och strid.
4. När Je - sus jag e - ger, så e - ger jag allt. Fast jag så - som Ja - kob får kän-na mig halt, Dock fö - res jag hem-åt mot säll - he - tens höjd, Der vin-kar mig kro-nan— o hvad fröjd!

G Dc Dc BG Dc G G C Dc G G C Dc G

68. I den staden.

Upp. 7: 9. J. A. HULTMAN.

1. I den sta - den ut - i fjer - ran, Der guld - ga - tor
2. In - ga tå - rar kin - den brän-na, Ty in - gen der
3. Vän-nen Je - sus skall oss fö - ra Till lef - van - de
4. Må vi al - la, un - ga, gam - la, Få bo i den

D D

glim-ma, Skola vi, som äl - ska Herren, För e - vigt få bo.
grå - ter, In - ga sor - ger skall man känna; Der fins in-gen död.
käl - lor. In - tet me - ra skall då stö - ra Vår gläd-je och sång.
sta - den. Je-sus till sig, vill oss sam-la; Tag mot ho-nom nu.

AG D G AD AG D

Tänk hur sa - ligt det blif - ver, Han kro - nan oss

D D

gif-ver, Och med palmer i hän-der Vi sjun-ga hans namn.

AG D D G AD AG D

69. Dit upp.

N. F. Ps. 39: 13.

1. Jag är en gäst och främling här. Mitt rät - ta fo - ster -land
2. Till det - ta land min längtan står. Hur sa - ligt der en gång,
3. Tack, Je-sus, att du köp - te mig, Och gaf mig bar -na - rätt.
4. Lär mig blott sö - ka ditt be -hag Och lef - va så för dig,

F F CB♭ F

Är of - van skyn, der Je sus är På fa-derns hög-ra hand.
Då bru-den gyll-ne har-pan slår Vid eng-lars ju - bel - sång!
Nu går jag nöjd den sma - la stig; Din nåd gör bör-dan lätt.
Att jag är re - do hvil-ken dag Du än vill hem-ta mig.

F F CB♭ F

Dit upp min an - de trår, Dit upp min längtan står,
Dit upp Dit upp

F F F CB♭ F

Dit upp med fröjd jag går, Ty der, der är mitt hem.
Dit upp

F F CB♭ F

70. Väljen i dag.

A. L. S. Jos. 24: 15. A. L. Skoog.

1. "Väl - jen i dag hvem som I vil - jen tje - na," Ljöd det till
2. Två stå på va - let, och Je - sus den e - na, Mäg - tig och
3. Mån-gen dock fin - nes, som sa - tan vill tje - na, Verl - den för
4. Hvem vill du till - hö - ra, Gud el - ler sa - tan? Vill du gå

F F CB♭

Is - ra - els barn en gång— An - tin-gen Her - ren Je-
rik, af kon - ung-slig ätt. Lyck - lig den sjä - len, som
ho - nom ej mö - da spar. Myc - ket han lof - vat att
trygg el - ler far - lig väg? Vill du be - trä - da den

CF CB♭ F F

ho - va al - le - na El - ler de hed - ni - ska gu-dar mång'.
ho - nom vill tje - na; Hans ok är lu - stigt, hans bör - da lätt.
gif - va de si - na—Låt ho-nom skry-ta—han in - tet har!
gyl - le - ne ga - tan El - ler ned-sjun - ka i afgrund? Säg.

F B♭ CF CB♭ F

Äf - ven för oss är upp - ma-nin - gen vig - tig; Det är o-
Al - la de si - na han rik - ligt be - lö - nar För de - ras
Tjen-sten är hård, ja, hans folk ä - ro trä - lar, Lö - nen är
En af de bå - da du må - ste ut - väl - ja, Ty fle - ra

CB♭ F B♭

möj - ligt att tje - na tu. Må vi ock väl - ja med
ger - nin - gar ut - i tron Och med en strå-lan - de
dö - den— så or - det lär. Der - för de gå med o-
vä - gar ej fin - nas till. O må du ic - ke åt

F C F CB♭ F

an - de upprig - tig, Väl - ja en her - re och väl-ja nu!
kro - na dem krö - nar, Då de stå sam - la - de vid hans tron.
ro - li - ga sjä - lar, O - fridens mask de - ras hjertan tär.
dö - den dig säl - ja, När Herren Je - sus dig frälsa vill!

B♭ C F

71. Sjung då om seger.

J. H—K. 1 Pet. 1: 4, 5.

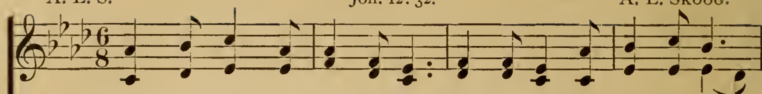
1. Tänk, huru stort, att vår Jesus har vunnit
Öfver vår ovän och synd och död.
Han är vår konung, i honom vi funnit
Sällhet och frid uti öfverflöd.
Sjung då om seger, ja, sjung då om seger,
Himlarnes rike hör barnen till.
Jesus har vunnit, och all magt han eger;
Han oss för riket bevara vill.

2. O, hur saligt, Guds barn att få vara
Redan i ungdomens ljufva vår,
Följa den sälla och lyckliga skara,
Som vid Guds hand upp till himlen går!
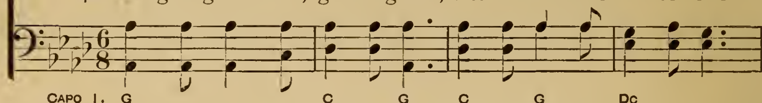
3. Snart kommer frälsaren åter till jorden
För att till sig hemta skaran sin.
Då få vi höra de ljufliga orden:
Kommen, I mina, i riket in.

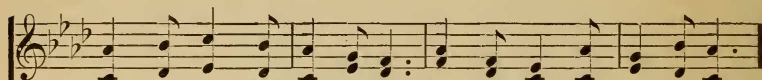
72. Drag mig.

A. L. S. Joh. 12: 32. A. L. Skoog.

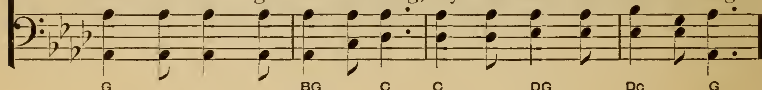

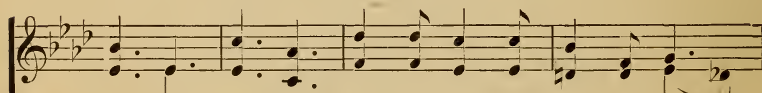
1. Je - sus, sjä - la - vän så god, Som på kor-set göt ditt blod
2. Drag mig med din ljufva röst Till ditt varma frälsarbröst.
3. Vi - sa mig de dju-pa sår, Som du fick i stri-den svår.
4. Drag mig nä - ra, gör mig ren, Att din kärleks å - ter-sken

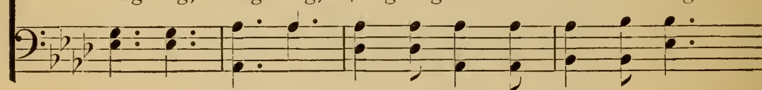

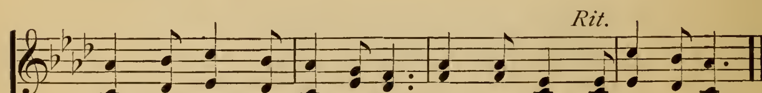
För att e - vigt frälsa mig, Drag mig när-ma - re till dig.
Lär mig me - ra äl - ska dig, Som i dö - den älskat mig.
Fyll min själ med frid och lif, Af din an - de mer mig gif.
Klart må ut - gå i - från mig, Ly - sa an - dra fram till dig.

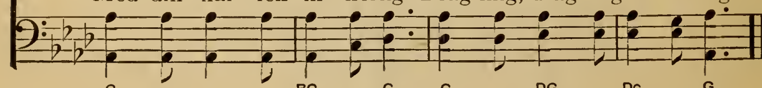

Drag mig, drag mig, Drag mig när - ma - re till dig.

Med din kär - lek in - nerlig Drag mig, drag mig nä - ra dig.

73. Jesus lefver.

Ebr. 7: 25. J. A. HULTMAN.

1. Jesus lef - ver, Je - sus lef - ver Och kan al-drig ändra sig;
2. Visst är köt - tet än - nu mägtigt, Visst är an - den ännu svag,
3. O, då vill jag ic - ke sör - ja, Jesus sör - ja får för allt,
4. Ja, må Je - su - sån-gen klinga Ljufligt öf - ver berg och dal,

G C G Dc

Fa-der, mo - der, hem och framtid, Allt han va - ra vill för mig;
Men min sak den är dock Herrens, Och han hjelper dag från dag.
Ty han ger hvad jag be - höf-ver Och deröf - ver tu-sen-faldt.
Som ett gen - ljud ut - af sången Ifrån lam-mets bröllopssal.

G C DG Dc G

Väg, der in - gen väg jag fin-ner, Råd, der in - tet råd jag vet;
Och han ger hvad jag be - höfver, Särskildt för hvar särskild tid:
Fri som blomman på sin tuf - va El-ler få - geln på sin qvist
Gifs der in - tet an - nat äm - ne För de frälstas sång en gång,

G ADc Dc Dc

Nog för him-len, nog för jorden, Nog för tid och e - vig-het.
Ny hug-sva - lel - se och starkhet, Ny för-lå - tel - se och frid.
Vill jag lef - va för att sjunga Blott om dig, o Je-sus Krist.
O, då vill jag ej på jor-den Sjunga nå - gon annan sång.

G C DG Dc G

74. Jesus älskar.

Mar. 10: 16. A. L. Skoog.

1. Låt hvart hjer - ta gladligt pri - sa Honom, som oss älskar så.
2. Långt till-ba - ka, så vi lä - ra, Kommo barn till honom fram.
3. Till hans famn vi ock få komma Likt de barn i fordom tid.
4. O hvad kun - na vi väl gif - va För hans kärlek rik och skön?

C GF C

Ljuft hans ord till bar-nen ta - lar, Af hans hand allt godt de få.
Han väl-sig - na - de dem al - la, Tog dem huldt ut-i sin famn.
Äf - ven oss han vill väl - sig - na, Gif - va oss sin nåd och frid.
Vär-des du, o Je - sus, ta - ga Vå - ra hjertan till din lön.

C GF C

Je - sus äl - skar, Je-sus äl - skar, Ljufva tan - ke på min stig!

F C Dc G

Fast-än jag är helt o - vär - dig, Herren Je - sus älskar mig.

C F GF C

75. Vänner, jag är stadd på resa.

2 Kor. 5: 7.

1. Vänner, jag är stadd på resa
Emot himlens perleport.
Gerna ville jag berätta
Om allt godt mig Herren gjort.
Ära, ära, halleluja!
Blott en främling här jag går.
Jag är stadd på väg till Sion,
Snart uti mitt hem jag står.

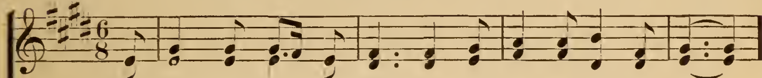
2. Herren Jesus mig har funnit
Och sin kärlek hos mig tändt.
Ifrån syndens mörka öken
Han mitt hjertas fötter vändt.

3. Nu min själ af glädje fylles,
Sjunger högt hans kärleks pris.
Bortom verldens nöd och mödor
Ser jag himlens paradis.

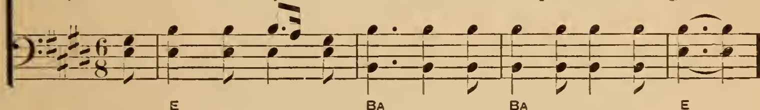
4. Jag skall än min Jesus skåda
Vid min lefnads slut och vet,
Att min harpa då skall klinga
Till hans lof i evighet.

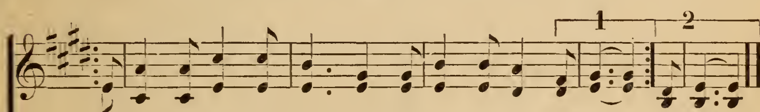
76. Jag såg en stjerna falla.

C. B—G. Es. 14: 12. Arr.
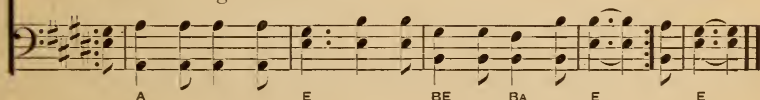

1. Jag såg en stjer-na fal - la Ifrån Guds himmel blå,
2. O mån - ga tu - sen sjä - lar, Som förr hört Je - sus till,
3. De haf - va mist sitt fä - ste, Sin Gud, sin frid, sin tro
4. O fall - na stjernor, ar - ma, O lam-por u - tan glans,

Då tänkte jag på al - la, Som bort från Herren gå. -ren gå.
Nu blifvit syndens trä - lar Och fa - ra å - ter vill. -ter vill.
Som fogeln u - tan nä - ste De fa - ra u - tan ro. -tan ro.
Må Herren sig för-bar - ma Och fö - ra er till sans! till sans!

5. Stån redo, bröllopstärnor,
Se Jesus kommer snart.
O vaknen, fallna stjernor,
Stån upp och strålen klart.

6. Stån upp, I släckta vekar,
Och söken nåd hos Gud,
Flyn undan verldens lekar,
Och frukten Herren Gud.

7. Den blinda verlden skalkas
Och drömmer tiden bort,
Med fasa domen nalkas—
Med jemmer inom kort.

8. Man skämtar ej bort döden
Och ej bort Herrens dom.
Man tviflar ej bort glöden,
Som brinner derbortom.

77. Jag kan ej fullt omtala.

Ps. 34: 9. JAMES MCGRANAHAN.

1. Jag kan ej fullt om - ta - la, Hur dyr mig Je - sus är,
2. Jag kan ej ho - nom tje - na Så myc - ket, som jag vill;
3. När jag på Je - sus tän - ker, Då fyl - les jag med tröst;

C GF

Se'n till hans famn jag kom - mit Och fun-nit fri - het der.
Jag vill dock gö - ra nå - got, Om Gud ger nåd der - till.
För mig han är så dyr - bar, För ho-nom höjs min röst.

GF C GF C

Jag mäg-tar ej hans god-het Be - pri - sa, som sig bör.
Ty dog han ej på kor - set För hvar-je men-sko - själ?
Jag vet, att han i höj-den Åt mig be - redt en stad,

C GF

Om du till ho - nom kommer, Skall du för - stå, hvar-för.
För mig helt visst min Je - sus Då led och dog jem - väl.
Der jag skall bo hos ho - nom För e - vigt fri och glad.

GF C CF C

Jag kan ej nog be - pri - sa Min dy - re fräl-sa - re;

C F

Jag kan dig en - dast bed - ja Att komma, sma-ka, se.

Dc G GF C

78. Låt ej basunen tystna.

E. A. Skogsbergh. Es. 27: 13.

1. Låt ej basunen tystna,
I, Herrens sändebud,
Men spriden ut det vida,
Att god är Herren Gud.
Prediken evangelium,
Och det för verlden all,
Till vittnesbörd för folken,
Och änden komma skall.
Prediken evangelium,
Och det för verlden all,
Till vittnesbörd för folken,
Och änden komma skall.

2. Så älskade Gud verlden,
Att han utgaf sin son,
Att hvem, som tror på honom,
Skall hafva full pardon.
För oss han gick i döden,
För oss han ock uppstod,
För oss, för oss utgöts ock
Hans dyra, helga blod.
För oss han gick i döden,
För oss han ock uppstod,
För oss, för oss utgöts ock
Hans dyra helga blod.

3. Är detta evangelium
Ej värdt att lyssna till?
O hvem vill blifva lycklig?
O säg— o säg, hvem vill?
Nu gäller göra valet,
Nu gäller taga mot
Guds gåfva fritt, för intet—
O hvem vill göra bot?
Nu gäller göra valet,
Nu gäller taga mot
Guds gåfva fritt, för intet—
O hvem vill göra bot?

79. Närmare hemmet.

Rom. 13: 11. A. L. Skoog.

1. En ljuf, hög-tid-lig tan-ke Mig of-ta ge-nom-far: I
2. Ja närm-re fa-ders-hu-set Med rum för-u-tan tal, Och
3. Och när-ma-re den sta-den, Der bördan läg-ges ner, Och
4. O Je-sus, räck mig han-den Ut-i det si-sta slag; Ty

C C C F

dag jag när-ma-re hem-met är, Än förr jag va-rit har.
närm-re hel-go-nens sy-skonkrets I himlens tempel-sal.
kor-set by-tes mot kro-nan ut, Den Gud de si-na ger.
kan-ske när-ma-re än jag tror Jag är mitt hem i dag.

Dc G EC DG Dc G

När-ma-re hemmet (i dag), När-ma-re hemmet (i dag),

C GF GF C

När-ma-re hemmet i dag Än nå-gonsin för-ut.

F C GF C

80. Ett förloradt får att söka.

LINA SANDELL. Luk. 15: 4. E. A. SKOGSBERGH.

1. Ett för-lo-radt får att sö-ka, Steg från him-len—O hvad un-der!—Go-de her-den, och han sö-ker Huldt det få-ret al-la stun-der.
2. Sjelf ut-i den lå-ga krub-ban Hvi-lar han på bädd så rin-ga, Me-dan her-dar-ne från mar-ken Ho-nom der sin hyll-ning brin-ga.
3. Se'n hur ömt allt-jemt han föl-jer Det för-lo-ra-de i spå-ret, If-rig att det å-ter-fin-na! Dy-ra barn, du är det få-ret?

CAPO I. A D A ED ED A A D A A ED A

4. Nittio och nio vandra
Der ej storm och nöd dem hinna,
Men det hundrade är borta,
Och det måste han ock finna.

5. Och hur än hans fötter blöda,
Skyr han icke törnesnåret,
Icke nöd och död och fara
Blott för detta arma fåret.

6. Och när han det ändtligt funnit,
O hur huldt han det förbinder,
Bär dem hem på sina axlar,
Aktar inga vägens hinder.

7. Då, hvad fröjdesång derhemma!
Ingått har nu jubelåret;
"Herden fått sitt får tillbaka".
Dyra barn, är du det fåret?

81. Öppna då.

JOSEPHINE POLLARD. Upp. 3: 20. MRS. J. F. KNAPP.

1. Hör, din sjä - la - vän det är, Som vill in hos dig.
2. In - gen klap-par så - som han På ditt hjer - tas dörr.
3. O hur kan du sä - ga än: "Kom en an - nan gång",

CAPO I. G Dc G

Skall du sva - ra ho - nom kallt: "O gå bort från mig"?
Ej som främ-ling står han der, Nej han klap-pat förr.
Då han så be - dröf-vad stått Ut - i vän-tan lång?

G Dc

Han i allt vill stå dig bi, All din synd han vill af - två.
Han ditt hjer - ta of - ta sökt Att från synd det re - na få.
Se för dig han dö - den led, Och till dig står hans å - trå.

Dc G

O det är din fräl - sa - re, som vän - tar

C

der (öpp-na då). Skyn-da, öpp-na då, öpp-na

G Dc

Rit.

då (öpp-na då), Än-nu står han qvar— öpp-na då (öppna då).

G Dc G GC G

82. Morgon mellan fjellen.

Ps. 145: 9, 10.

1. Morgon mel-lan fjel-len, Kla-ra bäck och flod, Sor-lan-
2. Da-gen ser jag bräc-kas, Fram går ljusets flod. Da-lar-
3. Skogens fog-lar sjun-ga, Med ett glädtigt mod, Der på
4. Själ, vak upp och sva-ra Dem med nyfödt mod. Höj din

C C C GF C

de mot häl-len, Sjunga: "Gud är god, Gud är god."
na, som väc-kas, Sva-ra: "Gud är god, Gud är god."
qvist de gun-ga, Qvittra: "Gud är god, Gud är god."
lof-sång kla-ra: "Gud, vår Gud är god, Gud är god."

C EC F GF C GC GF C

83. Närmare korset.

F. J. Crosby. Gal. 6: 14. Mrs. J. F. Knapp.

1. "När-mare kor-set," sjun - ger jag, När-ma-re jag kommer.
2. När-mare nå - dens tron—hur väl! När-ma-re jag kommer.
3. När-mare må - let för mitt hopp, När-ma re jag kommer.

D AG D D AG

När-ma-re kor - set dag för dag, När - ma - re jag kommer.
Ljuf-li - gen mät-tas der min själ, När - ma - re jag kommer.
Redan med fröjd jag ser dit opp, När - ma - re jag kommer.

D AG D D AG D

När-ma re fräl - sa - ren så god, När - mare käl - lan
Stärkt till min tro, mer klart jag ser Je - sus, som kom för
När-ma-re hvi - lans ljuf - va rön, När - mare ock min

AG D AG

fyld med blod, När - ma - re så - rens pur - pur - flod,
mig hit ner, Ho - nom jag vill ock lik - na mer—
se - ger - lön, När - ma - re kro - nan e - vigt skön,

D G D

När - ma - re jag kom - mer, När - ma - re jag kom - mer.

G (F♯) F♯D (E) AG D D AG D

84. Kom, du nådens källa rika.

R. Robinson. Ef. 1: 6. John Wyeth.

1. Kom, du nådens källa ri - ka, Till ditt lof mitt hjerta stäm.
Di - na löf - ten aldrig svi-ka, Högt jag vill lof-sjunga dem.
2. Här vill jag mitt E - ben e - ser Re-sa, ty du halp mig hit.
Och mot hemmet nu jag re - ser, Du mig hjelper ock-så dit.
3. Ack, jag mycket har att nå-den Tacka för hvar-en-da dag.
Her - re, som en kedja låt den Binda mig vid ditt be - hag.

D D AG D G D AG D

Lär mig nå - gon ljuflig vi - sa, Nå - gon himmelsk me-lo - di,
När jag låg i mitt e - län - de, Du mig sök - te huld och god.
Jag till synd är så be - nä - gen, Till att fa - ra vill så böjd.

D D D F♯D EAG D

Att jag må din kärlek pri - sa, Som från do - men köpt mig fri.
När mitt hjerta synden brände, Du mig lö - ste med ditt blod.
Tag mig, gör mig till din e-gen, Och mig göm till himlens fröjd.

D D AG D G D AG D

85. Hör anden och bruden säga: kom.

A. L. S. Upp. 22: 17. A. L. Skoog.

1. Ack säg mig, hvad menar den-na bjudning, Som hörs så of - ta här och der? Ty hvarhelst man kommer, högt det lju-der: "Kom, ty allt nu re - do är."
2. Jo det är en himmelsk bröllopsbjudning Från Her - ren Gud till syn - da - re. Vid sitt nå - des-bord det e - vigt ri - ka Hvar-je men'-ska vill han se.
3. O kommen, båd' fat - ti - ga och ri - ka, O kom - men, I be - tun - ga - de. Kommen, o - gud-ak - ti - ga och fromma, Ta-gen mot för-lå - tel - se.
4. A - nam-men i dag Guds kärleks-bjudning, Som räc - kes fritt till en och hvar. Se i mor - gon kan - ske dör - ren stän-ges— Hvem vill då bli lemnad qvar?

Capo. I. (D) G (B E D B G) ADc (D) D EAg Dc G G (D B G A B) C DG Dc G C G

Hör an - - den och bruden sä - ga: kom,............
Hör an-den sä-ger: kom, och bruden sä-ger: kom,

Och den der hö - rer sä - ger: kom. Dig
Och den det hörer säger: kom, den det hörer säger: kom.

Dc G Dc

tör - sti-ge vi bju - da: kom,..... Och drick till e-vigt lif.
kom, kom, kom,

G (A B A) G BG C DG Dc G

86. Min framtidsdag är ljus och lång.

N. F. Ps. 27: 1. N. Frykman.

1. Min framtidsdag är ljus och lång. Den räcker bortom tidens tvång,
2. Ett o-för-gäng-ligt arf jag har, I him-len är det i för-var.
3. Pris va-re Gud, som stält det så! Nu slipper jag att ängslig gå.
4. Så har jag frid ut - i min själ Och sjunger glad: nu allt är väl.
5. Men Herre Je - sus, lär du mig Att lef - va me-ra helt för dig

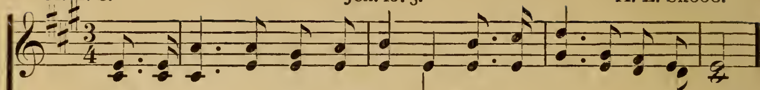
D AG D D DG D

Der Gud och lammet säll jag ser, Och ingen nöd skall vara mer.
Och un-der pröf-vo - ti-den här Min fader ger hvad nyttigt är.
För mig han en-sam sör - ja vill, Och då bör jag ej hjelpa till.
Jag vandrar trygg vid faderns hand, Han leder mig till lifvets land.
Den lil - la tid jag har i - gen På vägen hem till himmelen.

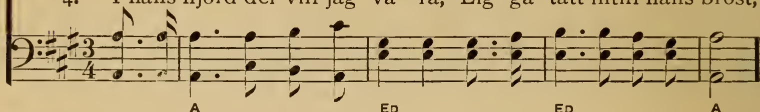
F♯D G D D AG AG D

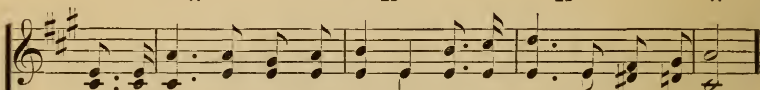
87. Ljufva röst.

A. L. S. Joh. 10: 3. A. L. Skoog.

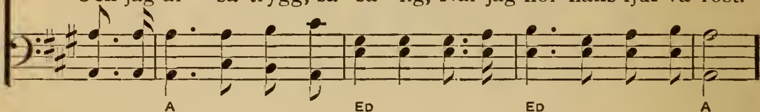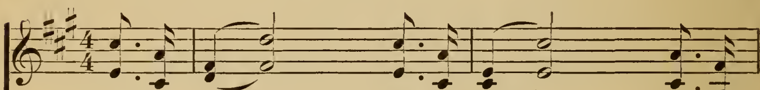

1. "Följen mig," en stämma lju-der, Full af kärlek, frid och tröst.
2. Herden sjelf går fram för få - ren, Kallar dem så huldt vid namn.
3. Kle - na hjor - den ömt han vårdar, Skyddar den mot ulfvens tand.
4. I hans hjord der vill jag va - ra, Lig - ga tätt intill hans bröst,

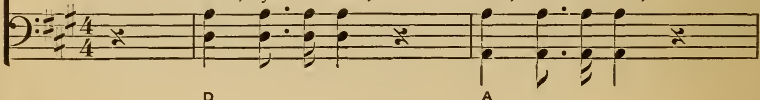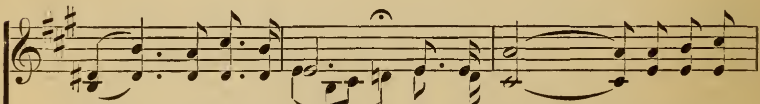

Det är Je - su mil - da stämma, Det är her - dens ljuf-va röst.
Tröttna de och blif-va mat - ta, Bjuder han dem i sin famn.
Hör han sä - ger, oss skall in - gen Kunna ryc - ka ur hans hand.
Och jag är så trygg, så sa - lig, När jag hör hans ljuf-va röst.
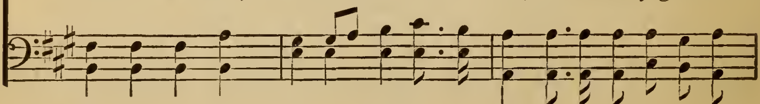

Ljuf-va röst, mil-da röst, Full af
Röst, ljuf-va röst, röst, mil-da röst,

kär - lek, frid och tröst! O hur kan....... jag blifva
Full af kär-lek, frid och tröst! O hur kan, o hur kan jag blifva

bor - ta, När jag hör.......... min herdes röst!
bor - ta, När jag hör, när jag hör min herdes röst!

D EA ED A

88. Mitt hjertas sol.

J. Keble. Ps. 84: 12. Peter Ritter.

1. Mitt hjer - tas sol, du Her - re kär! Det är ej natt, då du är när. Må in - tet jor - diskt moln sig te, Döl - ja dig för din tje - na - re.
2. När sömnens dagg lätt fal - ler på Mitt tröt-ta ö - - ga, va - - re då Min si - sta tan - ke: o hvad tröst, All - tid få hvi - la vid ditt bröst!
3. Led mig från mor - gon in - till qväll, Ty annars lef - ver jag ej säll. Blif un - der nat - ten qvar hos mig— Jag törs ej dö för - u - tan dig.
4. Till - säg mig frid, när jag upp-står, Förr-än jag ut i verl - den går. Led mig, tills jag för- svin - ner nöjd Ut - i din kär - lek sist i höjd.

F F CB♭ F F

F AF GC F C C B♭C ADC GM C

F DB♭ C B♭ CF DM B♭ CF CB♭ F

89. Han gömmer mig.

M. G. Servoss. Es. 49: 2. James McGranahan.

göm - mer Ut - i skug - - - gan af sin hand.
han mig göm-mer Ut - i skug-gan af sin hand.

F CB♭ F

90. Fröjdefullt, fröjdefullt.

Ps. 32: 11.

1. Fröj - de-fullt, fröj - de-fullt hem - åt vi dra, Eng - lar - nes land är det mål, som vi ha. Je - sus, vår höf-ding, han fö - rer oss an; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
2. Fröj - de-fullt, fröj - de-fullt hem - åt vi gå, Snart bland de sa - li - gas ska - ror vi stå. Nu när vår Je - sus vårt hjer - ta har fått, Fröj-de-full, fröj-de-full blif - ver vår lott.
3. Ö - rat skall tju - sas af eng - lar-nes sång, Hö - ra de sa - li - gas har - por i gång, Fyl - lan - de him - len med här - li - ga ljud. Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt gå vi till Gud.
4. Snart kommer dö - den väl grymt oss e - mot, Fräl - sta af Je - sus, vi trot - sa hans hot. Väl - det är bru - tet af Guds dy - ra lam; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
5. Snart går den e - vi - ga mor - go-nen opp, Klart skå-dar ö - gat vårt sa - li - ga hopp. Hem-lan-dets blom-ster-fält ljuf - li - ga stå; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt hem - åt vi gå.

D AG D D D AG D D G D AG D G AD AG D

91. Kommen, min faders välsignade.

A. L. S. Mat. 25: 34. A. L. Skoog.

1. O lå - tom oss sjun - ga en hem-lands-sång, In- stämmen med fröjdfullt ljud.
Visst kän - nes vår re - sa båd' svår och lång, Men Je - sus snart gif - ver bud:
2. Då ö - gat skall tin - dra af himmelsk glans, Och hjertat af gläd - je slå;
Ja vi sko - la lö - pa i fröj - de - dans, När hemmet vi skå - da få.
3. Den sta - den är till-redd så - som en brud Och glän-ser af ä - delt guld.
Dess tem-pel är lam-met, dess sol är Gud; Af här-lig - het är den full.

Kommen, min fa-ders väl- sig - na-de; Ett ri - ke är er till - redt Allt i-från verldens be - gyn - nel - se— O kommen, be - sit - ten det.

G Dc DG Dc G G ADc Dc G BG C DG Dc G

4. Af dyrbara stenar dess murar stå
Och skina som middagssol.
På gyllene gator mång' helgon gå
Hofverande för Guds stol.

5. Snart genom dess portar vi tåga
Att samlas vid lifsens elf; [fram
Snart skola vi der i den sälla hamn
Välkomnas af Jesus sjelf.

92. I djupet af mitt hjerta.

C. O. ROSENIUS. 2 Pet. 3: 13. O. AHNFELT.

4. Jo du mig visar vägen,
Min dyre frälsare.
Och vägen går i dina spår.
Sjelf hjelplös och förlägen
Jag blott på dig vill se.
Ja du mig etc.

5. Så äfven jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.
Ja också jag så arm och svag
Skall en gång målet hinna
I härlighetens hamn.
Så äfven jag etc.

*) Upprepa första delen af hvarje vers.

93. Till min Jesus vill jag ila.

A. L. S. Ps. 84: 4. A. L. Skoog.

1. Nu har fog-len fun-nit nä - ste, Tröt - ta sva-lan fått ett
2. När den on - de mot mig rig - tar Si - na afgrundsskott och
3. Hos min Je - sus blir jag stil - la, An - nars kan det gå mig

fä-ste, Skrämda duf-van ock ett hem, der hon får bo. Hur än
sig-tar Som ett le-jon glupskt att slu - ka upp min själ, Jag i
il - la Här i den-na mör-ka dödens skuggas dal. Snart han

verlden kring mig larmar, Ut - i Je - su fräl - sar - ar - mar
skö- tet skyndsamt i - lar, Och der nå mig ej hans pi - lar,
tar sin skygga duf - va I - från den-na jordens tuf - va

Får jag hvi - la ut - i trygghet, frid och ro.
Hu - ru hot - fullt de än hvi - na— o så väl!
Upp till sig i him-lens ljuf - va fröj - de - sal.

Till min Je - sus vill jag i - - la,
Till min Jesus vill jag i - la, till min Je - sus vill jag i - la,

E A E

Der al - le - na har jag sa - lig - het och fröjd.....

BA E

I hans skö - te får jag hvi - la
I hans sköte får jag hvila, i hans skö - te får jag hvi - la

E A E

Lik - som fo-geln i sitt nä-ste trygg och nöjd (trygg och nöjd).

BA E EA E

94. Fadershjertat står öppet för dig.

A. L. S. Jer. 3: 22. A. L. Skoog.

1. Kä - ra själ, som gått bort från din fa - der och Gud, Fa-ders-
Fast du trampat Guds kär - lek och trot-sat hans bud, Fa-ders-
2. Kom just så-dan du är med din synd och din skam, Fa-ders-
Är du lik-nöjd och hård— o så träd än-dock fram, Fa-ders-

G C

hjer-tat står öp - pet för dig.....
hjer-tat står öp - pet för dig..... Up-på lu - star-nas
hjer-tat står öp - pet för dig.....
hjer-tat står öp - pet för dig..... Är du fat - tig och

DG Dc G G

torg du din arf - del för-satt, Fridens lam-pa har slock-nat i
arm och ej vet nå-gon råd, Är din klädnad o - ren, ja hvar

G Dc Dc G Dc Em

syn - dens natt, Dock, hur väl! du kan än få till - ba - ka din
en - da tråd, Skyn-da hem-åt, ja skyn - da, ty märk, hvilken

Ag D G G C

skatt: Fa-ders-hjer-tat står öp-pet för dig.....
nåd: Fa-ders-hjer-tat står öp-pet för dig.....

C DG Dc G

3. Si, din fader som fordom är ännu din vän,
Fadershjertat står öppet för dig.
Och han ropar hvar dag: "O mitt barn, kom igen"—
Fadershjertat står öppet för dig.
Han vill varkunna sig och tillsäga dig tröst,
Han vill trycka dig ömt till sitt hulda bröst,
I sin barnkrets han längtar få höra din röst,
Fadershjertat står öppet för dig.

4. Fadershuset är rikt— o hvi hungrar jag då?
Fadershjertat står öppet *för mig.*
Jag vill uppstå och hem till min fader nu gå,
Fadershjertat står öppet *för mig.*
Jag till honom vill säga: "Min Gud och min far,
Inför dig och mot himlen jag syndat har,
Men jag kommer och ber, att du mig emottar"—
Fadershjertat står öppet *för mig.*

95. Fast ringa, arm och svag.

N. F. Kla. 3: 24. N. Frykman.

1. Fast rin-ga, arm och svag, Så lyck-lig är dock jag,
2. Han är mitt lif, min frid I klar och mulen tid.
3. För-loss-ning i hans blod, Den skö-na hel-so-flod,
4. Jag är hans mö-das lön, Hans arf-ve-del så skön.

A A Ed A

Ty Her-ren är min del, Jag e-ger honom hel.
Jag spi-sar vid hans bord Det dy-ra nådens ord.
Jag e-ger hvarje stund På nå-dens fa-sta grund.
Kan jag det ej för-stå, Han sjelf dock sä-ger så.

F♯m C♯BC♯G♯ F♯m Ed A

96. Endast Jesus.

M. W. L. — 1 Kor. 2: 2. — Mrs. J. F. Knapp.

1. "Endast Je - sus," är mitt valspråk, Som jag up-på skölden bär.
2. "Endast Je - sus," när jag vacklar, Stärker tron, gör anden lätt.
3. "Endast Je - sus," ty hans frälsning Är för al - la full och fri.
4. "Endast Je - sus!" Må hans ä - ra Ljuda öf - ver allt på jord!

F B♭ GM C CF CB♭ F

Dit han le - der vill jag föl - ja; Mod i stri - den han beskär.
Endast han vist råd kan gif - va Och den vils - ne le - da rätt.
Je-sus blod för mig har run - nit, Frid och fröjd jag har der - i.
Han ur synd och död upp-väc-ker Sjä - lar med sitt allmagtsord.

F B♭ GM C CF CB♭ F

Fastän syn - den hjertat plå - gar, Ut - i ho-nom stark jag är.

AG AG DM GF C GF C

"Endast Je - sus," är mitt valspråk, Som jag up - på skölden bär.

CB♭ F FB♭ F B♭ GM CB♭ F

97. I en djup, oändlig skog.

O. A. Es. 42: 16. O. Ahnfelt.

4. Just då så förtvifladt var,
Molnet vek och solen klar
Glänste fram och i dess ljus
Faderns hus.

5. Allt var nu på stunden godt,
Allt stod nu, som förr det stått:
Samma hem och samma far,
Allt var qvar.

6. Så, Guds barn, går ofta du
Djupt i mörker— kanske nu—
Vet ej, hvart du kommen är,
Hvart det bär.

7. Men så visst, som Gud är qvar
Och en evigt trofast far,
Skall du än få ljus och tröst
Vid hans bröst.

98. Herre, gif oss alla nåd.

2 Mos. 16: 29.

1. Herre, gif oss alla nåd
Till att följa dina råd,
Tänka på vår själ i tid
Och dess frid.

2. Hjelp oss nyttja denna dag,
Jesus, till ditt välbehag,
Icke leka tiden bort,
Dyr och kort.

3. Sabbatsdagen du oss gett,
Det vi ha i biblen sett,
Till att sörja för vår själ
Och dess väl.

4. Derför samlas vi att få
Höra, lära och förstå
Hvad du här oss säger till,
Hvad du vill.

5. Du vill hjertat skapa om;
Derför kom, o Jesus, kom,
Drag oss du från syndens stig
Helt till dig.

99. Dyra förvissning.

F. J. Crosby. Rom. 8: 16, 17. Mrs. J. F. Knapp.

1. Dy-ra för-viss-ning, fri-köpt jag är! O hvil-ken försmak af himlen ren här! Arf-vin-ge ge-nom nå-den al-len, Född af Guds an-de, tvagen och ren.
2. Helt jag mig lemnat, helt han mig ger Frälsningens fröjd, som jag nju-ter allt mer. Eng-lar-ne brin-ga helsning från Gud, Hvi-ska till hjer-tat him-mel-ska bud.
3. Helt jag mig lemnat, hvi-la jag fått; Nu med min Je-sus jag har det så godt. Helt i hans kär-lek upp-gått jag har, Vän tar blott ett: att hem han mig tar.

Nu är min vi-sa, nu är min sång, Je-sus att pri-sa lef-na-den lång. Nu är min

D D DG D D EA ED A D D DG D GEM AG D D D G D G D ED A AG

vi - sa, nu är min sång, Je-sus att pri - sa lef - na-den lång.

D DG D GEm Ag D

100. Jesus ber oss lysa.

Mat. 5: 16. E. O. Excell.

1. Je - sus ber oss ly - sa så rent och gladt Likt små ljus, som brin-na ut - i kol-svart natt. Här i verl-dens mör-ker strå - la, brinn— Ly - se du i din vrå och jag i min.
2. Je - sus ber oss ly - sa för sitt namns skull. Han för-står, om flamman ej är klar och full. Han kan se i vå - ra hjer-tan in— Ly - se du i din vrå och jag i min.
3. Je - sus ber oss ly - sa om-kring oss här. Mån-get slag af mör-ker ut - i verl-den är: Synd och nöd och jem-mer öf - ver - vinn— Ly - se du i din vrå och jag i min.

G Dc Dc G G C G G BG C DG Dc G

101. Hur få äro de, som gå in!

Mar. 12: 34. — Ira. D. Sankey.

1. Ej långt, ej långt från Guds ri - ke Dock fjerran med hjer-ta och
2. Ej långt, ej långt från Guds ri - ke, Der vän - li-ga rö - ster du
3. Der - u - te går du i mörker, I fa - ror och träl-dom och
4. Ej långt, ej långt från Guds ri - ke, Ett steg blott, och all vo - re

sinn', Hnr mån - ga vi se in - vid por - ten! Hur få ä - ro
hör Men tve - kar att gå ge - nom por - ten Och väl - jer att
skam, Fast fräl - sa-ren kär - leks-fullt vän - tar Till fri - het få
väl; Men kan - ske du e - vigt skall sak - nas I him - melska

de, som gå in! Hur få ä - ro de, som gå in!
bli u - tan - för.
le - da dig fram.
gläd-jen, o själ!

Hur få ä - ro de som gå in! Fast mån - ga vi se in - vid

por - ten, Hur få ä - ro de som gå in!.....

D D AG D

102. Det ges en källa fyld med blod.

W. COWPER. Ebr. 9: 14. L. MASON.

1. Det ges en käl - la fyld med blod I - från Immanuels sår,
2. Se röf - va-ren på kor - set fann Den käl - lan, fast-än sent.
3. Du dy - ra lam, ditt blod hos Gud Det-sam - ma städs förmår,
4. Sen jag i tron fick skå - da ner I den-na blodström röd,
5. Sen sjunger jag med hög-re sång Hans ri - ka kärleks pris.

CAPO I. A D A A ED

Fine.

Och syndarn, sänkt i den - na flod, Full-kom-lig re - ning får.
Der kan ock jag, fast ond som han, Mitt sam-ve - te få rent.
Tills fräl - sta ska-ran, Kri - sti brud, I bröl-lopssal'n in - går.
På Je - sus kär-lek blott jag ser Och skall det till min död.
Min stumma tun - ga skall en gång Bli löst i Pa - ra - dis.

A A D A EA ED A

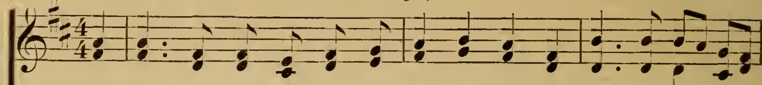
D.S.

Full-kom-lig re - ning får,.... Fullkom - lig re - ning får.
Mitt sam - ve-te få rent,... Mitt sam - ve - te få rent.
I bröl-lopssal'n in - går,.... I bröllopssal'n in - går.
Och skall det till min död,... Och skall det till min död.
Bli löst i Pa - ra - dis,.... Bli löst i Pa - ra - dis.

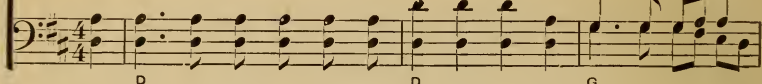
A ED A D A ED
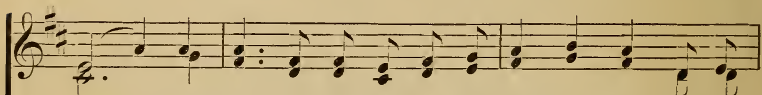
103. Hvad är det väl, som pryder?

E. A. Hoffman. 1 Pet. 3: 4. T. C. O'Kane.
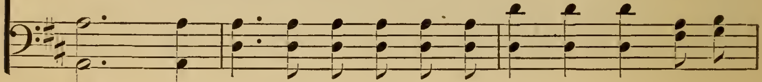

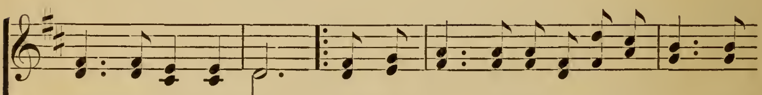
1. Hvad är det väl, som pryder dag-ligt lif Och så för-skö-nar
2. Hvad är det, som så krö-ner med be-hag Likt kungligt di-a-
3. Hvad är det, som i hvarje de-ras sång Oss ljuf-ligt klingar

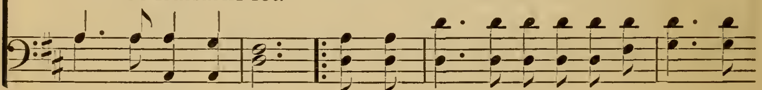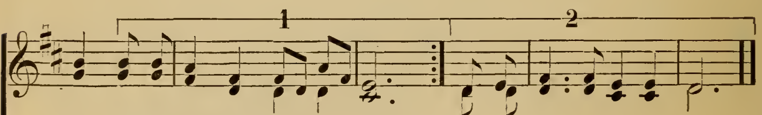

dem, Som van-dra fram sin gla-da pil-grimsfärd E-mot
dem Guds vänners hufvud— der de stil-la gå E-mot
mot? Allt skönt och ä-delt haf-va de und-fått Vid den

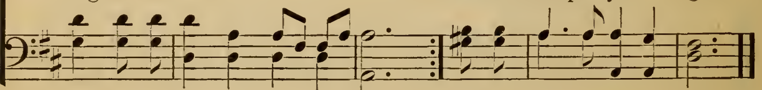

Guds Je-ru-sa-lem? { De hos Je-sus va-rit och af ho-nom
Guds Je-ru-sa-lem? { Och de van-dra dagligt på den sma-la
kä-re frälsarns fot.

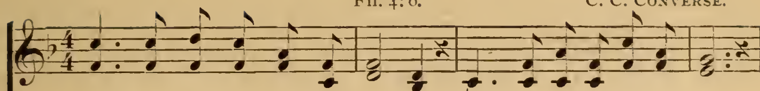

lärt; I hans blod de re-ning få.
stig— I hans fotspår jemt de gå.
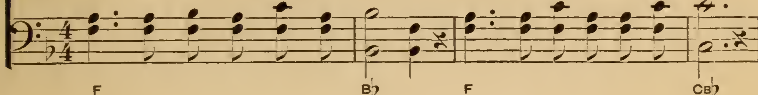

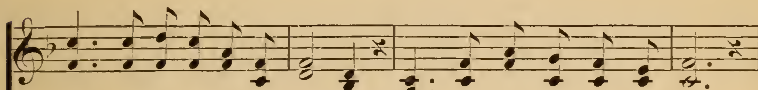
104. Hvilken vän vi ha i Jesus!

Fil. 4: 6. C. C. CONVERSE.
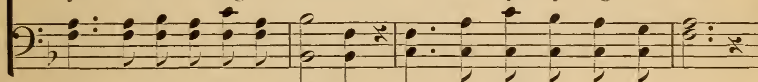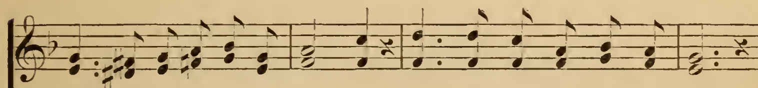

1. Hvilken vän vi ha i Je - sus! All vår synd och sorg han bär.
2. När vi fre-stas och be - dröfvas Up - på mångahanda sätt,
3. Är du arm och skuldbe - la-stad, Af bekymrens börda trött?

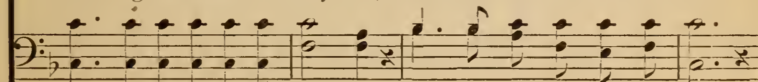

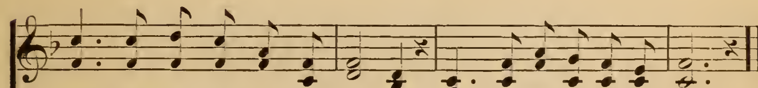
Så-som barn vi allt få bä - ra Till vår Gud och fa - der kär.
Månne dermed oss be - röfvas Vår oss skänkta bar-na - rätt?
Je - sus beder dig att ka - sta All din synd på sig, som dött.

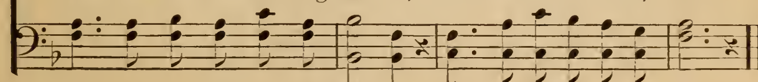

Tänk, hur mycket vi för - lo - ra, O hvad li - dan - de och nöd,
Nej, vår trogne vän i nö - den Sä-ger mildt: "Lägg allt på mig."
Om dig menniskor för-skju - ta, Bär det till din Gud i bön.

Blott för det, att vi ej bä - ra Allt till Gud, som han oss böd!
All vår svaghet väl han känner Och tar bördan up-på sig.
Mot hans bröst du får dig lu - ta, Han är ditt beskärm, din lön.

105. Varen starka uti Gud.

Ef. 6: 10. — Ira D. Sankey.

1. Va - ren starka ut - i Gud och ut - i hans starkhets magt.
2. Va - ren starka ut - i Gud och ut - i hans starkhets magt,
3. Va - ren starka ut - i Gud och ut - i hans starkhets magt,

F CB♭ C (D E C) F

Fa - sta stån ut - i hans sannings va - pen - skrud.
Al - drig flyn för fi - en - den, fast grym och vred.
Se hans löf - te al - drig, al - drig svi - ka skall.

B♭ F DGF C

Ut - i stridens het - ta han dig be - va - rar, som han sagt,
Her - ren är dig tro - fast när och på kampen gif - ver akt,
Med sin hög-ra hand han har mörkrets väl - de ne - der-lagt,

F C C (D E C) F

Du skall här - ligt öf - ver - vin - na med din Gud.
I hans magt du skall din o - vän läg - ga ned.
In - gen fi - en - de skall brin - ga dig på fall.

B♭ CF CB♭ F

Fa - sta stån (fa - sta stån), Gud är med (Gud är med).

CB♭ F

Fram till se - ger på vår ko - nungs bud.

B♭ Gc Gf C

För vår Je - su ä - ras skull och hans e - van - ge - li - um

F CB♭ Dm Af B♭ F

Fa - sta stån ut - i Guds va - pen - skrud.

Af Dm Cf CB♭ F

106. En tillflykt uti stormens tid.

Ps. 94: 22. IRA D. SANKEY.

1. Vår star - ka klip - pa Herren är, En tillflykt ut - i stormens tid; Trots fa - ror mång' fins trygghet der, En till - flykt ut - i stormens tid.
2. Ett dag - ligt skygd, ett nattligt värn, En tillflykt ut - i stormens tid; Mot fi - en - der - nas trug och jern, En till - flykt ut - i stormens tid.
3. Fast vä - dren häf - tigt stö - ta på, En tillflykt ut - i stormens tid; Vår fri - stad sä - kert skall be - stå, En till - flykt ut - i stormens tid.
4. O fa - sta klip - pa, tryg-ga borg; En tillflykt ut - i stormens tid; Var städs vår tröst i nöd och sorg, En till - flykt ut - i stormens tid.

Ja, Je - sus är vår klip - pa här i främlingsland, I främlingsland, i

E BA E E
D BA E BA E BA E
BE BA E A
E BA E BA

främlingsland; Ja Je - sus är vår klip - pa här i

E A

främ-lings - land, En till-flykt ut - i stor - mens tid.

E BA E C♯A♯C♯E BE BA E

107. Han kommer snart, vår Jesus.

J. B. Upp. 22: 20. J. A. Hultman.

1. Han kommer snart, vår Je - sus, Vår ko - nung och vår Gud.
2. Han kommer snart, vår Je - sus; Hvi skul - le vi då här
3. Han kommer snart, vår Je - sus; O sy - skon, må vi då
4. Han kommer snart, vår Je - sus; Vår pröf - vo - tid är kort.

D D Ag D

Lyft blicken upp mot höj-den, Du Je - su Kri - sti brud.
Oss lå - ta ne - der-tryc - kas Af jor - dens små be - svär.
Ej kif-vas un - der vä - gen Om det, vi ej för - stå.
Snart sko-la jor-dens dim-mor För e - vigt dun - sta bort.

G D Ag D

108. Hvart går du?

J. B. Hes. 18: 23. J. Blomqvist.

1. Hvart går du? Hvart går du? O menska, hvart drager din väg?
2. Kan - hän-da, kan - hän - da Du vandrar en främling för Gud
3. Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o hur arm du då är!
4. O stan - na, o stan - na För Herren, som sö - ker din själ.

D G AD AG D

Hvar har du, hvar har du Din skatt, hvar ditt hjerta? O säg.
Och än - nu, och än - nu För - ak - tar hans rät-ter och bud.
Dess skat - ter, dess skat-ter För - må ej för - nö - ja dig här.
Han tän - ker, han tän - ker Alltjemt på ditt e - vi - ga väl.

D G AD AG D

Ack stan-na för frågan, min vän, Den tränger sig på dig i - gen:
Undkommer du men-ni-skors dom, Ja räknas för redbar och from,
Hur kan du för des - sa väl då Den himmelska skatten för-små?
Ja han, som för dig gaf sitt lif, Än ropar: "ditt hjerta mig gif."

AG D BM EA ED A

Hvart går du? Hvart går du? O menska, hvart drager din väg?
Kan-hän - da, kan-hän - da Du vandrar en främling för Gud.
Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o hur arm du då är!
O stan - na, o stan - na För Herren, han sö - ker din själ.

D G AD AG D

109. Barnen för Jesus.

A. L. S. Es. 54: 13. A. L. Skoog.

1. Vi, en li - ten ska - ra utaf Herrens små, Ut - i sabbatsskolan
2. Je - sus är den vän, som älskar barnen mest, Är den ledare, som
3. Verlden loc - kar bar-nen jemt till undergång, Deras o-vän läg-ger
4. Snart i himlens gläd - je träder skaran in, O hvem skulle vil-ja

G C G G

gla - da sam-las få. Der med bön och sång alltjemt vi sträfva må
pas - sar bar-nen bäst; O må der - för al - la sig vid honom fäst
för dem snaror mång', Fre-stel-ser an - fäkta, synden gör dem tvång,
tomhändt gå derin? Hvarje barn kan frälsas: brinn, hvart hjerta brinn,

D. S. Kalla dem tillsammans kring Guds nådesbord:

EAG D G BG C

Fine.

Vin - na de små bar - nen för Je - sus. "Bar-nen för Je - sus,"
Sö - ka vin - na fle - ra för Je - sus!
Räddning fins för bar - nen hos Je - sus.
Sök att vin - na bar - nen för Je - sus!
Sök att vin - na bar - nen för Je - sus!

DG DC G G

D. S.

är vår lö - sens ord, "Bar-nen för Je -sus," sprid det kring vår jord.

DC DC G

110. Segern är vunnen.

E. Aug. Skogsbergh. 1 Kor. 15: 20. Norsk melodi arr.

1. Se - gern är vun - nen, pris, hal - le - lu - ja!
2. Se - gern är vun - nen, Kri - stus lef - ver än:

Capo I. A A

Kri-stus är uppstånden, och visst bör han ä - ran ha.
Tom-ma grafven vitt-ne bär, att han upp - stod i - gen.

Ed A Ed

Se - gern är vun-nen— he - la sa - tans hop
Se - gern är vun-nen— gla - da tid - nin - gen

A A

Lig - ger nu till marken sla-gen— hö - jen se - ger - rop.
Spri-den ut till al - la folk, ja, ock till hed - nin - gen.

E Ba E

Kristus haf-ver vunnit— sjung hvar själ. Kristus hafver vunnit—
Nu be-höf-ver in-gen bor-ta bli, Nu kan hvarje fån-ge

ED A ED

allt är väl. Glädjens, Guds folk och sen hvar men-ni-ska;
blif-va fri. "Det är fullkomnadt," allt nu re-do är:

ED A A A

Kri-stus haf-ver vun-nit— hal-le-lu-ja.
Kri-stus är upp-stån-den— o jub-len här.

A D EA ED A

111. Högtid för handen är.

E. Aug. Skogsbergh. Nah. 1: 15.

1. Högtid för handen är— brist ut och sjung.
Gud har blifvit menniska, o sjung båd' gammal, ung.
Högtid för handen är— gör porten vid,
Jesus kommen är och helsar dig med nåd och frid.
Herren hafver lemnat himlarne,
Kommit hit att frälsa syndare.
Högtid för handen är— brist ut och sjung:
"Ära, halleluja till Gud i höjd!"

2. Högtid för handen är— brist ut i fröjd.
Oss är födder frälsaren, Guds son af himlens höjd.
Högtid för handen är— stäm in i kor,
Allt hvad lif och anda har, ty Gud ibland oss bor.
Oss är födder Jesus, frälsaren,
Nu är ingen nöd för syndaren.
Högtid för handen är— brist ut i fröjd:
"Ära, halleluja till Gud i höjd!"

112. Vak upp.

Fanny J Crosby

Mat. 28: 19.

Jno R Sweney ~~J. J. Hood.~~

1. Vak upp, vak upp, hör mä - sta - ren nu kal - lar dig; Stå
Fram-åt, framåt! pre - di - ka ju - bel - å - rets fröjd, Och
2. Ett nö - dens rop nu kom-mer öf - ver haf - vets våg Från
O skyn - da dig att bä - ra till dem san - nin-gen, Men

CAPO I. A A

upp, stå upp och fat - ta an - dens svärd.
vitt - na om din
ar - ma dö - en - de i hed - na - land.
glöm ej bort de

ED ED D

Je - sus för en fal - len verld. { Fram - åt! sjung i ko - rus;
dö - en-de på e-gen strand. } Framåt, fram! sjung i korus;

BA EA ED A A A

Fram - åt! se morgon-stjer - nan strå - lar för oss. Fram - åt!
Framåt, fram! se morgon-stjer - nan strå - lar för oss. Framåt, fram!

ED A A

Herren Je - sus den mäg - ti - ge och star - ke för oss
Herren Je-sus den

A BA

an. "Ä - ra, ä - ra!" sjunger skaran som drar fram,
för oss an. "Ho - si - an - na till det he - li - ga Guds Lam!"

E ED A

Så - som stridsmän helt vi må Up - på Je - su si - da stå,

F♯M C♯C♯E♯G♯

Pri - san - de hans sto - ra nåd, hvarhelst vi gå.

D BA EA ED A

3. O Guds församling, öppna modersfamnen din
Mot de förlorade, som irra än.
Räck ut din hand så vänligt för att rädda dem
Och föra dem i kärlek fram till frälsaren.

4. Se upp, se upp, se löftets dag sig närmar fort,
Då konungen sig ter för verlden all.
Då frid och fröjd skall hvila öfver jordens rund,
Och "ära, halleluja" evigt klinga skall.

113. Tåga framåt.

1 Tim. 4: 12. A. L. Skoog.

1. Från At - lan-tens in - till Stil - la haf-vets strän-der Lju-der
2. Allt - för län - ge vi ha le - gat ut - i dva - la, Och i
3. Fräl - sta ä - ro vi, och gla - da må vi bä - ra Nådens
4. Kom, du un - ge man, och kom, du un - ga qvin - na, Kom, för-

G G

ro - pet: ung-dom, vak - na upp (vak-na upp). I - från
lek vår ung-doms - tid för - gått (den för - gått). Bort med
bud - skap till en fal - len verld (fal - len verld), Högt för-
e - na dig med vå - ra led (vå - ra led). Kom med

D G AG D (D E D C B A)

land-ligt tjäll, från sta - dens trån - ga grän - der Se de
le - ken! al - var-sam - ma rö - ster ta - la. Vi ett
kun - na det till Her-rens Je - su ä - ra. En - dast
oss, ty se, en verld vi gå att vin - na, Läg - ga

G C

komma trupp på trupp. Tå-ga framåt, Tåga fram-
lef - nadsmål ju fått.
han är ä - ran värd.
den vid kor - set ned. Tå-ga gladt framåt,

DG DC G C

åt, Tå - ga fram, du lju - sets un - ga
tå - ga gladt framåt. Tå - ga fram, du ljusets un - ga käm - pa-

G D AG

käm pa här Se - ger - fur - sten med dig är.
här, du käm-pa-här.

D DC EM DG DC D

114. "Ser opp."

A. L. Skoog. Luce 21: 28.

1. Gläd dig nu, du Herrens lilla barnaskara,
Ty se fikonträdet står i knopp
Och bebådar, sommaren snart här skall vara—
"Lyfter eder hufvud opp."
"*Ser opp, ser opp*;*)
Lyfter eder hufvud opp, då detta sker."
"*Ser opp, ser opp*"—*)
Er förlossning snart är här.

2. Ganska många säga nu, att Gud fördröjer
Att fullborda det, som skrifvet står,
Och liksom i Noe tid man sig förnöjer
Uti synden år från år.

3. Många trotsande med Farao utbrista:
"Ho är Herren, den jag höra skall?"
Låt dem smäda, låt dem sina hufvud rista;
Herren bringar dem på fall.

4. Snart skall Herren skilja getterna och fåren—
Upp till lifvets källor bär vårt lopp;
"Se på fikonträdet," säg är det ej våren?
"Lyfter eder hufvud opp."

*)Tenor och bas: "Lyfter eder hufvud opp, lyfter eder hufvud opp."

115. Upp! för Jesus stå.

J. H. — Neh. 9: 5. — Mrs. J. F. Knapp.

1. Upp, Guds folk! hans namn be - känn; Höj ditt gla - da
2. På din dörr - post skrif det in Och i bö - ne-
3. Ri - sta det på ste - nen hård Up - på ens - lig

G G Dc G

fält - rop än, Sjung det i för - sam - lin - gen:
sa - len din, Bär det stän - digt för ditt sinn':
kyr - ko - gård Och på furst - lig min - nes - vård:

AD AG D G G

Upp! för Je - sus stå. Det på tempel-spi - ran skrif,
Upp! för Je - sus stå. Må - la det i pryd - lig sal
Upp! för Je - sus stå. Låt vår press, hvars hjul så lätt

AD AG D G GC G

Säg det ut med eld, med lif, Det åt barn och
Och i fån - gens cell så smal. Va - re plig - ten
Gå sitt lopp för san - ning, rätt, Ma - na fol - ken

G GC DG Dc G

ål-dring gif: Upp! för Je - sus stå. Det åt barn och
städs ditt val! Upp! för Je - sus stå. Va - re plig-ten
på sitt sätt: Upp! för Je - sus stå. Ma - na fol - ken

C G C DG Dc G

ål - dring gif. Upp! för Her - ren Je - sus stå.
städs ditt val! Upp! för Her - ren Je - sus stå.
på sitt sätt: Upp! för Her - ren Je - sus stå.

C Am DG Dc G

Upp! för Je - sus stå. Upp! för Je - sus stå.
Je - sus stå, Je - sus stå.

G Dc G G Dc

Höj ditt gla - da fält-rop än, Och upp för Je - sus stå.

G C BG Dc G C Dc G

116. Jesus, jag har hört.

A. L. S. Luk. 9: 58. A. L. Skoog.

1. Je - sus, jag har hört— det mitt hjerta rört— Hur du steg till vår
2. Fo-geln har sitt bo, der han fin - ner ro, Markens djur si - na
3. Som ett menlöst lam uppå korsets stam Du för mig lät upp-
4. Jag har hört, hur du står och klappar nu På mitt hjer-ta så

E BA BA

jord för mig, Och i Bet - le - hem ej i nå - got hem Ett väl-
ku - lor ha; Men för mig du då må-ste hus - vill gå, Du min
hän - ga dig. En - da rum man gaf var en lå - nad graf, Der du
mil - de - lig. Du så huldt be - gär få ha nattvard der, Du med

E E F♯M

kommen möt - te dig: O Je - sus, kom in i mitt hjer - ta;
Her - re Je - ho - va.
se - ger vann för mig.
mig och jag med dig.

BE BA E A E

Der är rum, der är rum för dig. O kom in (o kom in);

F♯B F♯ B E

Der är rum (der är rum); I mitt hjer - ta är rum för dig.

F♯M BF♯M BE BA E

117. Tag mitt hjerta.

1 Krö. 28: 9. J. A. HULTMAN.

1. Tag mitt hjer - ta, Her-re Je - sus, Och fyll se - dan upp det så, Att för verl - den och dess kär - lek In - tet rum må å - ter - stå, In - tet rum må å - ter - stå.
2. Tag min vil - ja, tag min vil - ja, Gör den helt till ett med din; Och e - hvad mig se - dan mö - ter, Låt din vil - ja va - ra min, Låt din vil - ja blif-va min.
3. Tag de gåf - vor du mig gif - vit, Gåf-vor af hvad slag som helst; Lär mig tje - na dig af hjer - tat, Sen af nåd jag sjelf är frälst, Sen af nåd jag sjelf är frälst.

F F (G F) C F F C DM B♭ CB♭ F F CF CB♭ F

rit.

4. Tag de flyende minuter,
Som du än i nåd beskär;
Låt ock dem få bära vittne,
Att för dig jag afskild är.

5. Tag mig helt, och låt din ande
Vittna med min ande än,
Att jag går här för din räkning,
Tills du hemtar mig igen.

118. Kom, kom, irrande barn.

MARY C. FROST. Luk. 15: 14. IRA D. SANKEY.

1. O själ, som nu vandrar i fjer - ran I träl - dom och hun-ger och nöd, I hem-met det ri - ka hos fa - dern Fins hvi - la och gläd-je och bröd.
2. Stå upp, och kom hem till din fa - der; Med fröjd han e- mot dig skall gå. Du vet ju, hur varmt han dig äl - skar— O hvar-fö - re drö-jer du då?
3. Fast du e - mot himlen har syn - dat, Fast svag och o- vär - dig du är, Din fa - der alltsammans för - lå - ter Och bar - naskapsrätt dig be - skär.

Kom, kom, ir - rande barn, Som van - drar långt bor - ta i - från ditt hem. Kom, kom,

A Ed A A
Ed A Ag D
EA Ed A A D A
F♯m Ba E Ed A

ir - ran-de barn; Väl-kom-men du är i din fa - ders hem.

D A D A EA ED A

119. Jesus dog för mig.

Rom. 4: 25.

Fine.

1. Jag ser dit upp på kor - sets stam, Der Je - sus haf-ver blödt.
2. Tänk, stort är menskans värde, då Sin e - gen son Gud skänkt,
3. Visst har jag skäl att ta - ga mot Guds nåd och va - ra fri.
4. Visst har jag skäl att va - ra glad Och pri - sa Herrens nåd

D. C. Ja Je - sus verl-dens syn-der bar, Han dog för dig och mig.

A D A ED A

Jag ho-nom ser, Guds dy - ra lam; För mig han li - dit, dödt.
När han har äl - skat verl-den så— En verld i syn - der sänkt.
I Je - sus fin-nes sä - ker bot Mot syndens ty - ran - ni.
Och dag från dag för-täl - ja hvad Jag sett af fa-derns råd.

A D A BE BA E

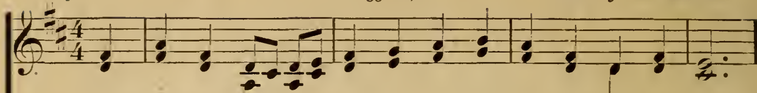
D. C.

Je - sus dog för mig,.... för mig, Je - sus dog för mig..... för mig.

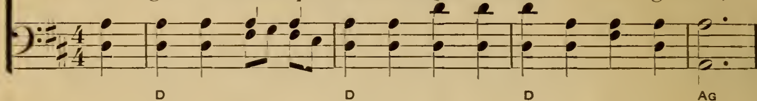
A ED ED A

120. Vår själ väntar efter Herren.

C. J. A. Ps. 33: 20, 21. Chas. J. Anderson.

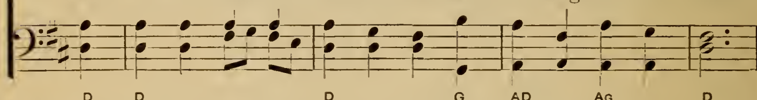

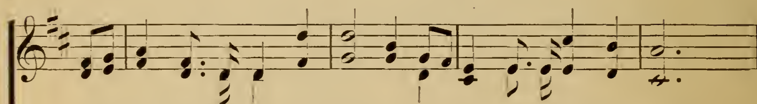
1. Hvad helst oss mö-ter, se vi opp Till Gud, vår fa - der kär.
2. Sitt dy - ra ord han gif - vit har, Att det oss va - ra må
3. Hvar dag vi till hans bord få gå, Det fritt för al - la är;
4. Han ger oss kraft på van-drin-gen Att hål - la tro - get ut,

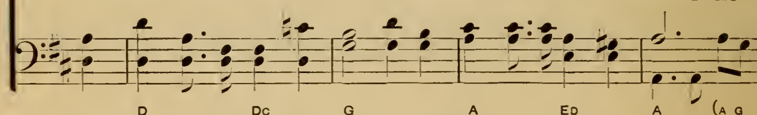

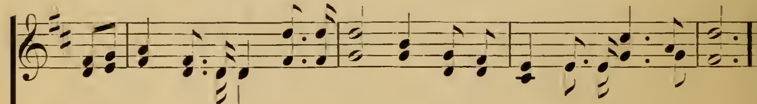
Han är vårt skydd, vårt fa - sta hopp I lif - vets skif-ten här.
Up - på vår väg en lyk - ta klar, Att vi ej vil - se gå.
Den ri - ke, fat - ti - ge ock - så, Kan blif - va mät-tad här.
Till dess i skö - na him me - len Vi e - vigt bo till slut.

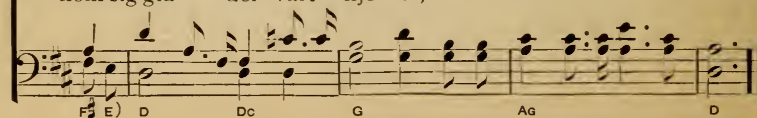

Vår själ väntar ef - ter Herren; Vår hjelp och vår sköld är han.
I ho-

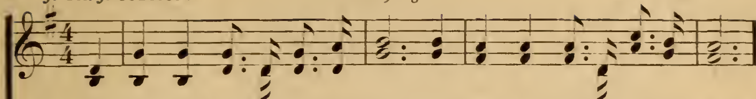

I honom sig gläder vårt hjerta, Ty vi hoppas uppå hans namn.
nom sig glä - der vårt hjer - ta,

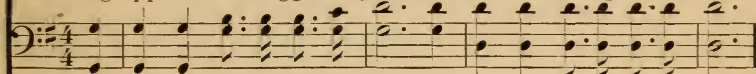

121. Tag upp ditt kors.
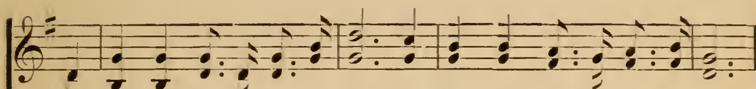
J. Th. Jacobsson. Luk. 9: 23. A. L. Skoog.

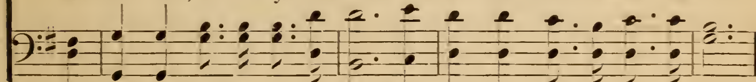
1. Tag upp ditt kors, som Jesus bjöd, Om du vill vinna himlens frid,
2. Tag upp ditt kors, fast tungt det är. Var ej för - färad, ty du har
3. Tag upp ditt kors, i Herrens kraft. Det va - re din be-römmelse!
4. Tag upp ditt kors, lägg det ej ner, Förr'n du bland segerskaran står

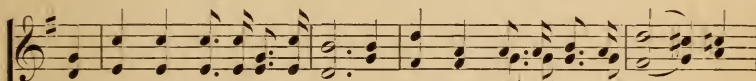
G G Dc Dc

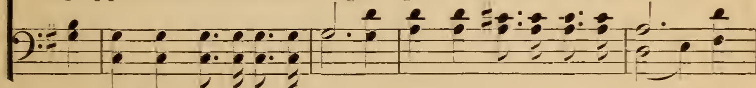
Och bär det ut - i lust och nöd: Ej se - ger vin-nes u - tan strid.
En vän, som ständigt är dig när; Han sjelf det tyngsta kor-set bar.
Det är ett träd, hvars friska saft Kan hel - sa åt den kranke ge.
Vid tro - nen, der du Je - sus ser Och af hans hand din kro-na får.

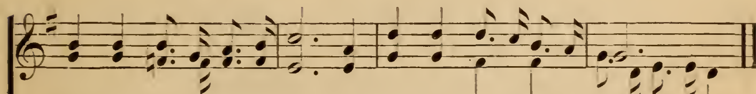
G BG C DG Dc G

Tag upp ditt kors, fast du är svag, I - ge-nom tron du allt för-mår. Din

C G AD Ag D EAg Dc

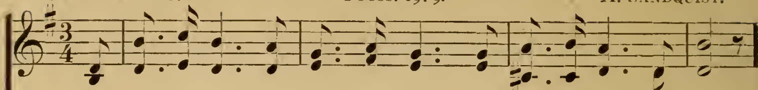
kraft skall vara som din dag, Om du blott följer Je- su spår.
föl - jer, följer Je-su spår.

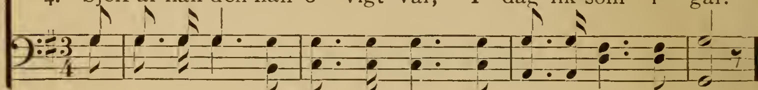
G Gf C DG Dc G GC G

122. I molnet kommer Herren än.
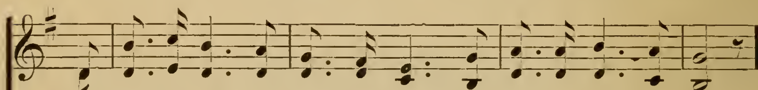
UR FRIDEBORG. 2 MOS. 19: 9. A. SANDQUIST.

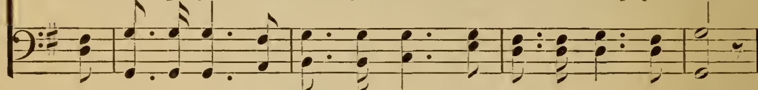
1. I mol-net kommer Her-ren än Till si - na barn som förr,
2. Så hvar-je moln, hur tungt i sig, Har ock en gyll - ne rand,
3. Vårt hjerta, förr vid jor - den fäst, Vill der ej ha sin ro.
4. Sjelf är han den han e - vigt var, I dag lik-som i går.

G C A Dc G

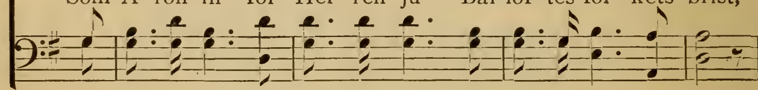
Ja kommer som en tro - fast vän Och klappar på vår dörr.
En li - ten strimma, som för mig Be - tecknar löf - tets land.
Nej, här en främ-ling och en gäst, Det hög - re upp vill bo.
När allt på jor - den vin - gar tar, Han fast som klip-pan står.

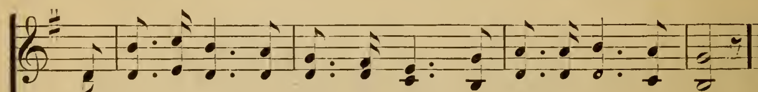
G BG C Em Dc G

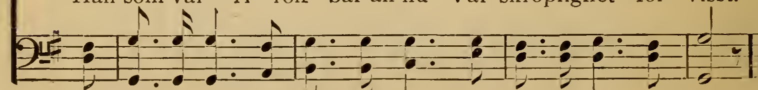
Hans röst, hur ljuf-ligt klin - gar den, Hur full af himmelskt hopp!
För-bundets bå - ge kun - de ju Ej strå-la för vår syn,
Hvad nåd af Her - ren, att han då Med stark och väl-dig hand
Som A - ron in - för Her - ren ju Bar löf - tes-fol - kets brist,

G G G Em Ag D

Må vi blott kän-na den i - gen Och gla - de lå - ta opp!
Om lju - set ic - ke bröts än - nu Mot drop-parne i skyn.
I tro - fast kär-lek los - sar på Hvart li - tet jordiskt band.
Han som vår A - ron bär än-nu Vår skröplighet för - visst.

G BG C Em Dc G

5. O Herre, gör mig villig då
Trots all min skröplighet
Att gerna taga korset på,
När du mig sänder det.
Gif ödmjukhet, gif tålamod,
Gif på hvad sätt du vill,
Blott jag i kraft af Jesu blod
För evigt hör dig till.

123. Vid gryende dag.

Joh. 20: 11–16.

1. Vid gry - en - de dag Ma - ri - a be - gaf Sig bort till sin
2. Af ta - let för-skräckt, be - dröf-vad och stum Hon står på det
3. Med suc kan och gråt i tan - kar hon står, Och jemmer från
4. Ma - ri - a, väl dig, att dö - den ej fick Sitt rof, att ur
5. Sjung hal - le - lu - ja, du him - mel, du jord. Ej suckan, ej

G G DC EM C

fräl - sa - res graf; Men hä - pen hon hör af en - ge-len
ens - li - ga rum, Och u - tan all tröst på jor-den hon
hjertgrunden går; Ty ste - nen togs bort, men den hon höll
grafven han gick! Han ro - pa - de dig, du vän - de dig
sorg va - re spord! För - gän - gel-sen ej Guds he - li - ge

DG DC G DC DC G

der: "Din.... Her-re, din Her-re, han är ic - ke här."
är. Ty...... Je - sus, ty Je - sus hon finner ej der.
kär, För - svun-nen, för-svun-nen ur grafven han är.
om; Med.... se - ger, med se - ger e-mot dig han kom.
tär; Upp - stån-den, upp-stån-den ur grafven han är.

G C G G DG DC G

124. O pris ske Gud!

Josephine Pollard. Ebr. 13: 15. Mrs. J. F. Knapp.

1. På denna stund vi samlats här Att pri - sa Gud, vår far—
Hans sto-ra nåd vårt äm-ne är, Hans kär - lek un - der - bar—
2. Allt godt vi få ut - af hans hand; Vi tac - ka må der - för—
Den fred, som rå-der i vårt land, Till lof oss ma - na bör—
3. Men störst bland gåfvors stora mängd Är dock hans kä-re son—
Som kom och blef på korset hängd Och vann oss full par - don—

C C C GF

O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!
O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!
O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!
O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!
O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!
O pris ske Gud, o.... pris ske Gud!

Nu klin - ge högt vårt ho - si - an - na, Tills genklang väckes af dess ljud! O lof och pris ske Gud! O lof och pris ske

C DGF EC F GC GF C G G

G Dc G G Dc

G EC DGF C F EAG D EAG D Dc

Gud! Stäm upp, hvart hjerta, hvar-je mun: O pris ske Gud!

G EC DGF C F EC F GC GF C

125. Helge Ande.

M. M. W. Joh. 16: 7. M. M. Wells.

1. Hel - ge An - de, du som är Kri - sti vänner tro - get när,
2. Trog-ne vän, som föl - jer städs Di - na barn med hjelp till reds,
3. När vi ef - ter mö - dans slut Vän-ta att få hvi - la ut,

G G Dc G Dc G

Fine.

Led oss vid din mil - da hand Här i ö - de pil - grimsland;
Låt oss ej i mör - ka qval Slä - pa vå - ra da - gars tal;
När vi bör - ja klä - das af Äf - ven allt hvad förr du gaf,
D.S. Hviska sak - ta: Kom, min vän, Jag dig bär till him - me - len.

G G Dc G Dc G

D. S.

Tröt -ta sjä - len e - vig tröst Skänk du med din ljuf-va röst.
Och när stor-men allt har bräckt, Hoppet syns för sjä - len släckt,
Och när flo - den från oss tar Allt, blott Je - su blod är qvar,

Dc G Dc G G ADc G Dc

126. Ljufva ro!

N. F. Upp. 21: 10. N. Frykman.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Je - sus tror;
2. Dess mu - rar ä - ro sa - lig-het, Dess ga - tor ut - af gull.
3. På jor - den har jag ej mitt hem. Jag är en främling här.
4. I det - ta land blir al-drig natt, Dess sol går al - drig ner.
5. O brö - der, sy-strar, fröj den er I hop - pet re - dan här.

D D AG D

Ty Gud åt mig be - redt en stad, Ett hem, der sjelf han bor.
Der får jag bo i e - vig-het, Jag, ar - ma stoft och mull.
Der - up - pe i Je - ru - sa-lem, Se der jag hemma är.
Der blir ej sån-gen svag och matt, Der grå - ter in - gen mer.
En skymt jag ren af hem - met ser, Och snart vi ä - ro der.

G D AG D

Ljufva ro,.... när jag får bo I det land.. på himlens strand!
Ljufva ro, när jag får bo I det land på himlens strand!

D D AG D

Lycklig är...... jag redan här, Men det bästa vän-tar der.
Lycklig är jag redan här,

D G AD AG D

127. Jesus, du som har mig kär.

CHAS. WESLEY. Ps. 61: 5. F. A. GRAVES.

1. Je - sus, du som har mig kär, Till ditt hjer-ta vill jag
2. An - nan till-flykt jag ej har, Hvi - lar hjelplös blott på
3. Allt i al - la är du mig, Allt, ja allt i dig jag

F B♭ F F B♭ GF

fly. Högt gå haf-vets böl - jor här, Ho-tan - de är stormens
dig. Lem - na mig ej en - sam qvar, Up - pe-håll och trö - sta
har; Led den blin-de på din stig, Och den sva-ges starkhet

C F F B♭ B♭ F CF CB

gny. Göm mig i din fräl - sar - famn, Till dess stormen ra - sat
mig. Blott i dig min tröst jag har, Ack mig ar - me han - den
var. Sant och he-ligt är ditt namn, Fullt af i - del sa - lig-

F F F C C CB♭

ut; För mig in i him-lens hamn, O tag mot min själ till slut.
räck. Var min sköld och mitt försvar, Med din vin - ge mig be-täck.
het. Jag är full af synd och skam, Du är min rätt-fär-dig-het.

F F F B♭ B F CB♭ F

128. Himmelska Kanaan.

4 Mos. 34: 2.

1. Hvad har min Je-sus gjort för mig? Jo, han steg ned från Kanaan
2. Då jag bland Si-ons folk en gång Går in i säl - la Kanaan,
3. O syn - da - re, vänd om, och gå Till Je - sus i hans Kanaan.

F C F CB♭ F

Och dog på kor - sets träd för mig, Att jag skall vin-na Ka-naan.
Då, min för - los - sa - re, din sång Jag sjun-ga skall i Ka-naan.
Dig eng-lar - ne väl - kom-na då Till e - vig fröjd i Ka-naan.

F C F F CB♭ F

Der blir en kro - na nå - de-lön I lju - sa lan-det Kanaan,
Der strå - lar du, o Je - sus min, På ä - rans tron i Kanaan
O kom— der fräls-ningsflo-den har Sitt fri - ska svall i Kanaan,

F CB♭ F CB♭

Och se - ger-pal-men vin-kar skön; Kom, låt oss gå till Ka - naan.
Och bju-der di - na barn gå in Att bo med dig i Ka - naan.
Och här - lig - he-ten strå-lar klar Kring Je - su tron i Ka - naan.

F C F F CB♭ F

Him - mel - ska Ka - naan, O un - der - ful - la Ka - naan!

F DM GM C F CB♭

Vårt Kanaan är ett sa-ligt land, Kom, låt oss gå till Ka-naan.

F C F F CB F

129. När juldagsmorgon glimmar.

Luk. 2: 7.

1. När jul-dags-mor-gon glimmar, Jag vill till stal-let gå, Der
2. Hur god du var, som vil - le Till jor-den komma ner! Nu
3. Dig, Je - sus, vi be - höf - va, Du kä - re barna - vän. Jag

CAPO I. D D AD AG D

Gud i nat - tens tim - mar Ren hvilar up-på strå. up-på strå.
ej i synd jag spil-le Min barndoms dagar mer! dagar mer!
vill ej mer be - dröf - va Med synder dig i-gen. dig i - gen.

G D AG D AG D

130. Under korsets fana.

N. Frykman, med tillåtelse. Ps. 84: 8. A. L. Skoog.

1. Vill du skå-da Je - sus i de säl - las land, Bro-der, gör dig re - do, tag din staf ut - i din hand. Ut - ur läg-ret ha - sta med Guds lil - la här, Käm - pa, tills du vin - ner se-ger-kro-nan der.
2. Här är du ej hem-ma, här skall du ej bo; Först vid Je - su si - da vän-tar dig en e - vig ro. Hur din lott på jor - den än må fal - la, si En - dast ut - i Je - sus kan du lyck-lig bli.
3. Blir du trött af vä - gen, syns dig da - gen lång, Tänk på sabbats-hvilan, och stäm upp en se - ger-sång. Drick ur nådens käl - la— rikt hon flö - dar än, Ljuft hon ve - der - qvic - ker Si-ons vandringsmän.
4. Re-na - de från syn-den ut - i lammets blod, Med vår Gud fram-åt vi tå - ga öf - ver haf och flod. Berg och kullar springa lät - ta så - som lam, Der Guds bar - na - ska - ra segrande går fram.

Un-der korsets fa - na med fröjd framåt vi

gå Från kraft till kraft, tills vi på Si - on stå.
Från kraft till kraft,

E EA Ed A

Från kraft till kraft, tills vi på Si - on stå.
vi för Gud på Si - on stå.

Ag D Dg D

5. När på himlastranden färden lyktad är,
Ingen pilgrim ångra skall hvad han har lidit här.
Högt vår Gud vi prisa ock för korset då,
Fast vi här ej alltid denna konst förstå.

131. Nu är julen inne.

A. L. S. 2 Kor. 9: 15.

1. Nu är julen inne— glada högtidsdag!
Månget hjerta klappar nu af lust och välbehag.
Öfver sina gåfvor mången är så glad;
Jag ock fått en gåfva, vill du veta hvad?
Utaf alla gåfvor den bästa är min lott:
Jag är så nöjd, ty Jesus har jag fått.
Utaf alla gåfvor den bästa är min lott:
Jag är så nöjd, ty Jesus (Jesus) har jag fått.

2. Väl kan vännens gåfva göra hjertat gladt,
Väl kan fadern gifva barnet mången dyrbar skatt;
Dock för mig Guds gåfva större värde bär—
Kommen, sen och smaken, huru ljuf den är.

3. Menskors sköna gåfvor vara endast kort;
Denna gåfvan varar, fastän himmel, jord fly bort.
Allt i den jag eger: helsa, lif och frid,
Glädje, tröst och mod— ja, seger uti strid.

4. Derför gladt jag sjunger: Lycklig är min lott;
Jag är nöjd, ja evigt nöjd, ty Jesus har jag fått.
Gudagåfvan Jesus städs min sång skall bli,
Tills jag sjunga får med himmelsk melodi.

132. Ära ske Gud!

Gal. 1: 4, 5. WAGNER.

1. "Ä - ra ske Gud, frid up - på jord, Menskan god vil - ja!" var
2. Pris va - re Gud! upphöj hans namn, Sjung hal - le - lu - ja med
3. O du Guds Krist, fräl - sa - re stor, Låt oss för-nim - ma din

G Dc G G GC G

eng - lar-nes sång. "Ä - ra ske Gud, frid up - på jord,
gläd - je-full röst. Skal - le vår sång: Ä - ra ske Gud!
när - va - ro här. Fyll oss med nåd, lif - va vår tro,

AG D G Dc G

Menskan god vil - ja!" o sjung än en gång. Ljuft vi för-
Ä - ra ske ho - nom, som oss å - ter - löst! Sjung med de
Gif oss din an - de, som san-ning oss lär. För oss du

G BG EM C Dc G GC

nim - ma, att him - len är när; Skönt klin - ge sån - gen, ty
fräl - sta, som hö - ja sin ton, Ka - stan - de kro - nor - na
hängt på för - ban-nel-sens träd, Off - rat dig helt för att

CAM Dc Dc GC CAM

Je - sus är här! Sjung om hans nåd, del - tag med
in - för hans tron: "Lam - met ske pris, lam - met som
vin - na en säd: Mot - tag vårt tack, Je - sus, för

Dc Dc G Dc

fröjd; Sti - ge vårt ju - bel till him - me - lens höjd!
dog Och med sitt blod oss ur verl - den ut - tog!"
det; Gör oss till di - na för all e - vig - het.

G G BG EM C Dc G

133. Tack för denna nådastund.

A. G. L. Ps. 22: 27.

1. Tack för den - na nå - de-stunden, Som du gifvit oss i dag.
2. Hjelp oss att i hjer-tat gömma Or - det, som af dig vi fått.
3. Låt din go - de en - gel skydda Oss på lifvets smala stig,

G G Dc G

Her - ren Je-sus, oss väl-sig - na, Hjelp oss efter ditt be-hag.
Lär oss al - drig, al - drig glömma: God du är och gör oss godt.
Och när lif - vets af - ton skymmer, Tag oss, Jesus, upp till dig.

G C DG Dc G

134. Guds löftesord.

MARY D. JAMES. 2 Kor. 1: 20. WM. J. KIRKPATRICK.

1. O ri - ka löf-ten af vår Gud! Hur mången perla skär!
2. Guds löf - ten ä - ro häl - le - berg, Dem vi få hvi - la på.
3. När dem vi tro, Guds an - de oss För - ny-ar med sin kraft

G C Dc G

De bä - sta skat-ter jor - den har Mot dem ej nå - got är.
Den o - för - än - der-li - ges ord För e - vigt skall be-stå.
Och re - nar hjertat i - från synd I blo - dets helso - saft.

G G Dc G

De strå - la skönt med frid och hopp På lif - vets dunkla grus
Fly jord och him-mel än sin kos, Och tyst - nar vänners röst,
O dy - ra, hel - ga him - la - skänk, Som or - det till mig bär!

Dc DG Dc DG BE Dc

Fine

Och le - da men-sko-an - den fram Till him-lens kla - ra ljus.
Guds ri - ka löf - ten stå dock qvar Och bju - da oss sin tröst.
Ut - i Guds löf-ten e - ger jag Allt, allt hvad jag be - gär.
D. S. *dem så rik, så trygg jag är Och e - ger e - vigt väl.*

G BG C Dc G

D.S.

Guds löf - tes-ord, Guds löf-tes-ord! Hur dy - ra för min själ!

G G C DG Dc

135. Jag är främling.

Ps. 39: 5. Italiensk mel.

1. Jag är främling, jag är en pil-grim; Blott en afton, blott en af - ton bor jag här Gör mig ej hin - der, ty jag vill föl - ja Ditt flo - den i - lar med rast-lös böl - ja.
2. Till det lan - det mitt ö - ga blic-kar; E-vigt strålar, e - vigt strå-lar so - len der. I främlings-lan - det är mörkt och far - ligt, Der går jag vil - se och tröttnar snar-ligt.
3. Till det lan - det min ko - sa sträckes, Der min Jesus, der min Je - sus so - len är. Der grå-ter in - gen, der slu - tar nö - den, Der bor ej syn-den, dit når ej dö - den.

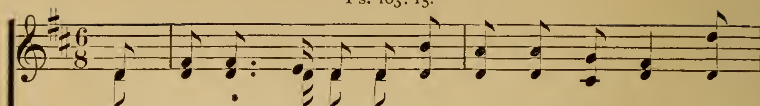
D. C. Jag är främling, jag är en pil-grim; Blott en af-ton blott en af - ton bor jag här.

Fine. D. C.

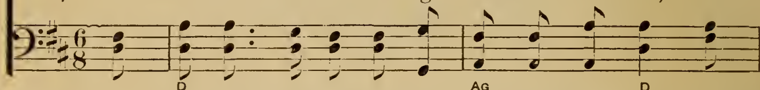
G Dc G C Dc G Dc G D AG D

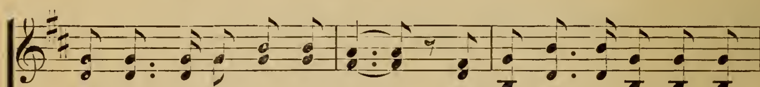
136. Det växte en blomma.

Ps. 103: 15.

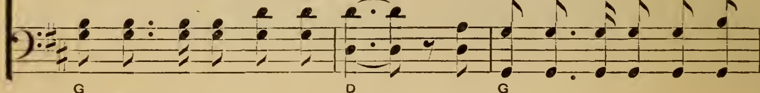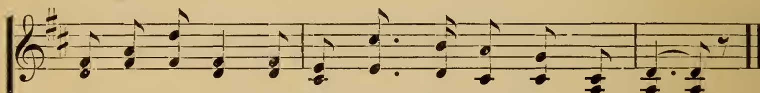

1. Det väx - te en blomma vid gra - nar - nes fot I
2. Säg, fruk-tar du ej att i sko - gen stå gömd, Om-
3. Men ön - skar du ej att i träd - går-den stå Och
4. Men snart skall för vint-ri - ga stor-men du dö, Du

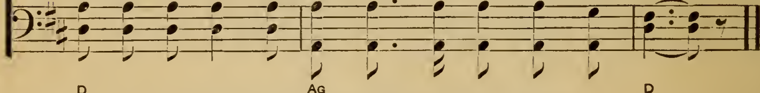

skogen bland mossa och ljung. Den lil - la knapt syntes för
gif-ven af skuggornas vakt?— O nej, ty jag al - drig af
dof - ta till menskors be hag?— O nej, jag trifs bäst bland de
blomma som blommade nyss.— Då hvi-lar jag ljuft un-der

jät - tar-nes rot, Hon stod der så älsk - lig och lugn.
Herren blir glömd, Han äf - ven på blom-man ger akt.
rin - ga och små; Jag föd - des till skogsblomma jag.
täc-ket af snö Och vak - nar vid vår - so - lens kyss.

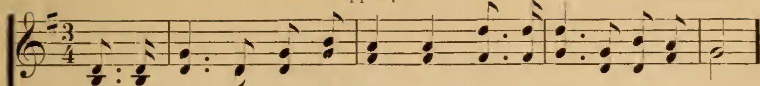
5. För lexan haf tack, lilla blomma så skön.
Om enslig och bortglömd min stig,
Den Gud, som mig skapat, min fader ju är,
Han vårdar sig äfven om mig.

6. Fast ringa och liten, mig Herren är när;
Jag vandrar så lycklig och säll.
Hvar morgon mig bönen till himmelen bär,
Jag slumrar hos Jesus hvar qväll.

7. Likt blomman jag också skall vissna och dö,
Men frälsarens löften stå qvar.
Om stoftet är gömdt under täcket af snö,
Är anden hos Gud i förvar.

137. Hör hur himlens sånger skalla.

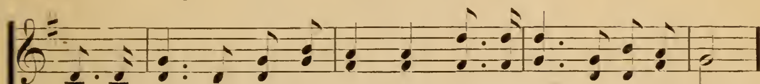
Upp. 14: 2. L. Mason.

1. Hör hur him-lens sån-ger skal - la, Ti - o - tu-sen harpors ljud:
2. Hell dig, Je - sus, du hvars ä - ra Öfver allt blir spord och hörd!
3. Ä - rans ko - nung al - la ti - der, Al - la e - vig-he-ters tid!
4. Skyn-da, Je - sus, upp - pen-ba - ra Dig oss synlig innan kort.

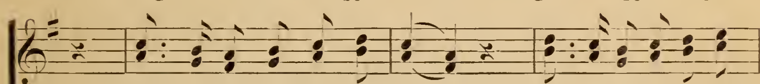
G Dc G Dc G

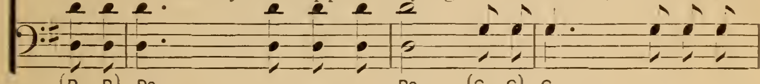
Je - sus ut - i him-lar al - la Konung är— pris va-re Gud!
Lif-vets Gud, din kärlek bä - ra Al - la vä - sen vitnesbörd.
Från dig ryc - ka in - ga stri - der Dem du hem-tat hem i frid.
Ack in - för din eldsblick kla - ra Smäl-ta jord och himlar bort.

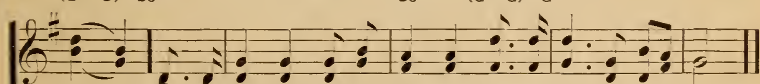
G Dc G Dc G
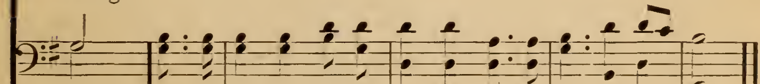

En-sam han re - ge - rar der Och i al - la verldars
När jag på din kär-lek ser, Sjunker jag i stoftet
De hos dig i här - lig - het Sjun-ga ut - i e - vig-
O mitt hjer-ta, upp och sjung: Ä - ra, ä - ra, till vår

(D D) Dc Dc (G G) G

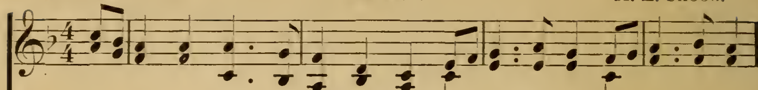
här. Hal-le - lu - ja, hal-le - lu - ja! Hal-le-lu - ja, a - men!
ner.
het.
kung.

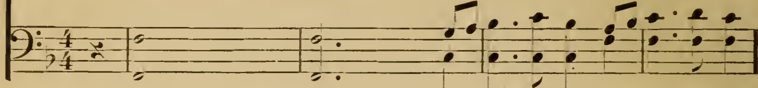
G G Dc G Dc G

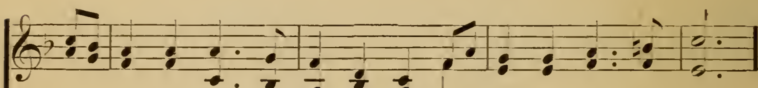
138. En stjerna gick på himlen fram.

MARTIN LUTHER. Mat. 2: 2. A. L. SKOOG.

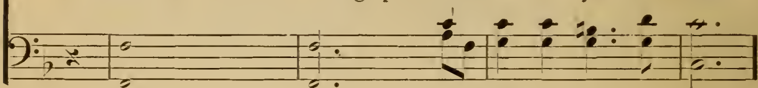

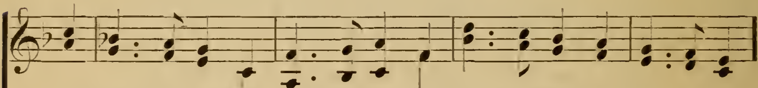
1. En stjer-na gick på himlen fram, Hal-le - lu - ja, hal - le - lu-ja!
2. De kom-mo fram till Bet - le-hem, Hal-le - lu - ja, hal - le - lu-ja!
3. Vi krist-na må på samma vis, Hal-le - lu - ja, hal - le - lu-ja!

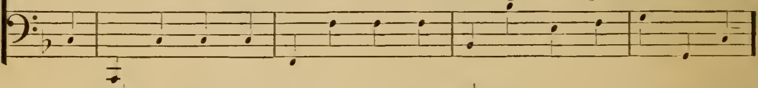

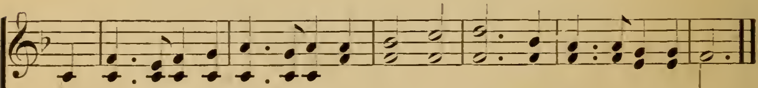
För ö-sterns vi - se un - dersam. Hal - le - lu - ja vår Gud!
Dit stjer-ne-glan - sen ly - ste dem. Hal - le - lu - ja vår Gud!
Åt Herren off - ra e - vigt pris. Hal - le - lu - ja vår Gud!

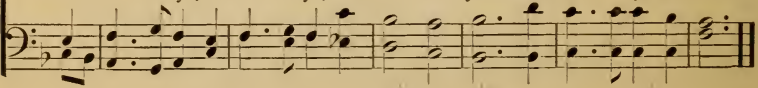

Då märk-te de, att ko-nun-gen Var kommen ned af him-me len.
Guld, rökverk, myr-ra bu - ro de Och gladdes att få Kri-stus se.
Lof ske Gud fa-der och hans son Samt hel-ge and' på himlens tron!

Hal-le - lu-ja, hal-le-lu-ja, hal - le - lu - ja! Hal-le - lu-ja vår Gud!

139. Uppfaren är vår Herre Krist.

J. Jonae. Ap. 1: 9.

1. Uppfaren är vår Herre Krist,
Halleluja, halleluja!
Fullbordadt är hans verk förvisst.
Halleluja vår Gud!
För oss han blef på korset död,
Och frälste oss från syndens nöd.
Halleluja, halleluja, halleluja!
Halleluja vår Gud!

2. Han är nu vorden fadern lik,
Halleluja, halleluja!
Regerande i himmelrik.
Halleluja vår Gud!
Han är för de utkorade
Hos Gud en förebedjare.

3. Han kärleksfull från himmelen,
Halleluja, halleluja!
Ner till de sina skådar än.
Halleluja vår Gud!
Och såsom han ifrån oss for,
Han komma skall med glädje stor.

140. Ett vänligt ord.

Ord. 12: 25. John Stone.

1. Ett vän-ligt ord, hvad det än-dock för-mår På men-sko-hjer - tat! I dess min-sta vrår Det trän-ger in och stan-nar e - vigt qvar Likt blicken af ett trofast ö-gon-par.
2. Ett vän-ligt ord, hvad det än dock för-mår, Då det ur dju - pet af ett hjer-ta går! Det gif-ver åt den ar - me gläd-je, tröst, Det fin-ner gen-svar ut - i al - la bröst.
3. Ett vän-ligt ord, hvad det än-dock för-mår! Om blott ej dö - dens köld der in - ne rår, Det gör den hår - des sin - ne mjukt och vekt Likt dalens ros af af-ton-vinden smekt.
4. Ett vän-ligt ord, hvad det än-dock för-mår! Hur hvar-je hjer - ta det så väl för - står! Med vän-lig - het i-ge - nom lif-vet gå, Och du skall många bundsförvandter få.

141. Krön honom kungars kung.

E. Perronet. Upp. 19: 16. Oliver Holden.

1. Hell, Je-sus ut-af Bet-le-hem! Hans dy-ra namn be-sjung.
2. Träd fram, du folk af Ju-da stam, Lägg ned din bör-da tung.
3. Kom, hvarje folk på jor-dens klot, Hans pris och ä-ra sjung.
4. Vi stäm-ma in med himlars här, Med gammal och med ung.

F C F C DM CB♭ F

Bär fram ett kungligt di-a-dem, Krön honom kun-gars kung.
Se här din kung, ditt of-ferlam, Krön honom kun-gars kung.
Din hyllning lägg vid Je-su fot, Krön honom kun-gars kung.
De sjun-ga der, vi sjun-ga här: Krön honom kun-gars kung.

(C F C A F A G F E F) EC F EC DM GC GF C

Bär fram ett kungligt di-a-dem, Krön honom kun-gars kung.
Se här din kung, ditt of-ferlam, Krön honom kun-gars kung.
Din hyllning lägg vid Je-su fot, Krön honom kun-gars kung.
De sjun-ga der, vi sjunga här: Krön honom kun-gars kung.

F F AF F C DM AF B♭ CF CB♭ F

142. O att med tusen tungors ljud!

Chas. Wesley. Ps. 63: 4.

1. O att med tusen tungors ljud
Jag prisa kunde här
Min store frälsare och Gud,
Hvars nåd så mägtig är!

2. Det namnet Jesus mod oss ger
Och tröst i sorgens tid;
Musik för syndare det är
Samt helsa, lif och frid.

3. Hanbrytersyndensmagtoch men,
Han gör den fångne fri.
Hans blod kan två den sämste ren,
Jag frälsning fick deri.

4. Min gode mästare och Gud,
O hjelp mig bära fram
På jordens rund med gladligt ljud
Ditt segersälla namn.

143. Hur ljufligt klingar Jesu namn!

Rev. John Newton. Mat. 1: 21.

1. Hur ljufligt klingar Jesu namn,
Hur skön dess melodi!
I qval och nöd det är min hamn,
Der är all sorg förbi.

2. Till sargad själ det balsam bär
Och lugnar ängsligt bröst.
Den hungrige får manna der,
Den trötte ro och tröst.

3. Det är mitt berg, min ankargrund,
Min sköld och mitt försvar,
Min fatabur, der hvarje stund
Jag nåd oändlig har.

4. Min herde, frälsare, min vän,
Min konung och min Gud,
Mitt ljus, mitt lif i döden än,
Tag mot min lofsångs ljud.

5. Jag prisa vill din kärlek rik
Med hvarje andedrag
Och somna vid ditt namns musik,
När så är ditt behag.

144. Kom, sjung med dem som Herren se.

Ps. 147: 1.

1. Kom, sjung med dem som Herren [se,
Som stå i tronens sken.
Mång tusen tusen äro de,
Men glädjen är blott en.

2. De sjunga: "Lammet äran har,
Och Herrens välbehag."
Vi svara: "All vår synd det bar
På Golgata en dag."

3. Vår Jesus, han som sjelf är Gud,
Är magt och ära värd.
Men fattigt är vårt böneljud
Och arm vår hyllningsgärd.

4. Må allt, som dväljes ofvan sky,
I luft, i haf, på jord,
Hans ära sjunga, alltid ny
Fast evigt, evigt spord!

5. Må jordens krets från pol till pol
Hans ära bära fram!
I magt och ära på Guds stol
Regerar nu Guds lam.

145. Kom, stäm nu in.

Mat. 21: 16.

1. Kom, stäm nu in med himlens här
Uti din barndoms da'r,
Och prisa Gud, vår fader kär,
Som så oss älskat har.

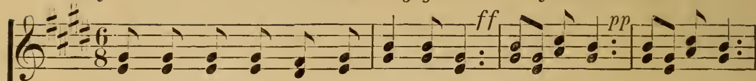
2. Fast hög och mägtig Herren är,
Han likväl ej försmår
Det lof vi bringa honom här,
När det ur hjertat går.

3. Ty han af oss vill prisas för
Den gåfva han oss gett,
Och utaf barnens mun, ack hör,
Ett lof han sig beredt.

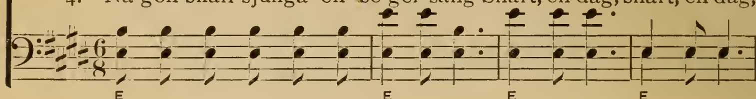
4. O, må vi prisa honom då
Och lyda gladt hans bud!
Må våra lofsångstoner gå
Till alla verldars Gud!

146. Skall du? skall jag?

G. M. J. — 2 Kor. 13: 5. — James McGranahan.

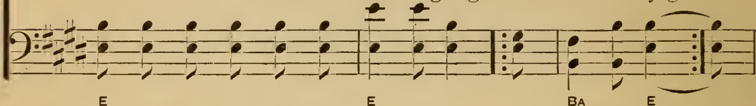

1. Nå-gon skall gå genom himlens port Snart, en dag, snart, en dag,
2. Nå-gon skall korset ned-läg-ga nöjd Snart, en dag, snart, en dag,
3. Nå-gon skall ropa: "Låt upp för mig," Snart, en dag, snart, en dag,
4. Nå-gon skall sjunga en se ger-sång Snart, en dag, snart, en dag,

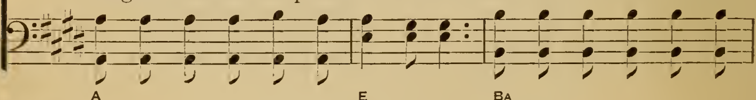

ff*

De - la den ä - ra ej död-lig sport. Skall du? skall jag?
Mot-ta - ga kro-nan i himlens fröjd. Skall du? skall jag?
Hö - ra en röst: "Jag ej kän-ner dig." Skall du? skall jag?
Med al - la fräl-sta hos Gud en gång. Skall du? skall jag?

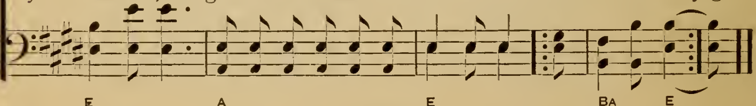

Nå-gon på ga - tor af guld skall gå, Skö-na - ste sy - ner ock
Nå-gon skall skå-da sin ko-nung blid Långt bortom jord-lif-vets
Nå-gon skall klappa men u-tan hopp; Dörren är stängd, lå-tes
Nå-gon skall mö - ta på himlens strand Vänner och kä - ra från

ff*

skå - da få, Njuta af festen, som der skall stå. Skall du? skall jag?
nöd och strid, Dväljas hos honom i e - vig tid. Skall du? skall jag?
mer ej opp. Någon skall sluta med ve sitt lopp. Skall du? skall jag?
jordens land, Evigt med dem vandra hand i hand. Skall du? skall jag?

*) Repetera pp.

147. Luta dig till Jesu hjerta.

Hög. S: 5. J. A. Hultman.

1. Lu - ta dig till Je - su hjer-ta; Endast han förstår din nöd.
2. Hvad är ti - dens ve-der-mö - da Mot den sto-ra här-lig-het,
3. Tänk hur stort att slip - pa li - da Mer af den-na dödens kropp

D G Ag D

O han kän - ner all din smärta, Och han är ditt bä - sta stöd.
Som på oss skall öf - ver-flö - da I en sa - lig e - vig - het.
Men i hop - pet glad för-bi - da Att få stå för - kla-rad opp!

D G Ag D

Är du ock - så en-sam vor-den, Je-sus är din brudgum än;
Fröjdas der - för nu i hoppet. Herren kommer snart, och då
Herren sam - lar snart oss al - la, Vi få mö - tas hos vår Gud.

Ag D D D♯AC♯F♯ Ed A

Sy-nes mörk och dyster jorden, Lju-sa-re blir him-me-len.
Skall du ändtligt slu-ta lop-pet Och din Je - sus mö - ta få.
In - ga tå - rar mer då fal - la, Allt är bytt i se-ger-ljud.

D D G Ag D

148. När Jesus inred i stora staden.

A. L. S. Mat. 21: 15. Arr.

1. När Je - sus in - red i sto - ra sta - den, Då fin - go
2. Ej bar - nen skäm - des i tem-pel - gån-gen, Sen sto - ra
3. För prest och skrift-lärd det ljöd väl il - la, De vil - le

bar - nen gå med i ra - den, Och der de lär - de en här - lig
ska - ran af - slu - tat sån-gen, Att å - ter hö - ja en lof-vets
bar - nens små läp-par stil - la; Men Je-sus sva - ra - de en och

sång, Som sen de sjun - git— ja, mån-gen gång.
ton, Ett "ho - si - an - na till Da - vids son."
hvar Och tog små bar - nen ut - i för - svar.

4. Och än i dag många hjertan finnas
Ibland små barnen, som sången minnas:
Ännu de höja så gladt i tron
Sitt "hosianna till Davids son."

5. Ja, sjungen, barn— det är aldrig farligt
Att prisa Jesus, nej det är saligt.
Snart få vi sjunga i himmelen
Vårt hosianna till barnens vän.

149. Fräls mig, Herre Jesus.

Ebr. 7: 25. A. L. Skoog.

150. Det är så godt att om Jesus sjunga.

A. C. Rutström. Kol. 3: 16. Melodi n:o 148.

1. Det är så godt att om Jesus sjunga,
Hans godhet prisa, hans nåd förkunna,
I sången säga, hvad han är god,
Som oss har köpt med sitt dyra blod.

2. När jag nu skådar hans död och smärta,
Straxt kännes glädje uti mitt hjerta.
Då blir det godt att i sångens ord
Få tala om, hvad vår Gud är god.

3. Jag har förlosssning igenom blodet,
Ty Herren säger bestämdt i ordet,
Att Jesus köpt mig sådan jag är
Samt evig kärlek ock till mig bär.

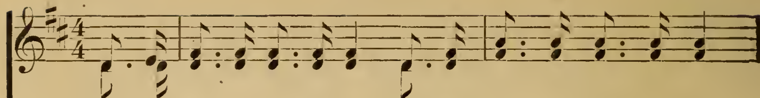
4. Mig verlden aktar visst ganska ringa,
Och af dess skatter jag har just inga,
Men jag ej byter med hvem det var:
I himlen har jag en riker far.

5. Han ger härnere hvad jag behöfver,
Och himlaarfvet blir ändå öfver.
Då jemmerdalen jag lemna får,
Helt salig jag inför lammet står.
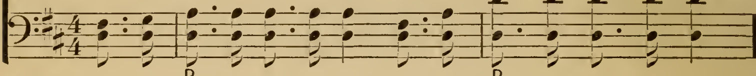
6. Fast ögat tåras, fast blicken skymmes,
Fast Jesus ofta för mig bortgömmes,
Jag sjunga vill på min sång ändå,
Ty Herrens löften de fast bestå.

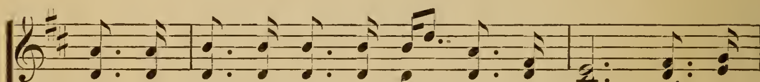
151. Möt mig der.

H. E. Blair. Joh. 14: 3. Wm. J. Kirkpatrick.

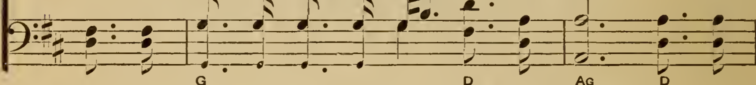

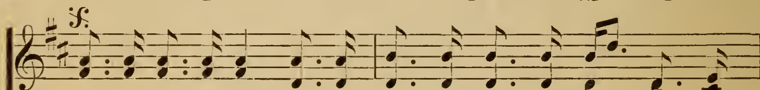
1. Skönt en strand emot oss ler, Der Guds barn ej skil - jas mer,
2. Mång' förhoppning krossas här, Döden hvar - je band af - skär,
3. Der vid englars har-po-ton Hel-gon pri - sa högt Guds son,

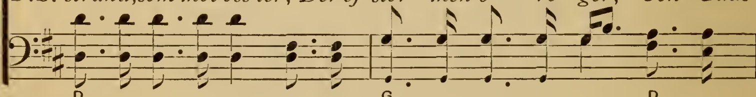

Och ej storm dem o - ro ger; Möt mig der. Der, hvar
Men ej sorg i him len är; Möt mig der. Tänk! vid
Sam - la - de om-kring hans tron; Möt mig der. O hur

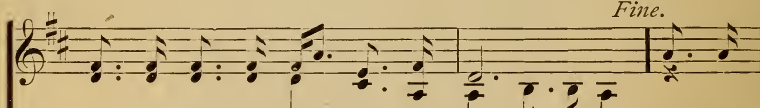

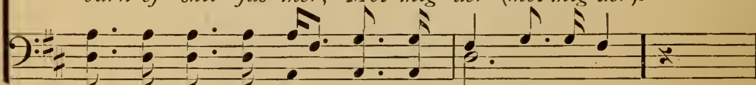
nat - ten vi - ka får För en sol, som ej ned-går, Snart jag
lif - vets elf få bo I den stad af frid och ro Och få
ljuf umgän-gelsen Blir, när vän får mö - ta vän I den
D.S. strand, som mot oss ler, Der ej stor - men o - ro ger, Och Guds

Fine.

e - vigt hem-ma står; Möt mig der (möt mig der). Möt mig
se hvad här vi tro; Möt mig der (möt mig der).
skö - na him - me - len! Möt mig der (möt mig der).
barn ej skil - jas mer, Möt mig der (möt mig der).

der (möt mig der), möt mig der (möt mig der), Hvarest

D D

D. S.

lif vets pal - mer blomma, möt mig der (möt mig der). På den

D Ag (A B A G F♯ E)

152. En timme i Getsemane.

Albert Johansson. Mar. 14: 37. Asa Hull.

1. En tim-me i Get - se-ma-ne Jag al - drig glömma kan;
2. En tim-me i Get - se ma-ne Ej Pe - trus ens för-mår
3. En tim-me i Get - se-ma-ne Du en - sam stri-den stred.

D. C. Jag glömmer ej, o Je-sus god, Din blodsvett och ditt ve,

E Ba E E Ba

D.C.

Ty der din ån - gest jag fick se, Och hur din blodsvett rann.
Att va - ka med sin mä - sta - re; Ej e - gen kraft för-slår.
Dig al - la syn - tes öf - ver - ge-- Ja Gud, din fader, med.

De qval, som du för mig ut - stod Ut - i Get-se-ma - ne.

E (C♯ B) A E Ba E

4. En timme i Getsemane,
Och så en engel kom
Med styrka för den helige
Från himlens helgedom.

5. En timme i Getsemane,
Och Jesus villigt går
Att frälsa arma syndare,
Att dö för sina får.

153. Glöm aldrig bort de kära.

Ord. 23: 25.

154. Skall ock jag en gång.

J. A. H. Upp. 15: 3. J. A. Hultman.

1. Nu vi van-dra till Je - ru - salem, Till vårt hem, der Herren
2. Tänk när al - la bar-nen komma hem, Som här tryckts af tidens
3. O hvi fruktar du dig, lil - la hjord, När din faders vil - ja

A D Ed

bor. Der vi sko - la å - ter - se vår vän. Och få möta slägten
tvång. Här de, trötte ut - af van-dringen, Hafva frågat mången
är, Att du ärf - va skall den ny - a jord Och få evigt sjunga

A A D Ed

stor. Skall ock jag en gång Sjunga lammets nya sång?
gång: Skall ock jag etc.
der! Der skall jag en gång Sjunga lammets nya sång.
Skall jag en gång

A A D Ed A

Skall ock jag en gång Sjunga lam-mets ny - a sång?
Der skall jag en gång Sjunga lam-mets ny - a sång.
Skall jag en gång

A D Ed A

155. Lammen, små lammen.

J. B. — Es. 40: 11. — J. Blomqvist.

1. Je - sus, vår her - de, han äl - skar små lam - men, Ljufligt han
2. Je - su små lam de be - höf - va ej hun - gra; Sjelf han dem
3. Je - su små lam de ej hel - ler be - höf - va Rä - das för
4. Je - su små lam ej för dö - den må fa - sa, Om han än

C GF C C

kal - lar dem al - la vid namn. Väl han dem skyddar och
be - tar på än - gen så grön. Al - drig, nej al - drig be-
ulf - ven, ty han ej för - mår Rycka ett en - da ur
sy - nes dem bi - ster och svår. Hur än han ho - tar, sin

C F GF C

kärleksfullt vår - dar, Ta - ger dem upp i sin tro fa - sta famn.
höf - va de tör - sta, Dric - ka de få ur hans käl - la så skön.
fräl - sa - rens ar - mar, Hur än der - ef - ter han ondskefullt trår.
udd han dock mi - stat; Han dem från Je - sus ej skil - ja för - mår.

GF C G G C DG Dc G

Lam - men, små lam - men vår her - de i skö - tet bär;

Am Em EC F C

rit.

Lammen, små lammen de äro så trygga der.

GF C F GF C

156. När solen lyktat dagens gång.

J. A. E. — 1 Mos. 24: 63. — J. A. ELNER.

1. När so - len lyk-tat dagens gång, Och lju-set vingar tar,.....
2. Hän öf - ver berg och dal och höjd, Upp öfver stjernors ljus,.....
3. Der so - len al-drig ne - der-går, Ej skugga blif-ver der.....

G Dc Dc G

Då sjunger jag min af - ton-sång, Och tanken fjer-ran far....
Till him - la - hof-vets säl - la fröjd, Min faders ri - ka hus....
Till det - ta land min längtan står Och till min Je-sus kär....

BG C Dc G Dc G

4. Der brusar lifvets klara elf,
Der klingar harpors ljud.
Der får jag möta Herren sjelf
Och vara Kristi brud.

5. När lifvets skymningstund är när,
Och solen sänker sig,
O tag mig då, min Jesus kär,
Och var du ljus för mig.

157. Gud ske lof! min själ är frälst.

J. A. H. — 1 Pet. 5: 10. — J. A. HULTMAN.

1. Gud ske lof! min själ är frälst, Och jag sjun-ger all - ra helst Om den nåd, som är i Je - sus up - penbar. In - gen sorg och in - gen nöd, Hvarken trångmål el- ler död Kan frånta - ga mig hvad jag i Je - sus har. Lof och

2. O min själ, var glad och sjung; Du skall stå in - för din kung Och på him-lens gyll - ne har - por spe - la få. Då all sorg och nöd är slut, E - vigt får jag hvi - la ut — O hvad säll - het det skall blif - va då, ja då! O hvad

3. Snart vår an - de svingar glad Ge-nom por - ten till den stad, Der Guds folk i e - vig säll - het sko - la bo. Der vi sy - skon ha för - ut, Der vi kro-nan få till slut, Der ja der oss vän - tar e - vig sab-bats - ro. Tänk när

CAPO I. G C G D EAG D G G C DG DC G

pris och tack ske Her-ren, Som min själ af nåd gjort fri-–
gör det då, om ti - den Är oss svår och trång i-bland?
en gång säl - la an - den Ge - nom per - le-por - ten går,

EM BA

Jag som hafver vandrat fjerran Ut - i syn - dens slaf-ve - ri!
Snart, ja snart den är för-li-den, Och jag bor i fri - dens land.
E-vigt löst från jor-de-banden In - för Gud och lam-met står.

EM EM BA

In - gen sorg och ingen nöd, Hvarken trångmål el - ler död
Då all sorg och nöd är slut, E - vigt får jag hvi - la ut—
Der vi syskon ha för-ut, Der vi kro - nan få till slut,

G G C

Kan från - ta - ga mig hvad jag i Je - sus har.
O hvad säll - het det skall blif - va då, ja då!
Der ja der oss vän - tar e - vig sab - bats - ro.

DG DC G

158. Led mig, led mig.

F. M. D. Ps. 31: 4. FRANK M. DAVIS.

1. Jesus, led mig hvarje dag (hvarje dag), Annars villse irrar jag (irrar jag). Vid din sida trygg jag är (trygg jag är); Låt din kärlek bli mig när (bli mig när).
2. Du är tillflykt för min själ (för min själ), Som i stormen skyddar väl (skyddar väl). Blott till dig min själ ser opp (själ'n ser opp), Och till dig står allt mitt hopp (allt mitt hopp).

1. Jesus, led mig hvarje dag, Annars villse irrar jag. Vid din sida trygg jag är; Låt din.......... kärlek bli mig när.
2. Du är tillflykt för min själ, Som i stormen skyddar väl. Blott till dig min själ ser opp, Och till........... dig står allt mitt hopp.

C C BGF C GF GF C C F DM G DC G GC GF

Led mig, led mig, Jesus, led mig på min

C C C

stig (på min stig). Ge - nom ti - dens vil - lor här (vil - lor här)

GF C F

He - la vä - gen led du mig (led du mig).

FADF GC GF C GF C

3. Jesus, då jag kämpat ut,
Och den sista storm är slut,
Led mig till det land af ljus,
Der du redt åt mig ett hus.

159. Jesus, gör mig stilla.

1 Tes. 5: 17.

1. Je - sus, gör mig stil - la, stil - la, Slut mig när-ma - re ditt bröst.
2. Ta - la till mitt tröt - ta sin - ne, Sänk i hjer - tat ljuf-lig ro.
3. Var-na mig vid hvarje fa - ra. Då jag tank-löst i - lar fram
4. Tju-sar mig få - fäng-lig - he-ten, Vi - sa då din kors-ge-stalt.
5. Je - sus, tag min e - gen vil - ja, Låt den så gå upp i din,

C EC C DGF GF C

Då mig sa - tan vill för - vil - la, Låt mig hö - ra blott din röst.
Städ-se bo - fast bli der - in - ne, Upptänd kärlek, hopp och tro.
Mot en hem-lig, död-lig sna - ra, Ryck mig un-dan, o Guds lam.
Lär mig fat - ta hem-lig - he-ten Att med dig dö bort från allt.
Att ej nå - got oss må skil - ja. Helt jag trängtar att bli din.

C EC C GF C

160. O kom, broder, kom.

J. A. H. — 1 Tes. 4: 17. — J. A. HULTMAN.

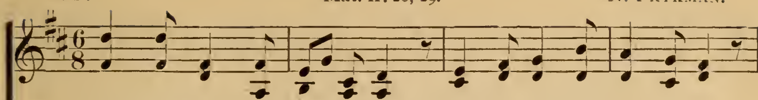
1. Vårt sa-li-ga hem är hos Herren i höjd, Der väntar oss e-vig ro. Och der sko-la vi i e-vin-ner-lig fröjd Hos Je-sus, vår fräl-sa-re, bo.
2. I hemmet der-of-van der blir al-drig natt, Dess middagssol går ej ner; Der ö-gat ej tå-ras, ej blic-ken blir matt, Der fräl-sa-ren e-vigt man ser.
3. Hvad men-ni-sko-tun-ga ej ut-sä-ga kan, Hvad ej något ö-ga sett, Det haf-ver vår Je-sus, som stridde och vann, Åt bar-nen der-hem-ma be-redt.
4. Vår Je-sus har lof-vat att komma i-gen Och ta-ga oss hem till sig, Och se-dan vi få i vårt sa-li-ga hem För-blif-va e-vin-ner-lig.

O kom, broder, kom, O kom, syster, kom; Följ med till vårt saliga hem. sa-li-ga hem.
O kom, kom, O kom, kom;

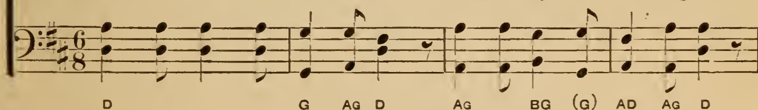
A Ed A D D EA Ed A Ed A D Ed A A Ed Ed A D EA Ed Ed A
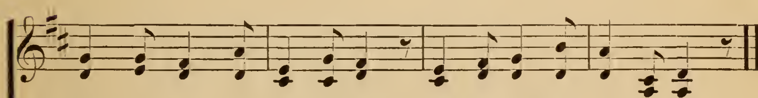
161. Arma barn, som vilse går.

N. F. Mat. 11: 28, 29. N. Frykman.

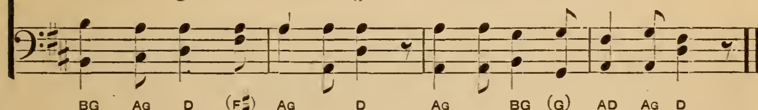

1. Ar - ma barn, som vil - se går Och Guds kärlek ej förstår,
2. Hör han ro - par ef - ter dig: "Kom, mitt barn, o kom till mig."
3. Skyn-da, då du än har tid, Sök hos Je - sus nåd och frid.
4. Kommer du en gång försent, Blifver himlen dig förment.
5. Se hur öm hur mild han är. Han af hjer-tat har dig kär.

Kom i - gen, o kom i - gen Till den mil-de fräl-sa-ren.
Vill du ic - ke lyss-na än Till den mil-de fräl-sa-ren?
Kom i - gen, o kom i - gen Till den mil-de fräl-sa-ren.
O, kom nu, kom nu i - gen Till den mil-de fräl-sa-ren.
Kom i - gen, o kom i - gen Till den mil-de fräl-sa-ren.

By per. N. Frykman.

162. Tack, o Gud, för denna stund!

E. A. Skogsbergh. 1 Krö. 29: 13.

1. Tack, o Gud, för denna stund,
Att vi uppå ordets grund
Fått uppbyggas, fröjdas, be,
Prisa dig, vår Frälsare!

2. Tack, att du till barnen såg
Och dem i din nåd upptog
Till att vara dina barn,
Frälsta ifrån satans garn!

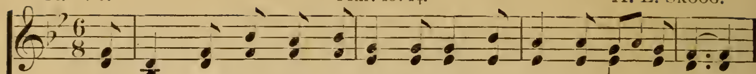
3. Vi få sitta vid ditt bord
Och få njuta af ditt ord,
Detta dyra lifvets bröd,
Som du gaf oss i vår nöd.

4. Derför pris, halleluja
Vare dig i himlarna!
Fader, son och helge and',
Dig ske pris i alla land!

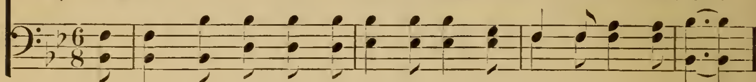
By per.

163. Låt barnen komma till mig.

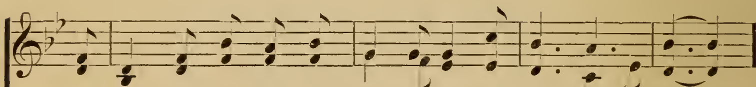
A. L. S. Mar. 10: 14. A. L. Skoog.

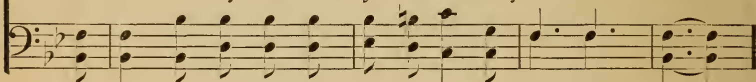
1. Då Je - sus van-drade på vår jord, Hvarhelst han än gick fram,
2. En vän - lig bjudning städs hade han För hvarje syn-da - re;
3. Och än i dag som i fordom tid Han ropar: "Kom till mig."
4. Må der - för in - tet förhindra oss! Guds ri - ke hör oss till.
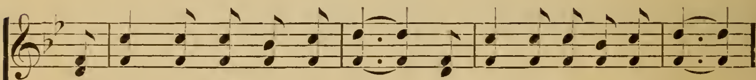

Capo 1. A D Ed A

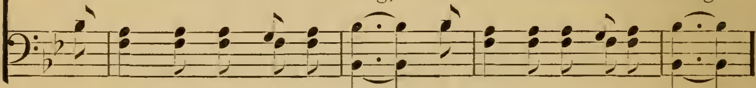
Han sök - te ef - ter bort-lup - na får Och spä - da lam.
Ett vän - ligt ord han ock barnen gaf, Vår fräl - sa - re.
Än - nu han bju - der de spä - da små Att tro på sig.
O må vi ly - da vår Je sus blott! Ty så han vill.

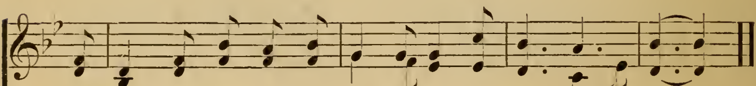
A D Bm AE Ed A
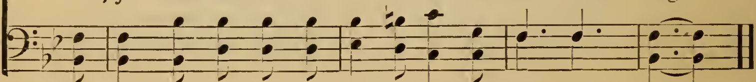

"Låt bar - nen komma till mig, Låt barnen komma till mig."

Ed A Ed A

Hör, Je - sus kal-lar så ömt de små Till frid hos sig.

A D Bm EA Ed A

164. O den käre Jesus!

A. L. S. Luk. 2: 40. A. L. Skoog.

1. O, den kä - re Jesus, Barnens bäste vän! Han steg ned i-
2. Rin-ga han fram-trädde Denne frälsa - ren; I ett stall han
3. Ned till näg-ra herdar Sändes först ett bud— Engla-skaror

bland oss I - från himme - len, Blef ett barn bland barnen, Liten
föd - des Ut - i Beth-le - hem. Låg han i en vagga? Nej, en
sjön - go: Ä - ra va - re Gud, Och stor frid på jorden! Glädjens,

bland de små; Allt, hvad oss bekymrar, Har han re - da på.
krubba blott. Lil - le Herren Je - sus Fick en tarf-lig lott.
ty i dag Föddes Herren Kristus Ut - i Davids stad.

4. Full med nåd och sanning
Jesus växte till—
Frälsare för alla—
Komme, hvem som vill!
Ingen han utkastar,
Alla han mottar,
Barnen han välsignar,
Så hans sed ju var.

5. Må vi derför sjunga
Hjertats lof och pris,
Tackande vår Jesus
Uppå barnavis!
Jesus vi tillhöra—
Jesus, han är vår—
Lycklig blir då julen,
Gladt det nya år.

165. O hur stort att tro på Jesus!

A. L. S. Pre. 12: 1. A. L. Skoog.

1. O hur stort att tro på Je - sus ut - i un - ga år,
2. O hur stort att ly - da Je - sus ut - i un - ga år,
3. O hur stort att tje - na Je - sus ut - i un - ga år

D D

Un - der bar - na - ål - derns gla - da tid, In - nan
In - nan ål - der - do - men smy - ger på, Då vårt
Och få blif - va hans små vin - gårds - män! Her - ren
D. S. Då allt

G D Ag

o - tros - ma - sken hjertats öm - ma kär - na når, Lä - ra
sam - ve - te för ungdoms-syn-der fö - re - brår, Och vårt
Je - sus ej den all - ra min-sta tjenst för - smår, Men han
an - nat jem - te barna - å - ren från oss går, Den - na

D D

Fine.

sma - ka Je - su ljuf - va frid! O hur stort att tro på
hjer - ta in - gen frid kan få!
hun - dra - falt be - lö - nar den.
fröj - de - käl - la flö - dar än.

G AD Ag D G

D. S.

Je - sus ut - i un - ga år Och få ta - la om vår sjä-la - vän!

D Ed A

4. O hur stort att vänta Jesus uti unga år!
Snart han kommer, hemtar hem sin brud.
Från vårt öga skall han då borttorka hvarje tår
Och ikläda oss sin silkesskrud.

166. Vi ha en barnavän så kär.

E. A. S. Es. 49: 15. E. Aug. Skogsbergh.

1. Vi ha en bar - na - vän så kär, Han ljuf - va Je - sus-nam-net bär. Kan mo - der glömma si - na små,.... Kan ic - ke Je - sus det än - då.
2. Nej han be - va - rar si - na små, Att ic - ke ett för - lo - ras må. Han tar dem upp i famnen sin..... Och sä - ger mildt: "Si du är min."
3. Ja Je - sus är vår vän så huld, Och han ut-stry - ker all vår skuld; Ty Je - su blod för oss ock flöt...... Gud va - re lof och tack för det!
4. Så få vi hö - ra Je - sus till, Och stac - kars den oss hin-dra vill! Han gö - ra får med barnens vän,.... Som för oss ber i him - me - len.

A A D Ba E A A D EA Ed A

167. Dyre Jesus, låt oss hvila.

J. A. H. Ps. 119: 146. J. A. HULTMAN.

1. Dy - re Je - sus, låt oss hvi - la Vå - ra hjer - tan vid ditt ord.
2. Sjelf, o Her - re, du oss sa - de: "Bedjen, och I sko - len få."
3. O du vet, hvad vi be - höf - va, E - vigt go - de fräl - sa - re.
4. Un - der di - na vin-gars skug-ga Å - ro vi i godt för - var.

G G (D) Dc Dc

Mät-ta vå - ra tom-ma sjä - lar Ut - af nå-dens ri - ka bord.
Der-för komma vi nu å - ter Att af dig mer kraft undfå.
Lys oss då på den-na stun den Med ditt hul-da an - le - te.
Jord och himmel sko-la vi - ka, Di - na löf-ten stå dock qvar.

G G G (D) Dc G

Låt oss nu i stillhet hö - ra Hvad vår själ kan sa - lig - gö - ra,
Må du med din nåd oss lif - va, Mer ut - af din an - de gif - va,
Låt oss dig få se och sma-ka, Öf-ver vå - ra sjä - lar va - ka,
Du vill oss i famnen bä - ra, Mer ut - af ditt ord oss lä - ra,

G Dc Dc G

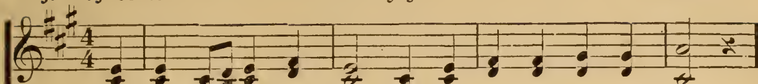
rit.

Låt ej sa - tan oss för-stö - ra Under lif-vets pröfvo - tid.
Hjelp oss att i tron för-blif - va Under lif-vets pröfvo - tid.
Låt ej nå - gon bli till - ba - ka Under lif-vets pröfvo - tid.
Flyt-ta oss till e - vig ä - ra Ef-ter lif-vets pröfvo - tid.
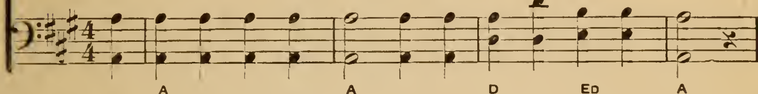
G G (D) Dc DG Dc G

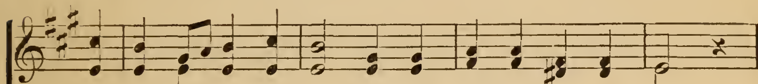
168. O herde god, som vårdar.

J. Th. Jacobsson. · Ps. 65: 5. · Hæffner.

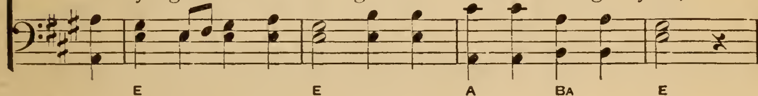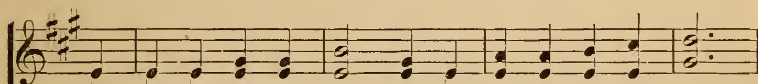

1. O her - de god, som vår - dar Din å - ter - lö - sta hjord,
2. Vi pri - sa dig för or - det, Som du oss rik-ligt skänkt.
3. O Her - re, oss be - gåf - va Med andens dy - ra skatt;
4. Och när för si - sta gån-gen Vi samlats kring ditt ord

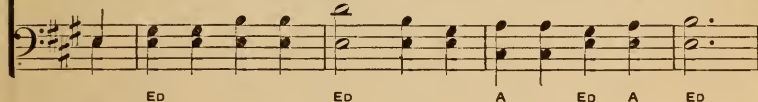

I di - na hel - ga går - dar Vi samlats kring ditt ord.
Haf tack för nå - des-bor - det, Hvarmed du på oss tänkt.
Och de, som än - nu sof - va I syndens mör-ka natt,
Och sjungit si - sta sån - gen På den - na lå - ga jord,

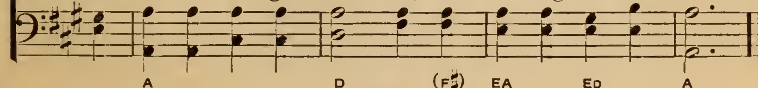

Till dig vår bön vi hö - ja: O Her - re, var oss när.
Ack öpp - na du vårt sin - ne, Att vi må lyss-na till
Må de - ras slut - na ö - ra I dag i Herrens hus
Oss sam - la i ditt skö - te Att i ditt hem få bo.

Här är oss ljuft att drö - ja, Då du ibland oss är.
Och gömma väl i min - ne Hvad du oss sä - ga vill.
Upp - lå - tas vid att hö - ra Din stämmas: "Varde ljus."
Der blir ett här-ligt mö - te, En e - vig sab-bats - ro.

169. Snart randas en dag.

A. L. S. | 1 Tes. 5: 2. | A. L. Skoog.

1. Snart ran - das en dag så här - lig och stor För al - la, som äl - ska Gud. Dess sol al-drig skyms af skug - gor - nas flor, Och al - drig hörs kla - gans ljud.
2. I ä - ra och magt vår ko - nung sig ter Och kal - lar de si - na hem. Ej afstånd, ej död då skil - ja dem mer, Ej syn - den mer plå - gar dem.
3. För kor - set vi få en kro - na till lön, För ring-het ko-nungs - lig glans, För törnbeströdd stig en bo - ning så skön, För svär - det en se - ger - krans.
4. Vi ve - ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då gry-nin-gen in - ne är; Vi ve - ta lik-väl på san - nin-gens grund, Att fräls- nin-gens dag är när.

D AG D DG D AG DG D G AG BG D BG AD AG D

O här - li - ga dag,............ som ran - das för
O här - li - ga dag, som

D D

mig!............ O här - li - ga mål.............
ran - das för mig! O här - li - ga mål

AG

på pil - gri-mens stig!............ Min läng-tan och
på pil - gri-mens stig! Min

D

blick............ allt mer till dig drag,............
läng-tan och blick allt mer till dig drag,

D G

Du här - li - ga Je - su Kri - sti dag...

AD AG D

170. Hjertans Jesus.

A. C. Rutström. Ps. 143: 9. Arr.

1. Hjertans Je-sus, i ditt hjer-ta Är så godt att gömma sig.
2. I din kär-lek, Je-sus sö-te, Är så godt att va-ra till,
3. Ut-om dig kan jag ej trif-vas, Ut-om dig jag mår ej väl,

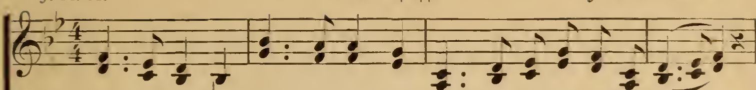
Ut-om dig är i-del smärta, In-gen-ting för-nö-jer mig.
Lig-ga i ditt kär-leks-skö-te, Bät-tre må jag al-drig vill.
Ut-om dig kan al-drig gif-vas Ständig ro för kropp och själ;

Men der-in-ne vill jag va-ra, Gömma mig för allt alarm,
I din kär-lek va-ka, sof-va, I din kär-lek gå och stå,
Men i di-na kär-leks-ar-mar Är ett fast och säkert slott;

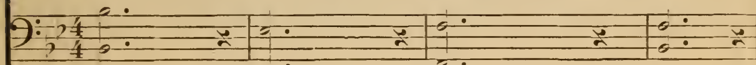
Dig, min Je-sus, äl-ska ba-ra, Af din kärlek jemt gå varm.
I din kär-lek be och lof-va, Vandra, lef-va, dö också.
Fast det of-ta kring mig larmar, Jag hos dig dock sofver godt.

171. Jesus kommer.

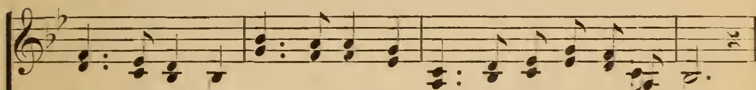
J. A. H. Mat. 24: 44. J. A. Hultman.

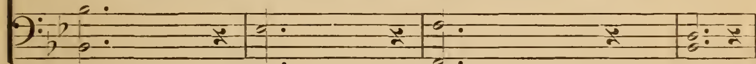
1. Je-sus kommer, Je-sus kommer! Snart basunen hö-ras skall.
2. Är du re-do, själ, jag frå-gar, Är du re-do mö-ta Gud?
3. Må ej verlden oss be-då - ra, Må ej synden ta oss fatt,
4. Säll är den, som väntar Her-ren, Säll är den, som redo är;
5. Led mig så, o Her - re Je - su, Att jag ef-ter lifvets slut

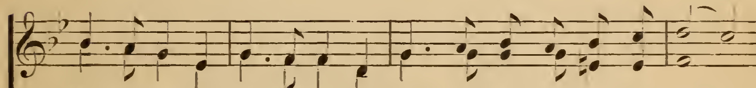
Capo I. A D Ed A

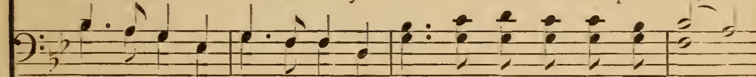
Han i ma - je-stät och ä - ra Då skall ses af verlden all.
Lef - ver du för Her - ren Je-sus, Äl-skar du hans kä - ra bud?
Att vår lön ej må bli döden Och vår framtid e - vig natt!
Den skall Herren rikt be -lö - na Med en e - vig kro-na der.
Lyck-ligt når den säl - la hamnen Och hos dig får hvi - la ut.

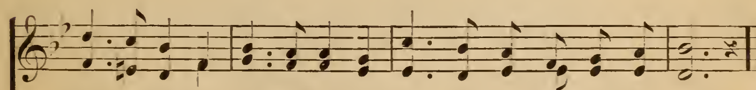
A D Ed A

Må vi al - la haf-va ol - ja Ut - i vå - ra lampor då,

D A F♯m Ba Ea Ed

Att vi må när Je-sus kommer In ut - i hans ri - ke gå!

A D Ed A

172. Sälla dag, när äfven jag.

J. A. H. | 2 Tim. 1: 12. | J. A. Hultman.

1. O hur sa-ligt att till - hö - ra Herren Je - sus redan här!
2. Je-sus, som min synd för - lå - tit, Är och blir min bä-ste vän;
3. I Guds stad vi sko - la blif - va Evigt fri - a från all nöd.
4. Må vi tro-get föl - ja Je - sus Under lifvets kamp och strid!

Men hvad skall det ic - ke blif - va Ut - i him - la-gläd-jen der!
Endast honom vill jag pri - sa Här och ut - i him me-len.
In-gen gråt skall der mer va - ra, Ingen synd och in-gen död.
Snart han kommer för att hem - ta Oss till e - vig fröjd och frid.

Säl-la dag, när äf-ven jag I Guds hus får bo en gång! Sjunger Guds och lammets sång.........
I dess fröjd jag e - vigt nöjd (*Till 2.*)
Säl - la dag, när äf-ven jag I Guds hus får bo en gång! Sjun - ger Guds och lammets sång.
I dess fröjd jag e - vigt nöjd (*Till 2.*)

C C (G) GF C C F GC GF C C GF C GF C CF C

173. Till örtagårdens lunder.

C. B—G. Luk. 22: 39 44. Fred. Silcher.

1. Till ör - ta - går-dens lun - der Du går din stig.
2. Din blod-svett och din smär - ta, Din kamp och bön
3. Den kalk, som i sig göm - de Vår dom och död,
4. O att jag kun - de pri - sa Din nåd mot mig

D AD AG (F♯) EG AG D

Der vill i qväl-lens stun - der Jag mö - ta dig.
Pre - di - ka för mitt hjer - ta Om syn - dens lön.
Du tå - ligt för oss töm - de I qval och nöd.
Och med min lyd - nad vi - sa Mitt tack till dig!

D AD AG (F♯) EG AG D

Af qval du dig - nar ne - der, Din nöd är svår;
Men än - nu hö - gre ly - ser Din kär - lek fram,
Du dig i dö - den gif - ver För di - na får
Men i den mör - ka stun - den Jag tyst vill gå

EA ED A D EA ED A

Men i din nöd du be - der, Och tröst du får.
Den du till släg - tet hy - ser, Guds hel - ga lam.
Och de - ras fri - bref skrif -ver Med blod och sår.
Till dig i ol - je - lun - den Att styr - ka få.

D G AD BG AD AG D

174. Halleluja! stäm upp och sjung.

J. A. H. — 2 Kor. 4: 15. — J. A. Hultman.

1. Hal-le - lu - ja!............... stäm upp och sjung..........
2. Jag är så glad,........... ty Gud är god,...........
Hal - le - lu - ja! stäm upp och sjung
Jag är så glad, ty Gud är god,

F F

Din fräl - sa - re,.............. din Gud och kung...........
Han re - nat mig............. i Je - su blod...........
Din fräl - sa-re, din Gud och kung.
Han re - nat mig i Je - su blod

C F

Må äm - net för.............. den sån-gen bli............
Samt ta - git mig............. till barn åt sig.............
Må äm-net för den sången bli
Samt ta - git mig till barn åt sig.

AF B♭

Hans sto - ra nåd,............ som är så fri.............
Ja, pris ske Gud............. e - vin - ner - lig!...........
Hans sto - ra nåd, som är så fri.
Ja, pris ske Gud, e - vin-ner-lig!

CF CB♭ F FB♭ F

Stäm upp och sjung.......... en se - ger - sång...........
Stäm upp och sjung en segersång, Stäm upp och sjung en segersång

B♭ F

Till Her-ren Gud............ än - nu en gång..........
Till Her-ren Gud ännu en gång, Till Herren Gud ännu en gång.

CB♭ F

Al - le - na han............ skall ä - ran ha.............
Al - le - na han skall ä - ran ha, Al - le - na han skall ä - ran ha

B♭ F

På jor - den och............. i him - lar - na.............
På jor - den och i him-lar - na, På jor-den och i him-lar-na.

CB♭ F FB♭ F

3. Må för hvar själ på denna jord
Hans rika nåd snart blifva spord,
Att skaran må till slut bli stor,
Som sjunga skall i himlens kor.

4. Snart kommer han, vår store Gud,
Att hemta hem sin köpta brud.
Då ämnet för vår sång skall bli:
Hans stora nåd, som var så fri.

175. Vi marschera framåt.

A. L. S. — 5 Mos. 20: 3, 4. — A. L. Skoog.

1. Vi mar-sche - ra framåt un-der ju - bel och sång I en
2. Vi mar-sche - ra framåt trots en frestande verld, Trots mång'
3. Vi mar-sche - ra framåt, och vi bju - da en hvar: Kom gå
4. Vi mar-sche - ra framåt, som vår ko-nung befalt, Och från

Capo. I. A D

här - nad för sanning och rätt. Blir än drabbningen het, blir än
fi - en-des rän-ker och hot; Ty vi bä - ra som va - pen ett
med i vårt jub-lan - de tåg, Tills vår ska - ra må te sig, hvar-
se - ger till se - ger vi gå. Snart hans ljuf - li - ga röst kommen-
D. S. tro - get vi föl - ja hans

Ed A A

Fine.

här - na-den lång, Vi be - höf - va ej gö - ra re-trätt.
seg-ran-de svärd: Med Guds ord gå vi tryggt dem e - mot.
helst den framdrar, Som en stor öf - ver-sväm-man-de våg.
de - rar ett halt! Och i him - mel - ska gläd - jen vi stå.
vil - ja och bud, Han oss le - der till se - ger och frid.

D Ed A

Vi mar - sche - ra framåt, med vår ko - nung och Gud,

(E) Ed A

D. S.

Her-ren Se - ba - ot, mäg - tig i strid (i strid). Om blott

D BA E (E D C♯ B)

176. Jesus lefver.

H. SUNDQUIST. Luk. 24: 5. A. L. SKOOG.

1. Je-sus lef-ver, grafven brast. Han stod upp i glans och ä - ra.
2. Jag har vunnit— Je-sus vann Öf-ver dö - den här-lig se - ger;
3. Je-sus lef - ver, O hvad mer! Grafvens fa - sor jag vill glöm-ma.

C GF C F C

Nu det står som klippan fast, Att hans död skall se-ger bä - ra.
Ty ur grafven uppstod han. Frid och tröst jag der-för e - ger.
Trött men gladt mitt ö - ga ser Kul-len, som mitt stoft skall gömma.

GF C GF C

Blix-ten ljungar, jor-den bäf-var, Grafven brast, och Je-sus lef-ver.
Öppnad har jag him-len fun-nit; Je - sus vann, och jag har vunnit.
Hoppets ankargrund för-blif-ver: Grafven brast, och Je-sus lef-ver.

F GF AM BGF C F DGF GF C

177. Solens strålar sakta sjunka.

A. L. S. Ebr. 10: 25. A. L. Skoog.

1. Solens strå-lar sak-ta sjunka, Af - to nen nu byts i qväll;
2. När på haf-vet lju - set slocknar, Och sig mörkret bör-jar te,
3. Trötte vandrar'n of - ta fröjdas Öf - ver solens ne-dergång:
4. En dag när-ma-re till hemmet, Der dess sol går al drig ner,

D D EAg D BED A

Jorden kläds i stil - la skymning, Da-gen bju-der sitt farväl.
Mången sjöman gladt hörs sjunga, "Å - ter en dag när-ma-re!"
En dag när-ma - re till målet— En dag min-dre re - san lång!
Men Guds härlig-het upplyser— Natt och mör-ker blir ej mer.

D D D G Ag D

E - vigt bor-ta! Dystra skuggor Sam-la sig så småningom,
Så Guds barn på verldens bölja— Arken skall nog bä - ra dem—
Äf - ven på vår genom-re-sa Till vårt mål, Je - ru - sa-lem,
Snart skall lifvets af - ton stunda; Gladt den helsas ut - af dem,

A Ed A A Ed A

Men hur ljuf är denna tanke: En dag närma - re vårt hem!
Ock-så få hvar qväll instämma: "En dag närma - re vårt hem!"
Få en skymningssång vi sjunga: "En dag närma - re vårt hem!"
Som i Je - sus haf -va lifvet: Det blir si - sta ste - get hem.

D D D G Ag D

178. I blodet jag är nu rentvagen.

J. A. H. — 1 Joh. 1: 7. — J. A. HULTMAN.

1. O nu vill jag sjun-ga en fröj-de-full sång Om blo-det, som re-nar min själ,... Om honom, som frälst mig ur synder och tvång, Om honom, som allting gjort väl.... I
2. O tänk hvil-ken säll-het det är här på jord Att e-ga sitt allt ut-i Gud,.. Att vandra helt trygg ut-i tron på hans ord Och hvi-la med tröst vid hans bud!..
3. I lju-set vi van-dra mot him-me-len fram I sällskap mång' tusen Guds barn.. Och pri-sa vår Je-sus, det mil-da Guds lam, Som löst oss ur träldomens garn...
4. Ack blo-det, det blo-det, det dyr-ba-ra blod, Hvar-i all min sak blif-vit god!... Ack att he-la verlden den kraften för-stod, Som är ut-i fräl-sa-rens blod!..

D. S. Jag aldrig för-gä-ter den da-gen, Då Her-ren mig upp-tog till brud. *Fine.*

blo-det jag är nu ren-tva-gen Och klädd i rättfärdighetsskrud. *D.S.*

179. Afskild för min Herres räkning.

E. G—n. och F. R. H. 2 Tim. 2: 21. E. G—n.

1. Af-skild för min Herres räk - ning Och i blodets purpur-
2. Af-skild för min Herres räk - ning Till att fat - ta mer och
3. Af-skild för min Herres räk - ning, Mer och mer jag känna

G G Dc Dc

elf Tva - gen ren från al - la syn - der För att
mer Höj - den, dju-pet i den kär - lek, Som han
får Höj - den, dju-pet i den kär - lek, Som all

G G G Dc Dc

lef - va ej mig sjelf, Va - re det min hög-sta ä - ra
si - na barn be - ter! Må ej jordens kor - ta lyc - ka,
kunskap öf - ver - går. Och dess me-ra jag ut - gif - ver

G C CD BG G

Att på kor-sets hel - ga stig Föl - ja mä - star'n al - la
Jordens skat-ter då - ra mig! Nej mitt mål står myc-ket
Af hans kär-lek in - ner - lig, De - sto me - ra kan jag

Dc G G BG

da - gar: Af-skild, Her - re, helt för dig. Dy - re
hög - re: Af-skild, Her - re, helt för dig.
äl - ska: Af-skild, Her - re, helt för dig.

C DG Dc G

mä - - - sta - re, be - va - - - ra Mig så
Dy - re mä - - sta - - re, be - va - ra

G Dc

varm,.......... så varm i dig, Att jag
Mig så varm, så varm i dig, Att jag

Dc G

öf - - - ver allt må spri - da Kristi vällukt omkring mig.
öf - ver allt må spri - da Kristi vällukt omkring mig.

G BG C DG Dc G

180. Ande, kom och blås.

Hes. 37: 9. Engelsk.

1. O du kärleks - ri - - ke Ande, kom och blås.
2. Läk de brustna hjer - tan, Ande, kom och blås.
3. Väck de dö-da be - - nen, Ande, kom och blås.
4. Låt bland de för - ströd - da— Ande, kom och blås.

Gör oss Kristus li - - ke, Ande, kom och blås.
Lin - dra syn-da - smär - tan, Ande, kom och blås.
Vatt - na spä-da gre - nen, Ande, kom och blås.
Barn likt dagg bli föd - da, Ande, kom och blås.

Lif - va upp de mat - ta, Lär oss nå-den fat - ta,
Låt oss him-len sma - ka, Al-drig se till - ba - ka,
För att syndar'n bö - - ja Och Guds son upp - hö - ja
El-den Her-ren tän - de Sprid till verldens än - de;

Je - sus mer upp - skat - ta, Ande, kom och blås.
Ständigt bedja, va - - ka, Ande, kom och blås.
Bort-tag o-trons slö - ja, Ande, kom och blås.
Bort-tag allt e - län - - de, Ande, kom och blås.

181. Går du med?

J. B. 4 Mos. 10: 29. J. Blomqvist.

1. Går du med, går du med Hem till
2. Går du med, går du med Till vår
3. Går du med, går du med? Nu all
4. Ja gå med, ja gå med: Känn din

(C C) F (C C) F (A B♭)

fri-dens land? Vä-gen dit är trång och smal, Räds dock
fa-ders hus, Bort från synd och sorg och nöd, Bort från
tve-kan bort! Ja just nu, i den-na dag Handen,
sök-nings-tid. I den strid dig fö-re-står Hjel-ten

är trång och smal,

CF CB♭ F D GM

ej, gör nu ditt val. Kom gå med,
värk och qval och död? Kom gå med,
som dig räc-kes, tag. Kom gå med,
stark sjelf med dig går. Kom gå med,

gör nu ditt val.

CB♭ F (C C) F

kom gå med, Följ oss dit, räck oss din hand.
kom gå med Till ett land af ljus och frid.
kom gå med; Ti-den dyr-bar är och kort.
kom gå med: Slu-tet blif-ver e-vig frid.

(C C) F (D B♭) AF (B♭) CF CB♭ F

182. Snart kommer Jesus.

A. L. S. — Math. 24: 27. — A. L. Skoog.

1. Som en ljungeld, den af öster Utgår, synes intill vester,
Skall vår Jesus komma i sin härlighet.
Bruden då på örnavingar Mot sin brudgum upp sig svingar
Att hos honom evigt bo i salighet.

2. Vi upplyftas snart i arken, Slippa att bli qvar på marken,
Slippa äfven lön med skrymtare att få.
Jesus kommer som en snara, Må vi derför redo vara,
Att den dagen ej för hastigt kommer på!

3. Jesus kommer—hvilket möte, När vi ila i hans sköte,
Och hans ansigte vi verkligt skåda få!
Salig den sig håller vaken, Att han ej befinnes naken,
Då likt tjufven Herrens ankomst smyger på!

4. Jesus kommer—si han kommer, Ja och snarligen han kommer.
Sägen, syskon, hafva vi ej orsak stor
Att en fröjdesång uppstämma Redan här, tills vi derhemma
Då få jubilera med Guds englakor?

Si snart kom - mer Je - sus att hem - ta - ga sin brud;

Dc G

Han kommer snart............. och ger oss bud.

Han kommer snart och ger oss bud.

Dc G

O lå - tom oss stå kläd - da i vår bröl-lops-skrud

G BG C

Och bi - da tå - ligt, ty vår brudgum kommer snart.

DG Dc G

183. Mitt hem är ej på jorden.

N. F. Ps. 119: 19. N. Frykman.

1. Mitt hem är ej på jor - den Bland sor-ger och besvär;
2. Som seg-larn ut - i stor - men Med längtan ser mot land,
3. En vin-ning skön det blif - ver Att lem - na jordens mull

A D A

Jag är som mi - na fä - der En gäst och främling här,
Så läng - tar jag till hem - met På himlens gyll-ne strand,
Och med de fräl - sta van - dra På ga - tor-na af guld

Ed Ed A

Men i min fa - ders ri - ke En boning vän - tar mig,
Dit stormens brus ej hin - ner Och vågens svall ej når,
Och i den ny - a sån - gen Med ju - bel stämma in

A D A

Den al - drig sett på jor - den sin li - - ke.
Och in - tet hjer - ta li - der och sak - nar.
Och loc - ka har - po - to - ner så kla - ra.

A D Ed A

Säl - la hem, skö - na stad,
mitt kä - ra hem, Guds vänners stad,

D A

Der eng - la-ska-ran sjun - ger så glad! (hal-le - lu - ja!)

A E BA E

O, hvad frid, O, hvad fröjd,
der fins ej strid, jag blir så nöjd

A D A

In - om de per - le - por - tar - ne kla - ra!

A D ED A

184. Sittande vid Jesu fötter.

Luk. 10: 39.

185. Verka, ty natten kommer.

S. Dyer. Joh. 9: 4. L. Mason.

1. Ver - ka, ty nat - ten kom-mer, Ver - ka, då morgon gryr,
2. Ver - ka, ty nat - ten kom-mer, Ver - ka, då Gud ger tid.
3. Ver - ka, ty nat - ten kom-mer, Snart sjunker sol i haf.

F B♭ F F C F

Ver - ka, då da - gen glän-ser, Ver - ka— ti - den flyr.
Gif ho-nom hel-sans per - la, Gör din bä - sta id.
Gör nå - got du för ho - nom, Som för dig sig gaf.

F B♭ F AF B♭ CF CB♭ F

Ver - ka, när so - len brän - ner, Verka, till qväll'n håll ut.
Hvar-je minut, som fly - - ger, Fyll på ett nyt-tigt sätt.
Lef till hans pris, som köpt dig; Ti-den du än har qvar.

C C F DM GF C (CB♭AG)

Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Då är ver - ket slut.
Bör-dan på Her-ren ka - sta, Han gör värf-vet lätt.
Du är ju hans; så ver - ka, Tills han hem dig tar.

F B♭ F AF B♭ CF CB♭ F

186. Väktare, hvad lider tiden?

E. Aug. Skogsbergh. Es. 21: 11, 12.

1. Väk-ta - re, hvad li-der ti-den? Ta-ger nat - ten snart ej slut?
2. Väk-ta - re, hvad li-der ti-den? Randas ic - ke da-gen snart?
3. Väk-ta - re, hvad li-der ti-den? Sömnen blir oss allt för svår.

G C DG Dc G

Hu - ru län - ge va-rar striden? Snart vi ön - ska hvi - la ut.
Kommer ic - ke öf-ver-her-den, Så att allt. blir up-pen-bart?
Mången trött-nar under fär - den. Herre, hjelp. Du om oss rår.

G C DG Dc G

Natten är re'n långt framskriden; Trötte pilgrim, gif ej opp.
Jo han kommer snart—var vaken. Salig den han fin - ner så!
Kort är ti - den, kort är ti-den; Se på må - let blott, o själ.

G C G G C G

Väntans tid är snart för - li-den, Snart fullbordadt är ditt lopp.
Han skall ej be - fin-nas naken— Saligt, sa - ligt blir det då.
In-om kort så slu-tar striden, Och si då blir all ting väl.

G C DG Dc G

187. Lef för Jesus.

Lina Sandell. Rom. 14: 8.

1. Lef för Jesus. Allting annat
Är ej värdt att kallas lif.
Åt den vännen framför andra
Hjertats första kärlek gif.
Lef för Jesus. Verldens äflan,
Rykte, rikedom och glans
Gifva aldrig åt din ande
Blott en timmes frid som hans.

2. Lef för Jesus. Samla själar
Kring hans dyra korsbaner.
Skynda, innan natten kommer,
Då du ej kan verka mer.
Tusen, tusen qvalda hjertan
Sucka efter lif och frid.
Säg dem något ord om Jesus,
Medan du ännu har tid.

3. Säg dem blott hvad sjelf du funnit,
Vittna om hvad sjelf du sett,
Om den kärlek utan like,
Om den nåd han dig betett.
Lef för Jesus. Gif åt honom
Lifvets sköna vårdag, men
Gif ock mannaåldrens styrka
Och den sena hösten än.

4. Gif dig helt, ty det begär han.
Sjelf han gaf sig helt åt dig,
När han fattig och föraktad
Gick här nere korsets stig.
Gif dig helt, och vet att ingen
Än förlorat deruppå.
Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå.

188. Jesus, om dig vill jag sjunga.

N. Frykman. Ps. 45: 2. Arr.

1. Je - sus, om dig vill jag sjun-ga. Du som med blod löste fången,
2. Glad vid min harpa jag sit - ter Under den e-vi-ges skugga.
3. O att min Je-sus jag kun -de Högt för all verlden beprisa!

E BA BA E

Stäm nu mitt hjer-ta för sången, Lär mig att sjunga om dig.
Kär - le-kens regnskurar dug-ga Mildt i min fri-gjor-da själ.
O att båd' då - rar och vi - sa Kände, hur ljuflig han är!

E A BE BA E

4. Ängsliga hjerta, som lider,
Tänk på din Jesus och bida
Tätt vid hans huldrika sida,
Snart han dig gläder igen!

5. När mina dagar försvunnit
Här på den ödsliga stranden,
Far jag till himmelska landen.
Bättre då klingar min sång.

189. O små pilgrimer.

Fråga. Jer. 6: 16. A. L. Skoog.

1. O små pil-gri-mer, mig sä-gen, Der I gån i främlingsland—
2. Se-ger-hjel ten— o jag frågar, Hvem är det I kal-len så?
3. Men hvart gäller den-na färden, Och hvad vinnen I der-på?

F F CB♭ F

Mörk och far-lig sy-nes vä-gen—Sviker mo-det ej ibland?
In-gen syn-lig med er tå-gar—Är beskyddar'n med än-då?
Mycken gläd-je fins i verlden—Sko-len I väl me-ra få?

F F CB♭ F

Svar.

Visst vi pil-gri-mer må he-ta; Dock för fa-ror och be-svär
Han är med, fast han sig döl-jer, Je-sus är hans ljuf-va namn.
Ja förvisst, ty fram vi dra-ga Mot den stad, som e-vig är.

F B♭ F CB♭ F

Vi ej fruk-ta, ty vi ve-ta, Se-ger-hjel-ten med oss är.
Ge-nom allt han med oss föl-jer, Ömt oss vår-dar i sin famn.
Der vårt arf vi få in-ta-ga, E-vig gläd-je få vi der.

B♭ F CB♭ F

4. Men när I som alla andra
Hinnen fram till dödens flod
Och deröfver måsten vandra—
O då sviker väl ert mod?
Öfver döden Jesus vunnit,
Han oss ömt deröfver bär;
När vi till dess strand blott hunnit,
Då vår vandring slutad är.

5. Eder väg min väg skall vara,
Eder frälsare ock min,
Tills uti den staden klara
Jag med er får träda in.
Vårt "välkommen" högt må skalla;
Gladt vi räcka dig vår hand,
Och vi bjuda alla, alla:
Följen med till himlens land.

190. Klippa, du som brast för mig.

1 Kor. 10: 4.

1. Klip-pa, du som brast för mig, Låt mig göm-ma mig i dig.
2. Med min svett och mö - da jag Aldrig fyl - ler upp din lag;
3. In - tet kan jag gif - va dig, Till ditt kors jag slu-ter mig,
4. Vid hvart flyktigt an - de-drag, Och när jag skall dö en dag,

CAPO. I A A (C♯ D) EA (D C♯ B) A

Vatt-net, blo - det, hvil-ket går Från din stung-na si - das sår,
Om mitt nit blef al-drig matt, Om jag gråt båd' dag och natt,
Na-ken, dig om klä-der ber, Hjelplös, upp till nå - den ser.
När till o - kändt land jag går, När in - för din tron jag står;

(E) ED A (E) ED A

Tva-ge i sin him-la - saft Mig från syn-dens skuld och kraft!
Syndens fläc - kar stå dock qvar, Du, blott du min frälsning har.
I din lifs - våg låt mig tvås, Her-re, an - nars jag för-gås.
Klip-pa, du som brast för mig, Låt mig göm - ma mig i dig.

A A (C♯ D) EA (D C♯ B) A

191. Tala alltid sant.

Ord. 12: 19. A. L. Skoog.

1. Om du än är späd och vek, Ta - la all - tid sant.
2. Sanning för till må - let fram, Ta - la all - tid sant.
3. Lög-nen sköf-la vill ditt väl, Ta - la all - tid sant.
4. Har du o - rätt, det be-känn, Ta - la all - tid sant.

Capo. I. A AD A D Ed A

Är det all - var, är det lek, Ta - la all - tid sant.
Lög - nen slu - ta får med skam, Ta - la all - tid sant.
Lög - nen mör - da vill din själ, Ta - la all - tid sant.
San-ning al - drig ska - dat än, Ta - la all - tid sant.

A AD A BE Ba E

I din ungdoms gyll-ne vår Ta - la sanning, hur det går.
Den med lögn sig nu bespar O - be-hag, har vär - re qvar.
Hvar - je last i lögnens spår Smyger fram och ingång får,
Den med lögn vill skyd-da sig Fortgår på förderf-vets stig.

Ed A D Eb

Om du lef - ver hun-dra år, Ta - la all - tid sant.
Den, som mod i brö-stet har, Ta - lar all - tid sant.
San ning seg - ra dock för-mår; Ta - la all - tid sant.
Der - för mod! be - man-na dig: Ta - la all - tid sant.

A D A D Ed A

192. När i grafvens tysta, mörka gömma.

VIOLA. 1 Kor. 15: 42. E. G. GEIJER.

1. När i grafvens ty-sta, mör-ka göm-ma Sänkas må-ste hvad kä-rast är,
Tungt är sorgens bitt-ra bä-gar töm-ma; Ord-lös smär-ta i hjer-tat tär.
2. Säl-la ä-ro de i Her-ren dö-de. Ljuft som bar-net i moderns famn
De nu hvi-la från all ve-der-mö-da, Seglen bergats, de hun-nit hamn.

C CF CGF C CA?CF BGF C AM F EC FDM GC GF C

Men i sor-gens tjoc-ka dim-ma
Brust-na ä-ro al-la ban-den,

G C DGF C

Ly-ser vän-ligt en hop-pets strimma, Sorg-set bröst får
Och den fri-gjor-da, säl-la an-den Hyddan lem-nat

GF (– D C A F♯D♯) GF C CF CGF C

Rep. pp

Je-su röst för-nim-ma: Han/Hon skall uppstå, ty jag uppstod.
qvar på an-dra stran-den För att uppstå i här-lig-het.

CA?CF BGF C AM F EC FDM GC GF C

193. Hvar helst jag än vandrar.

A. L. S. Ebr. 1: 14. A. L. Skoog.

1. Hvar helst jag än van-drar på jord - lif - vets stig, Guds
2. För natt - li - ga fa - sor jag är ic - ke rädd: När
3. Haf tack, kä - re fa - der, som har mig så kär Och

G BG C G

eng - lar om-kring mig gå.... Han haf - ver dem sändt i sin
jag mig till hvi - la lagt,.. Då sväf - va Guds englar så
eng-lar mig skic - kat har!.. Och tack, kä - ra eng-lar, som

G Dc G BG

kär - lek till mig, Att de mig led - sa - ga må....
tyst kring min bädd Och hål - la sin trog - na vakt...
vår - dat mig här, Allt se - dan jag li - ten var!...

C G C Dc G

På hän - der - na si - na de bä - ra mig opp, Be-
Till sist, när jag hun-nit min yt - ter - sta qväll, Och
Si snart är jag hem-ma och blir e - der lik Och

Dc G

va - ra min fot från fall;... Mot ho - tan-de fa-ror de
stil - la jag slum - rar in,.... Då fö - ra de sjä-len så
klädd i min him - la - skrud; Då sko - la vi sjunga med

C AG D G BG

skyd - da min kropp, Att in - tet mig ska - da skall.
lyck - lig och säll Till him - mel-ska gläd - jen sin.
li - ka mu - sik Vårt "Hal - le - lu - ja vår Gud!

C G C DC G

194. Min själ, var på din vakt.

GEO. HEATH. Nah. 2: 1. L. MASON.

1. Min själ, var på din vakt, Din o-vän pas-sar på
2. O.... va - ka, käm-pa, bed; Gif aldrig stri-den opp,
3. Tänk ej på hvi - la här, Lägg aldrig va-pen ner.
4. Min själ, så käm-pa då, Tills döden hem-tar dig.

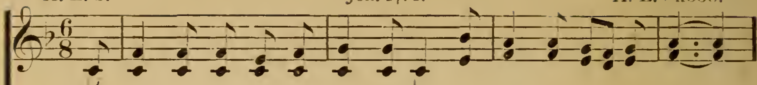
CAPO. I. A A A E A BE BA E

Och bru-kar all sin af-grunds-magt Att dig på lifvet gå.
Men hvar-je dag till strids dig red, Och sätt till Gud ditt hopp.
Trons kamp den ej full-bor - dad är, Förr'n Gud dig kronan ger.
Då skall du o-störd hvi - la få Hos Gud e-vin-ner - lig.

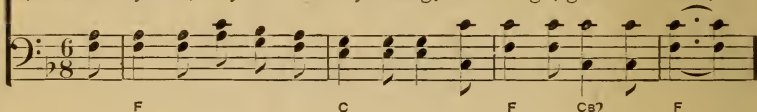
A A E BA E ED A ED A

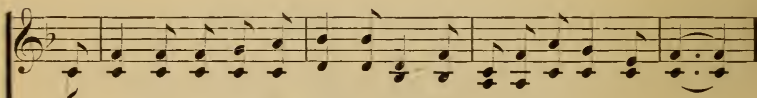
195. Mitt hem.

A. L. S. Joh. 14: 2. A. L. Skoog.

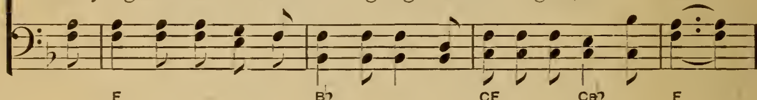

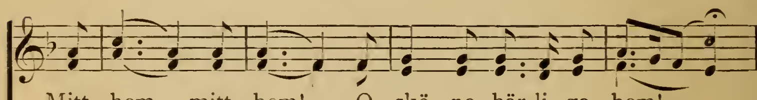
1. Från jordens hvimmel min tanke flyr Till Guds Je-ru - sa - lem,
2. Min bro-der, Je-sus, har gått för-ut, Att rum be-re - da dem,
3. Visst skall det blifva en sa-lig stund För hvar-je Je - su lem,
4. Mitt hjer-ta, höj nu en fröjdesång, Min tunga, glad in - stäm,

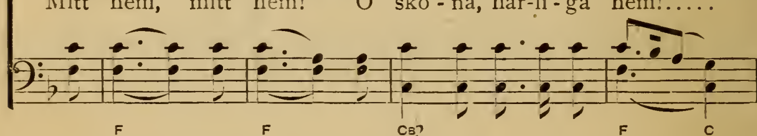

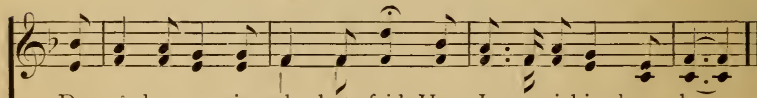
Der jag, när fröjdernas morgon gryr, Skall vakna och få mitt hem.
Som sko - la ta - ga i arf till slut Det lyckliga fri-dens hem.
När vi få hö - ra från Je-su mun: "Välkomna, välkomna hem!"
Och sjung om hemmet ännu en gång—Mitt härliga him - la - hem.

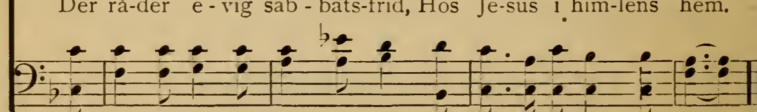

Mitt hem, mitt hem! O skö - na, här-li - ga hem!.....

Der rå-der e - vig sab - bats-frid, Hos Je-sus i him-lens hem.

196. Åren komma, och åren gå.

A. L. S. — Job. 16: 22. — A. L. Skoog.

197. Ära vare Gud i höjdene!

A. L. S. Luk. 2: 14. A. L. Skoog.

1. Här - lig den nat - ten, då ne - der sig sänk - te
2. Här - li - ga upp - hof till sån - gen den skö - na!
3. Jub - len och fröj - dens, vår själ och vår an - de;

C C GF

Him-me-lens strå-lan - de sån - ga - re - här! Här - li - ga
Här - li - ga kär - lek, som Gud oss be-vist! Bud - ska - pet
Gud oss har gif - vit sin - en - föd - de son. Bar - nen sin

GF GF C C

sång den åt men'skorna skänkte, Äl-skad af gam - la, för
gen - ljöd kring nej-den den grö - na: "Föd-der är fräl - sa-ren,
röst med de gam-les nu blan-de Ut - i den he - li - ga

C GF GF

bar-nen så kär! "Ä - ra va - re Gud i höj - de - ne,
Her-ren och Krist."
lof-sån-gens ton! "Ä-ra, ä - ra

GF C G DC

Ä - - ra va - re Gud i höj - de - ne, Och frid, frid,
Ä - ra, ä - ra

Dc G G BGF

frid på jor-de-ne, Men'skomen en vil - je god!" Här - li - ga
När an-dra

C DG Dc G GF C

1

sång, som oss eng-lar - ne brin-gat! Här-ligt den hörts un - der
sån - ger i glömska för-klin - gat,

C GF GF

2

sek -ler-nas gång. Klangfull och ny lju-der Bet - le-hems sång.

GF C GF GF C

198. Kom till oss, o himmelska dufva.

O. A. O. & E. A. S–gh. Luk. 3: 22. E. A. Skogsbergh.

1. Kom till oss, o him-mel-ska duf - va, Kom, mil - de Guds
2. Kom, säg oss hur fa - dern oss äl - skar, För - kla - ra oss
3. På Gol - ga - ta blo - det har run - nit, Det ut - göts på
4. Ja in - skrif i hjer - tat de or - den, Och säg till min

F C CB♭

an - de, kom ned. I or - det, det här - li - ga, ljuf - va,
gåf - van han gaf. Pre - di - ka, att Je - sus han fräl - sar,
kor - set för oss. För-loss-ning i blo - det vi fun - nit,
fat - ti - ga själ, Att Je - sus har kom-mit till jor - den

F F B♭

I or - det om Je - sus oss led. I or - det, det
Och syn - den han drän-ker i haf. Pre - di - ka att
För blo - det vi slip - pa för - gås. För - loss-ning i
Och la - gat, att allt är nu väl. Att Je - sus har

F GF C F

här - li - ga, ljuf - va, I or - det om Je - sus oss led.
Je - sus han fräl - sar, Och syn-den han dränker i haf.
blo - det vi fun - nit, För blo - det vi slip - pa för - gås.
kom-mit till jor - den Och la - gat, att allt är nu väl.

B♭ CF CB♭ F

199. Har du sett, hur träden fälla?

Jer. 9: 21.

1. Har du sett, hur träden fäl - la Si-na löf för höstens
2. Då in-un-der dju-pa loc-ket Matta ö - gat gömt sig
3. De ha en-dast gått i för-väg Till ett mycket bätt - re

D D AG

vind? Har du sett, hur färgen vissnar På den fag-ra ro-sens
har, Då de kä - ra läp-par kall-nat Och vår röst får in - tet
hem, Till ett land, der ros ej viss-nar Och der Gud hug-sva - lar

D D D EA ED

kind? Me-ra djup den sorg dock kännes, Som sig bor-rar i vår
svar, Då den äl - ska - de ge-stal - ten För oss lig-ger blek och
dem. Se-ger, se-ger der de nju - ta. Se-ger, se-ger! sjun-ga

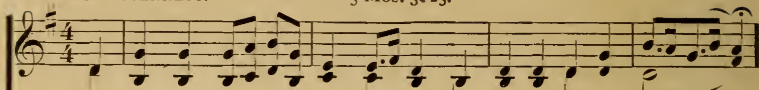
A D AG AG

själ, Då de kä - ra här vi äl-skat Säga till vårt hem farväl.
stum, Och vi må-ste bä - ra ut den Ned i grafvens mörka rum.
de, Då de med den hel - ga ska-ran Samlas kring sin frälsare.

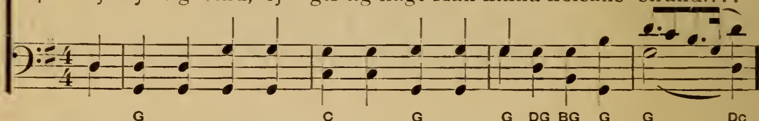
D D G D AG D

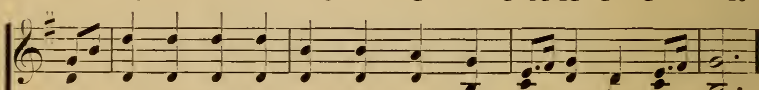
200. Jag står på stormig Jordans strand.

Samuel Stennett. 5 Mos. 3: 25.

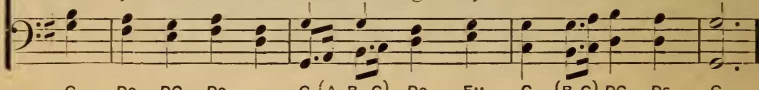

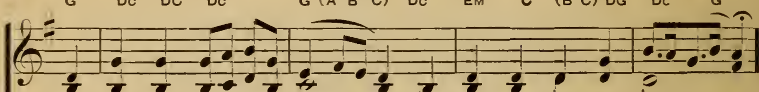
1. Jag står på stormig Jordans strand Och ser med längtans blick...
2. O hvil-ken syn, all säll-hets höjd Går öfver all vår tro!......
3. Och öf-ver himlens rymd så vid En e-vig morgon gryr.....
4. Ej ky-lig vind, ej gif-tig flägt Kan hinna helsans strand....

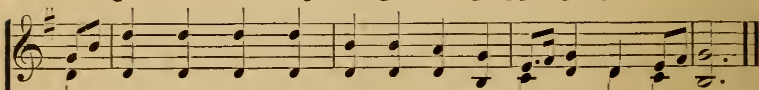
Upp till det skö-na Kanaans land, Der jag mitt hemman fick.
Der fly-ta strömmar ut-af fröjd I grö-na da-lars ro.
Guds son re-ge-rar der i frid, För honom nat-ten flyr.
Nöd, sjukdom, he-la dö-dens slägt Ej fins i fri-dens land.

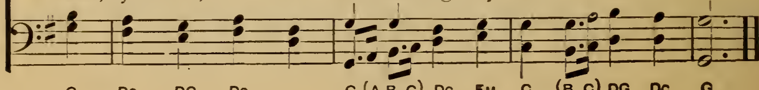

Der jag mitt hemman fick,.... Der jag mitt hemman fick,......
I grö-na da-lars ro,...... I grö-na da-lars ro,.......
För honom nat-ten flyr,..... För honom nat-ten flyr,......
Ej fins i fri-dens land,.... Ej fins i fridens land,.....

Upp till det skö-na Kanaans land Der jag mitt hemman fick.
Der fly-ta strömmar ut-af fröjd I grö-na da-lars ro.
Guds son re-ge-rar der i frid, För honom nat-ten flyr.
Nöd, sjukdom, he-la dödens slägt Ej fins i fri-dens land.

201. Kom, låtom oss förenas.

ISAAC WATTS. Upp. 5: 12. Arr.

1. Kom, lå - tom oss för - e - nas här Med eng-lar - ne i höjd
2. Vårt lam är vär - digt ä - ran ha Och magt och här - lig - het
3. Si det lät dö - da sig för oss Och gju - ta ut sitt blod,
4. Ack sjä - lar! hö-ren al - le I, Som kännen syndens skuld:
5. Må jord och haf och him-lar - na För - e - nas på en gång

D AG D AD AG D

Samt tu-sen, tu-sen hel-gon der, Och sjunga med stor fröjd:
På jor-den och i him-lar-na I tid och e - vig - het.
Att den som tror, ej skall förgås— O tänk, hvad Gud var god!
Nu kan en-hvar bli bör-dan fri; Gud är oss al - la huld.
Att pri - sa Her-ren Je - ho-va Och sjun - ga lammets sång.

D AG D AD AG D

Hal - le - lu - ja, pris Guds lam, Som blef dö-dadt på Gol-ga-ta!

D (G E) D G D

Hal - le - lu - ja, hal-le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! A - men.

AG D G AG D

202. Det stundat för barnen en högtid glad.*)

A. L. S. Ps. 118: 24. A. L. Skoog.

1. Det stundat för bar-nen en hög - tid glad, Den ljuf - li - ga,
2. Likt Ga - bri - el fordom, en fri-dens tolk, Oss hel-sar den
3. En spi - ra har höjts ut - ur Is - ra - el — O bör man ej
4. Ja tack, kä - re Je - sus, vår him - la-prins, Som fröj-dar oss

D D Ag

fröjd-ful - la ju - len. Hon rin-ger dem samman i by och stad,
vän - li - ga ju - len Och bå-dar stor gläd-je för al - la folk,
fröj-das i ju - len?— En konung, som he - ter Im-ma - nu-El,
un - ga om ju - len! Hur sva-ga vi ä - ro, du nogsamt mins,

Ag D D

Ej nå-gon vill saknas om julen. Hon kommer, hon kommer än-
Den här - li - ga, strå-lan - de ju-len. Vi sjun-ga, vi sjunga med
Har blif - vit vårt äm-ne för ju-len. Han kommit, han kommit från
Som sjelf blef ett barn un-der ju-len. Vår konung, vår konung, till

EA Ed A Ag

nu en gång, Hon kom-mer, hon kommer med minnen mång', Hon kommer, hon
glada ljud, Vi sjunga, vi sjun-ga dess sto - ra bud, Vi sjunga, vi
himlens höjd, Han kommit, han kommit, i ringhet böjd, Han kommit, han
dig vi se, Vår konung, vår konung vi hyllning ge, Vår konung, vår

D Ag D D

*) De stora noterna kunna utföras af barnkör.

kommer med ljus och sång, Den he - li - ga, fröjd-ful-la ju-len.
sjun-ga och pri - sa Gud För ju - len, den he - li - ga ju-len.
kommit — o sjung med fröjd Och tänk på hans kärlek om ju-len.
konung och fräl - sa-re, O blif nu vår gäst un-der ju-len.

C G C E B M G E D A A G D

203. Jag är ej för liten.

L D. Ps. 8: 3. E. A. Skogsbergh.

1. Jag är ej för li - ten Va - ra barn hos Gud, Jag är ej för li - ten Vandra i hans bud. Van-dra i hans bud.
2. Jag är ej för li - ten Skå -da på Guds lam, Jag är ej för li - ten Bo vid korsets stam. Bo vid kor-sets stam.
3. Jag är ej för li - ten Lå - ta an - den få Hjertat till sitt tempel, Lycklig är jag då. Lycklig är jag då.

(A B C D E) A B A E E D A (G A) B A E E D A

4. Jag är ej för liten
Att hvar sabbatsdag
Uti söndagsskolan
Höra Herrens lag.

5. Jag är ej för liten
Lyda mor och far.
Gud till fjerde budet
Löfte fogat har.

6. Jag är ej för liten
Vara litet ljus,
Som om Jesus vittnar
Uti hem och hus.

7. Jag är ej för liten
Att vid himlens tron
Höja nya sångens
Klara hemlandston.

204. Låtom oss nu alla skynda.

E. G-n. Ps. 126: 5. E. G-n.

D.C.

me - ra skör - da Un - der eng - lars ju - bel-sång.
gyll - ne ga - ta Hel - sa dig så hjert·ligt glad.
he - la verl - den Är den själ du vann för Gud.

D A A Ed A Ag

205. Jag har en fader.

1 Joh. 1: 3.

1. Jag har en fa - der i det fa-ders - land,
2. Jag har en fräl - sa - re ut - i det land,
3. Jag har mitt allt ut - i det ri - ka land,
D. C. gå, jag vill gå,.... när jag hem-bud får, Jag vill

D D G Ag

Jag har en fa-der i det fa-ders-land, Dit all min håg och
Jag har en fräl-sa-re ut - i det land, Der in-gen smär - ta
Jag har mitt allt ut - i det ri - ka land, Der krönt den fräl - sta
gå, jag vill gå,... när jag hembud får; När Herren kal - lar

Ag Ag D D G

Fine. D. C.

läng-tan står; Vid ho-nom fäst med tro - nes band Jag vill
mer mig når, Der lif-vets träd i blomning står.
ska-ran står, Med segerns palm ut - i sin hand.
mig, jag går Med fröjd till fridens säl - la land.

G D D (F♯ G) AD Ag D

206. Älsken hvarandra.

Kol. 4: 6.

1. On - da ord— o låt dem al - drig Öf-ver di - na läp-par
2. Kär - lek är för ren och himmelsk, Vänskap allt för he - lig
3. Snart ett ord är sagdt i vre - de Och en sak i ondska

D AG AG

gå. Låt en he - lig käns - la hin - dra, Att de
är För att så - ra och för - stö - ra På så
gjord; Snart kan kär - leks - ban - det sli - tas Af ett

D D G

al - drig ska - da må. "Älsken hvar - an - dra," så sa - de
syn-digt sätt som sker.
en - da vre - dens ord.

AG D G

Je - sus; Lyden som barn det fadern har be-falt. "Älsken hvar-

D AG D

an - dra," så sa - de Je - sus; Lyden som barn hvad han befalt.

G D AG D

207. Närmare, Gud, till dig.

SARAH F. ADAMS. Ps. 73: 28. L. MASON.

1. När - ma - re, Gud, till dig, När - ma - re dig!...
2. Skild i - från dig, o Gud, Frid - lös jag gått....
3. Om du med blomster strör Lef - na-dens stig,...
4. Och när mitt vandringslopp Slu - tas en gång,..

F C (D) B♭ F AF (F) C (C B♭ G)

Fine.

Om ock ett kors det är, Som lyf - ter mig,...
Al - drig i verldens tjenst Hvi - la jag fått;...
El - ler om sorgens moln Ho - pas kring mig....
Och ut - i fri - het byts Jord - lif - vets tvång..

D. S. När-ma - re, Gud, till dig, När - ma - re dig....

F C (D) B♭ CF CB♭ F

D. S.

Är blott min själs be-gär Stän - digt att kom - ma här
Men se'n till dig jag flytt, Suc - kar jag städs på nytt:
Är det mig li - ka godt, Om det mig fö - rer blott
Fö - res jag vid din hand, Fri i - från stof - tets band,

F FB♭ (F) F F B♭ (F) EB♭CG (F) C (B♭ G)

208. Jag frågar ej.

LINA SANDELL. Joh. 9: 35. Arr.

1. Jag frå-gar ej, om du är en Af verldens vi - se — nej,
2. Jag frå-gar ej, om du är en Af verldens äd - le — nej,
3. Jag frå-gar ej, om du är skön, Om du är ung och glad,

G Dc G Dc G

Jag frå - gar ej, om du är känd Af menskor el - ler ej;
Jag frå - gar ej, om du är hög Och mäg-tig el - ler ej.
Om du på jor - den har ett hem, En ljuf - lig lä - ger - stad;

G Dc G Dc G

Jag frå - gar ej, om ryk - tet bär Ditt lof kring jordens rund,
Jag frå - gar ej, om du är rik På gods och gårdar här,
Jag frå - gar ej, om Her-ren Gud Har blomsterstrött din stig,

G Dc G Dc

Jag frå - gar ej, om du fått *ett,* Om du fått *ti - o* pund.
Jag frå - gar ej, hvad plats du har, Och ej, hvad namn du bär.
Och ej om lif - vets kamp och nöd Och all-var hun-nit dig.

G Dc G Dc G

4. Jag frågar ej, om du är ren,
Om du är from och god;
Jag frågar ej, om du är stark
I hopp och tålamod;
Jag frågar ej, om du är varm
I bön och kärlek — märk,
Jag frågar ej, om du är rik
På dygd och goda verk.

5. Nej, detta allt det hjelper ej,
Det har ej lif i sig.
Det är en annan sak, hvarom
Jag ville fråga dig.
Guds gåfvor — må vi akta dem,
Som dyra, kära lån!
Men hufvudsaken blir dock den:
Säg, tror du på Guds son?

6. Jag frågar dig i Jesu namn,
Det namnet ger mig mod:
Har du fått frid med Herren Gud
Igenom Jesu blod?
Är han ditt hopp, din salighet,
Din himmel och ditt allt,
Då först har lifvet fått sin färg,
Ditt verk sin äkta halt.

7. Gods hjelper ej din arma själ
En gång på vredens dag,
Och till fåfänglig kunskap har
Ej Herren Gud behag.
Så bygg ej något näste då
Af usla rör och strån,
Men svara på min fråga: Säg,
Säg tror du på Guds son?

209. O Jesus Krist, Guds dyra lam!

N. F. Es. 53: 5.

1. O Jesus Krist, Guds dy - ra lam! Mitt hjer - ta lof - var dig.
2. Hvad nåd ut - i ditt hjer - ta bor, Hvad här - lek u - tan mått!
3. De dju-pa sår för mig du bar, Ditt blod ur så - ren rann.
4. Här är för mig ett här-ligt bord Med him - la-rät - ter på.
5. O Je-sus, för ditt dy - ra namn Tag helt mitt hjer - ta in,

(D) G Dc Em Ba C Ec G G ADc BG C EAg DG Dc

Tack, att du dog på kor - sets stam Att å - ter - lö - sa mig!
Min syn-da-skuld nog var hon stor, Men stör - re nåd jag fått.
Der - i jag lif och hel - sa har, Der-i min frid jag fann.
En äng så grön för hung-rig hjord, En käl - la skön ock-så.
Och göm mig i din kär-leks-famn Som lön för mö - dan din.

Dc G Dc Em Ba C Ec G BGf C DG Dc G

By per.

210. Jag har en vän.

N. F. Joh. 15: 15. N. Frykman.

1. Jag har en vän, som äl - skar mig Så högt, att
2. Min Je - - su kär - lek in - ner - lig Är lju - set
3. Jag har en vän, en mäg - tig vän, Som tro - nar
4. O bro - der, stäm : sån - gen in, Ty den - ne

G G C C Dc

han lät off - ra sig I kor-sets död på Gol - ga-
på min van-drings-stig, Den skatt, som gör mig rik och
ut - - i him - me - len Och rå - der öf - ver al - la
vän är ock - så din. Om du ej är så from du
D. S. Han he - la vä - gen med mig

Dc G G G C

Fine.

ta. Mitt hjer - ta sjung: hal - le - lu - ja! Hal - le - lu-
säll Och drif - ver sor - gen från mitt tjäll.
land, På höjd, i dal, på sjö och strand.
vill, Hans nåd för dig dock räc - ker till.
går, Och af hans hand jag kro - nan får.

C Dc Dc G G

D. S.

ja! jag har en vän, Som fö - rer mig till himmelen.

G GC G Dc Dc G

211. O min själ, var nu glad.

H. Bonar. Rom. 14: 9. John J. Husband.

1. O min själ, var nu glad, Du en fräl - sa - re har.
2. O min själ, var nu glad, Ty det slag - ta - de lam
3. O min själ, var nu glad, Ty en ko - nung du har,
4. O min själ, var nu glad, Ty han kom - mer i - gen,

(D D) G DG BG G (B A) G DG BG G

Se hans krub - ba, hans graf och det kors, som han bar.
Ur sin graf till e - vin - ner - ligt lif har gått fram.
Som på him - me - lens tron tar dig sjelf i för - svar.
Han som gaf för dig lif - vet, din Gud och din vän.

G G Dc Dc

Sjung om ho - nom, som i dö - den var din trog - na - ste vän.
V 4. Sjung om ho - nom, som i dö - den var din trog - na - ste vän.

G C G G C G Dc

Sjung hans se - ger och för-kun - na: han lef - ver i - gen.
Sjung hans se - ger och för-kun - na: han kommer i - gen.

G C G G C DG Dc G

212. Det fins ett land.

Isaac Watts. 5 Mos. 34: 1. Geo. F. Root (1849).

1. Det fins ett land så underbart, Der hel-go-nen få bo.
2. Ty bort-om den-na stri-da våg, Der lig-ger him-lens land.

C C Am Gf C

Der ly-ser lju-set evigt klart, Der herskar e-vig ro.
Så Kanaan ock i fäg-ring låg På Jordans an-dra strand.

C C Am Gf C

Det lan-det har en e-vig vår; Ej blomman der för-gås,
Låt oss få stå, der Mo-ses stod, Och se i Ka-naan in,

Gf C Gf C

Men dödens flod sin böl-ja slår E-mel-lan det och oss.
Då skall ej dö-dens Jordans-flod Förskräcka mer vårt sinn'.

(G) C Ec C F Am F Ec Gc Gf C

213. Jag älskar söndagsskolan.

Ord. 4: 6.

1. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan Och vil - ligt skyndar dit,
2. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan, Ty jag får lä - ra der,
3. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan, Ty Je - sus fin-nes der
4. Jag äl-skar sön-dags-sko - lan, Och der - för, Je - sus, ber

D D AG D

Att der bland barnen sjun - ga Och lä - ra med all flit.
Hur Je - sus har mig äl - skat, Hur god och mild han är;
Och mån-ga Je - su vän - ner, Som hål - la ho-nom kär.
Jag dig att mig väl - sig - na Med nåd allt mer och mer.

D D AG D

Jag vill ej da-gen spil - la I lätt - ja, synd och lek,
Och or - det om hans kär - lek, Som är min bä - ste vän,
Bland dem jag här får lä - ra, Att sjun-ga lammets sång,
Ja lär oss al - la äl - ska Dig helt af all vår själ,

G G G D

Jag skyr den on - da verl - den Och fal - ska vänners svek.
Det le - der mig att äl - ska Min fräl - sa -re i - gen.
Den jag och vän-tar sjun - ga Vid lammets tron en gång.
Och bär oss till din him - mel, Der allt blir e - vigt väl.

D D AG D

214. En dyrbar skatt.

A. L. S. Joh. 14: 27. A. L. Skoog.

1. En dyr-bar skatt jag fun-nit har, Till hjelp och kraft i nöd och strid; Och den-na skat-ten un-der-bar Den är min Je-su dy-ra frid.
2. Och den-na dy-ra him-la-skatt Jag e-ger un-der skiften all; Den räc-ker till så dag som natt, Och hjer-tat den be-va-ra skall.
3. När o-rons stor-mar häf-va sig, Och fruk-tans dim-mor slå sig ned, Då hvi-skar fri-den tröst till mig, Och strax jag ljus i mörk-ret ser.
4. Snart skall jag fram till flo-den nå, Till dö-dens flod så mörk och strid. Tryggt kan jag öf-ver dju-pet gå, När hjer-tat e-ger Je-su frid.

Jag pri-sa vill............ min Je-su namn;.......... Han är min

Jag pri-sa vill min Je-su namn;

D D D Ag D D D C E G B F M D Ag D

frid,............ min vän så blid........... Han slu-tit
Han är min frid, min vän så blid.

D Ag

mig...... ut-i sin famn Och gifvit mig sin ljuf - va frid.
mig ut-i sin famn

D G AD Ag D

215. Ringa vattendroppar.

Luk. 19: 17.

1. Ringa vat-ten-drop - par, Rin-ga korn af sand Bil-da sto-ra haf-vet Och det tor-ra land, Och det tor-ra land.
2. Så de små mi-nu - ter, Fast så rin-ga, dock Bil-da verldens åldrar, E-vig-he-ter ock, E-vig-he ter ock.
3. Så ock rin-ga fel - steg Le-da menskan af... Från rätt-fär-dig-he-ten Ned i syndens graf, Ned i syndens graf.
4. Ringa verk af kär - lek, Rin-ga kär-leks-ord.. Till ett him-mel-ri-ke Ska-pa om vår jord, Ska-pa om vår jord.

C C C GF C C EC F GF C GC GF C

216. Nu glädjens timme inne är.

A. L. S. Es. 9: 3. A. L. Skoog.

1. Nu glädjens timme in - ne är Och ma - nar oss till sång.
2. Ja sjungen, sto - ra, sjungen, små; Ej stör - re gläd - je fins
3. I mörkret, som på jor - den var, Ett ljus har blif - vit tändt:
4. O tänk att han, Guds en - de son, Sig i för - ne-dring böjt!

C CF C GF C

Vi stäm-ma upp den lofsång kär Oss eng - lar lärt en gång.
Än den, att up - på krubbans strå Har hvi - lat him-lens prins.
Guds kär - lek är oss uppenbar I gåf - van som han sändt.
Han stör - tat höghet från dess tron, Och ring-het han upp - höjt.

C CF C DG DC G

Ä - ra va - re Gud i höjd! Frid på jorden, frid och fröjd!

C GF GF C

Men - ni-skor ett godt behag På den - na glädjens dag!

C EC F GC GF C

217. Jag älskar våren.

Hög. 2: 12.

1. Jag älskar våren och dess ljus,
Dess glada fogelsång;
Jag älskar skogen med dess sus
Och bäckens muntra språng.

Tack, o Gud i himlens höjd!
Tack för vår, för lif och fröjd!
Allt omkring mig vittne bär,
Hur rik din kärlek är.

2. Jag älskar ängens blomsterkrans
Och tufvans mjuka famn;
Jag älskar qvällssol'ns milda glans
Och stjernor utan namn.

3. Jag älskar skyn så hög och klar,
Ja ock den friska vind,
Som, då den genom rymden far,
Strör rosor på min kind.

4. Men högst af allt jag älskar Gud,
Min fader god och vis.
Han jorden klädt i högtidsskrud
Likt Edens paradis.

5. När denne jord han utstyrt har
Med så frikostig hand,
Hvad måste han ej ega qvar
Hos sig i himlens land!

218. Salighetens dag.

E. A. Skogsbergh. 2 Kor. 6: 2.

1. Se, nu är salighetens dag
För arme syndaren,
Ty Gud till oss har godt behag:
Han gaf oss frälsaren.

Pris ske Gud för sådan nåd!
Sådant var hans frälsningsråd.
Pris ske Gud i evighet
För denna salighet!

2. Se, nu är salighetens dag,
En ljus, behaglig tid,
Då syndare af alla slag,
Tillbjudas nåd och frid.

3. Nu är blott taga nåden mot
Till frälsning full och fri,
I' stoftet göra bättring, bot
Och se'n instämma i:

219. Pris Gud.

Ps. 147: 12.

Pris Gud i magt och kärlek stor; Pris Gud bland alla himlars kor;

G G Dc Em Bg Em Dc G G Bg G Dc Em C G Dc

Pris va - re Gud i al - la land; Pris fader, son och helge and'!

Em Dc G Dc Bg C Dc G G G Em Dc Am Dg Dc G

220. Min sak är i frälsarens hand.

F. A. G. | 1 Joh. 2: 1. | F. A. Graves.

1. Hur är ej vårt lif lik-som haf - vet, O - ro-ligt och
2. Hvarhelst vi än gå, vi för - nim - ma, Att fre-sta-ren
3. Vår tid är så kort och så vig - tig. O må vi på

Capo. I. G G Dc

nyckfullt och djupt! I dag är det upprördt af stormen, I
illslug och djerf Så omärkt och li stigt för - sö-ker Att
fäl-tet nu gå... Och ro - pa till syn da - re al - la, Att

G G C

mor-gon så stil - la och ljuft. Ej of - ta vårt lif är ett
brin - ga oss ut - i för - derf. Hur rys - lig är syn-den, som
nåd fins hos Je sus att få,... Att mången må upp stå från

DG Dc G Dc

sol-sken, Då mol-nen ej skug - ga vårt land. Hur
tå - gar Så mäg - tig fram - åt i vårt land! Må
söm-nen Och fräl - sas ur träl - do - mens band Och

G Em Ag D Dc

godt är dock ej att få säga: Min sak är i fräl-sa-rens
vi dock ut-här-da i stri-den! Vår sak är i fräl-sa-rens
sä-ga: Min Je-sus, jag kommer Och lemnar min sak i din

G C DG Dc

hand! Min sak är i fräl-sa-rens hand,........ Min
hand.
hand.

G G Dc

sak är i fräl-sa-rens hand......Hur godt att hvar dag kunna

Dc G G G (A B)

sä-ga: Min sak är i fräl-sa-rens hand!..

C DG Dc G

221. Pris vare Gud!

E. G–N. Ps. 104: 24. Arr.

1. Han tän-de lyk - tor i den mör-ka dim-man, Der han på
2. Han vatten göt från himlens hö - ga sa - lar, Och hva - lar
3. Och vid en fläkt från himlens an - de - län - der På söderns
4. Han gjorde men-sko-barn med si - na hän - der Af jordens

C C F F

himlens stjer-ne - ga - ta for, Och på hans allmagtsord i
lek - te ut - i böl-jan blå, Och bäckar sor - la - de i
kul - lar ce-drar sprungo opp, Och hjordar be - ta - de på
stoft i lif-vets mor-gon-stund, Och barnets en - gel log på

GC GF C C

mor-gon-tim - man Steg so-len fram på fästets hö - ga kor;
grö-na da - lar E - mel-lan blom-ster-hölj-da stränder då;
grö-na strän-der, Och tra-star dril - la-de i fu-rans topp;
skö na strän-der Vid lif-vets vår-fläkt ut - i E-dens lund;

F F GC GF C

Och sången ljöd i tu - sen stämmors ljud: Pris va - re

C C GF

Gud, pris va - re Gud! Och sången ljöd i tu-sen stämmors ljud:

GF C C C

Eller: *rit.*

Pris va - re Gud, pris va - re Gud! Pris va-re Gud, pris vare Gud!

GF GF C GF GF G GF C

5. Igenom allt hans allmagtsstämma brusar,
Hans blick igenom alla höljen når,
Hans andedrägt i hvarje vindfläkt susar
Hans lif igenom hvarje åder går;
Och alla verldar gifva återljud:
Pris vare Gud, pris vare Gud!

222. O store Gud!

C. B—G. 2 Sam. 7: 22.

1. O store Gud! när jag den verld beskådar,
Som du har skapat med ditt allmagtsord,
Hur, der din vishet leder lifvets trådar,
Och alla väsen mättas vid ditt bord—
Då brister själen ut i lofsångsljud:
O store Gud, o store Gud!

2. När jag betraktar himlens höga under,
Der gyllne verldsskepp plöja etern blå,
Och sol och måne mäta tidens stunder
Och vexla om, som tvenne klockor gå—

3. När jag hör åskans röst bland stormen brusa,
Ser blixtens klingor springa fram ur skyn,
När regnets kalla, friska vindar susa,
Och löftets båge glänser för min syn—

4. När vestanvindar susa öfver fälten,
När blommor dofta omkring källans strand,
När trastar drilla i de gröna tälten,
Ur furuskogens tysta, dunkla rand—

223. I vårt söndagshem.

Ap. 20: 7. Arr.

1. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön dags-hem
2. Gud är midt i-bland oss här I vårt sön-dags-hem,
3. Je - sus, barnens bä - ste vän— I vårt sön-dags-hem,

D. C. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön-dags - hem

Capo. 1. A D Ed A

Fine.

Samlas vi till bön och sång, I vårt sön-dags-hem.
Känner hvar-je själs be - gär I vårt sön-dags-hem.
Ta - la du till hvar och en I vårt sön-dags-hem.

Samlas vi till bön och sång, I vårt sön-dags - hem.

A D Ed A

Her-ren är oss all - tid när, Hör vår bön och bar-nen lär;
Nal-kas vi hans nå - da-tron, Ger han oss, som gaf sin son,
Blir vår vandring mö-do-sam, Led oss ge-nom lif - vet fram,

E E Ba E

D. C.

Hvar och en är lyck - lig här I vårt sön-dags-hem.
Nåd och säll - het ge - nom tron I vårt sön-dags-hem.
Vår - da di - na dy - ra lam I vårt sön-dags-hem.

E E Ba E

224. O hvilken Gud!

A. L. S. — 1 Mos. 1: 1. — E. A. Skogsbergh.

1. Her - ren ska - pat him-mel, jord— O hvil-ken Gud!
2. Han har äf - ven ska - pat mig— O hvil-ken Gud!
3. All - ting up - pe - hål - ler han— O hvil-ken Gud!
4. Han har öpp - nat him-lens port— O hvil-ken Gud!

G Dc Dc G

Med sitt sto - ra all-magts-ord. O hvil-ken Gud!
Till en af - bild ut - af sig. O hvil-ken Gud!
Ej en sparf han glöm - ma kan. O hvil-ken Gud!
Störst är det af allt han gjort— O hvil-ken Gud!

G Dc Dc G

Han har skapat stjernors här, Allt som jordens y - ta bär,
Han är min och al - las far, Han ock räk-nat mi - na da'r,
Från sitt sä - te ned han ser, Dag-lig god-het oss be - ter,
En - de so-nen sän - de han, Som en e - vig frälsning vann;

C G Dc G

Allt som ut - i vatt - net är. O hvil - ken Gud!
Tro - gen om-sorg om mig har. O hvil - ken Gud!
Mat och klä - der han oss ger. O hvil - ken Gud!
Al - la han nu hjel - pa kan. O hvil - ken Gud!

C C BG Am Dc G

225. Väl är våra fienders skara stor.

A. L. S. Dom. 7: 18. A. L. Skoog.

1. Väl är vå-ra fi-en-ders ska-ra stor, Som omkring oss läg-rad är,... Men segern på Je-sus vår kung beror Och ej på en väl-dig här... I fi-en-dens lä-ger fins ic-ke ro, De drömma om un-der-gång, Midt un-der det

2. Vår rustning ser nog gan-ska tarf-lig ut Vid si-dan af Mi-dians prakt; Men, broder, var tro-gen än-då till slut Att stri-da i Her-rens magt.. För san-nin-gens fack-la i kärl af ler Och frälsningens strids-trum-pet Ses menskorna

3. Vår Gi-de-on sjelf främst i spet-sen går, De star-ke han tar till rof... Snart kampen är slu tad och segern vår Och kronan— ja Gud ske lof!... Vår ska-ra för-ö-kas ju dag-li-gen, Ej nå-gon kan mot-stå den. Snart få vi in-

vi, som på Je-sus tro, Få öf-va vår se-ger-sång.
fal-la till mar-ken ner— Ja Her-ren ske pris för det!
tå-ga i him-me-len I se-ger-tri-umf. A-men.

G AD AG D

226. Kom huldaste förbarmare.

Mat. 9: 36.

1. Kom, hul-da-ste för-bar-ma-re, Som her-de in bland få-ren.
Led al-la ar-ma syn-da-re Till käl-lor-na och så-ren,
2. O kär-leks-haf, ut-gjut din flod Ut-öf-ver al-las hjer-tan.
Låt kraften af ditt hel-ga blod För-drif-va o-tros-smär-tan.

G C G Dc Em C Dc G C G Em Dc G C Dc G

Till Si-ons berg och Sa-rons bet, Der i en
Du he-la verl-dens nå-da-stol, För-vand-la

G Dc Em ADc BG C G Dc G C ADc

sa-lig e-nig-het Hvar tro-gen själ har tref-nad.
med din ljuf-va sol Vår köld i e-vig vär-ma.

BG Dc Em Dc G C G Em Dc G C Dc G

227. Stäm in i englars kor.

Ps. 47: 12.

1. Stäm in i eng - lars kor, Och sjung hans kär - lek stor,
2. En smä - lek grym han bar, Den kal - ken bit - ter var
3. Hans nåd är rik och varm; Vår sång är svag och arm
3. Dock om än svagt, än - då Hans pris vi sjun - ga må

F DM B♭ C F DM B♭ CF (B♭) DM

Hans ä - ra sjung. Han, som re - ge - rar der, Englars be-
För oss han tog. Guds eng - lar så - go ned Med häp-nad,
I stof-tet här. Men ack i ljus en gång I e - vig-
På bar - na - vis. Hans mag-ten, ä - ran är, Han kun-ga-

B♭ CF C F F AF CF F C EC*) GCE

un - dran är, Och nåd han till oss bär, Vår fräl-sar'-kung.
hur han led. Min själ, fall ned och bed: För dig han dog.
he - ten lång Vi sjun - ga bätt - re sång Åt so-nen kär.
spi - ran bär; I hel - gon, sjun-gen der Och här hans pris.

C F (D C B♭ A) F AF B♭ CF CB♭ F

228. Mitt fosterland, för dig.

America. 5 Mos. 11: 12.

1. Mitt fosterland, för dig
Min lyra stränge sig,
Du frihetsland!
Här pilgrimsfädren mött,
Här stora hjeltar dött
Och äreminnen strött
Från strand till strand.

2. Min dyra fosterbygd,
De fries hem och skygd
Du var och är.
Med skog, och berg och fjell,
Med kullar, bäck och häll,
Med fält och himlapell
Du är mig kär.

*) E på D-strängen.

3. Mitt land, din ära skall
I milda toners svall
Med vinden gå,
Tills lofvet bryter löst
Med sång ur sälla bröst,
Och sjelfva klippan röst
Och sång skall få.

4. Frihetens skapare,
O Gud, till dig vi se.
Vårt lof är ditt.
Än länge må din hand
Från träldoms hårda band
Vårt dyra fosterland
Behålla fritt!

229. Så älskade Gud verlden all.

Joh. 3: 16.

1. Så äl - ska - de Gud verl - den all, Att han
2. Ty der - ut - i står kär - le - ken, Ej det
3. Ja der - på är Guds kär - lek stor Vor - den
4. Han haf - ver oss sändt Je - sus Krist, Att på

G EM DC G

ut - gaf sin en - de son, Att hvar och en, som på
vi haf - va äl - skat Gud, Men der - ut - i, att han
up - pen - bar till oss, Att till för - so - ning för
ho-nom vi sko - la tro, Att ge - nom ho - nom vi

DC EM C G DC EM DC DG DC EM

ho - nom tror, Skall få ett e - vigt lif.
äl - skat oss Och gif - vit oss sin son.
all vår synd Han haf - ver sändt sin son.
lef - va må Och äl - ska för hans skull.

C CD BG ADC G C DG DC G

230. Vår bibel!

2 Tim. 3: 15.

1. Vår bi - bel, vår bi - bel, mer dyrbar än gull! Hvar si - da af här - li - ga löf - ten är full. Den ta - lar om fräl - sa-rens kär - lek så rik, Den vi - sar oss vä - gen att bli honom lik, Den vi - sar oss vä - gen att bli honom lik.

2. Vår bi - bel, vår bi - bel, väl-sig - na -de ord, Är lju - set på ung - do-mens stig här på jord. Du bju - der oss sö - ka i ti - di - ga år Den kost - li - ga per - lan, som al - drig för-går, Den kost - li - ga per - lan, som al - drig för-går.

3. Vår bi - bel, vår bi - bel! vi sjunga i-gen; Vår tun - ga be-pri - sar dess san-nin - gar än. Din se - ger, ditt vär - de, vi gladt stämma opp Och sän - da ditt budskap kring verlden med hopp, Och sän - da ditt bud-skap kring verlden med hopp.

CAPO I. G BG Dc G C G EAg D G BG ADc G Dc G C BEd Am Dc G EC BGf CAm DG Dc G

231. Herre, samla oss nu alla.

Ps. 23: 5.

1. Her-re, sam - la oss nu al - la Kring ditt dy - ra nå-des-ord.
2. Lär oss tro - get ta - ga va - ra På det ord oss gifvet är.
3. Må vi ak - ta på den ti-den, Då du sö - ker oss, o Gud.

Capo. 1. A BE♭ E♭ A E♭ A

Likt ett vårregn låt det fal - la På vårt hjer-tas tor - ra jord.
Led oss i ditt ljus det kla - ra På den väg, som till dig bär.
Snart är nådens dag för - li - den, Och vi få ej fle - ra bud.

A BE♭ E♭ A E♭ A

Vär-des oss din an - de sän-da
Och din eld ibland oss tän-da, Mät-ta ljuf - ligt de e-
Håll vårt hjer - ta för dig stil-la,
Låt ej o - tron oss för - vil - la; Her-re, låt oss ej för-
O så hjelp oss nu att hö - ra
Hvad vår själ kan sa - lig - gö - ra, Upplåt du vårt hjer-tas

D A A

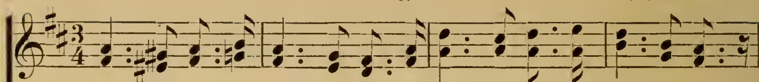
1 2

län - da, Herre, vid ditt ri - ka bord. vid ditt ri - ka bord.
spil - la Nå-de-stun-den du be - skär. stun - den du be-skär.
ö - ra, Och för-nim vårt bö - ne - ljud. -nim vårt bö - ne-ljud.
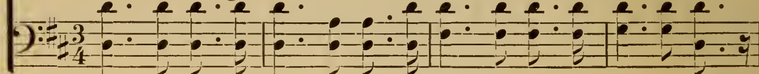
D EA E♭ A EA E♭ A

232. Om mitt hem jag sjunga vill.

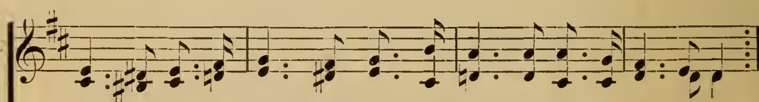
J. J. Ps. 137. J. Johnson.

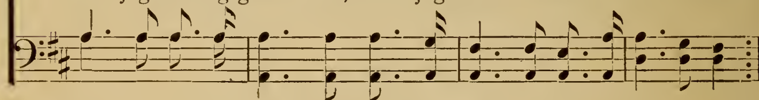
1. Om mitt hem jag sjun-ga vill, ty in-gen plats är mig så kär.
O jag mins så väl, när jag i bar - na-å-rens gla - da tid
2. O jag mins så väl, hur ef - ter da-gens lek och gla - da rön
Och de hel-ga bö - ner, som hon bad till Herren för oss då,

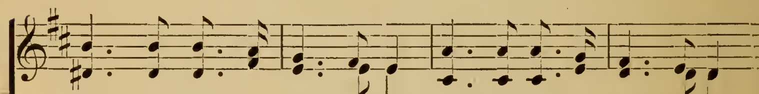
D D F♯D G D

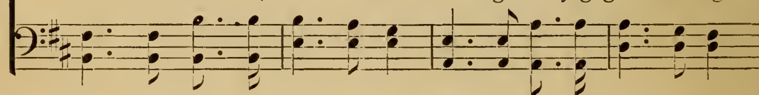
Hvart jag än i verl - den kommer, det ej än - då hemma är.
Hem - ma var med mi - na sy - skon ut - i hemmets lugn och frid.
Mam - ma sam-la - de oss kring sig för att hål - la af-ton-bön.
Kan jag al-drig glöm - ma, hvart jag än i verlden komma må.

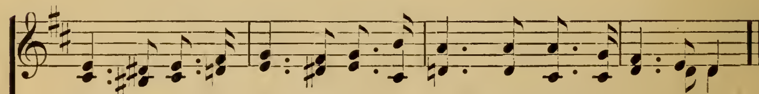
AG AG AD AG D

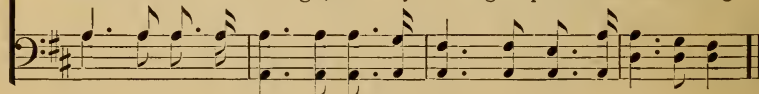
O mitt skö - na, kä - ra hem! Al-drig kan jag glömma dig.

BA EM AG D

Fast - än du är rin - ga, fins ej nå - gon plats som du för mig.

AG AG AD AG D

3. Och den dagen, då jag måste lemna hemmets lugna härd
För att långt i fjerran fara ut i denna onda verld!
Ack mitt hjerta ville brista, då jag sista skymten såg
Af den lilla, kära stugan, der i skogens lugn hon låg.

4. O min Gud, mitt hem välsigna. Om jag aldrig åter får
Se det här på denna jorden, det i dina händer står.
Led oss alla med din ande upp till sköna himmelen.
Må vi alla der få mötas, fader, moder, syskonen!
O mitt sköna hem i höjd, nu jag blickar upp till dig;
Mera kärt än något hem på jorden än dock du för mig.

233. Vänner, då nu vi skiljas här.

Ap. 20: 32.

1. Vän - ner, då nu vi skil - jas här, Ack låt-om
2. Kan - ske vi ej här mö - tas mer, Men se ett
3. Ack må vi der med fröj - de - ljud Få pri - sa

Capo. I. A Ed A D

oss vår Her - re kär Lof - sjun-ga med en
bätt - re land sig ter, Der vi få mö - tas
dig tre - - e - - nig Gud, Och må med a - men

A E A Ba E A

e - nig röst, Som utgår af ett tack - samt bröst.
en gång sist, Om vi här äl - skat Je - - sus Krist.
stäm-ma in I lofvet eng - la - ska - - ran din!

Ed A D A DBm Ed A

234. Vill du möta mig derhemma?

1 Tes. 4: 17. N. J. Russell.

1. Vill du mö-ta mig derhemma, Hemma i det säl-la land?
2. Vill du mö-ta mig derhemma? O jag vet, att jag skall der
3. Vill du mö-ta mig herhemma? Ef-ter dig jag der vill se

Capo. 2. G C Dc G

Vill du mö-ta mig derhemma, Skall jag tryc-ka der din hand?
Nju-ta mer af Je-su kär-lek, Än jag nå'n-sin kunnat här.
I-bland Je-su mån-ga vänner, Och der englar mot mig le.

G C Am Dc G

Mån-ga vänner der mig hel-sa, Mån-ga som jag älskat här;
Och när sången väldigt bru-sar, Skö-na-re den blir för mig,
Han vill mö-ta mig der-hem-ma, Han, som allt i al-la är.

Em Ba (B A G F♯) Em Ba ADc

Men jag frå-gar, dy-re bro-der: Vill ock du mig mö-ta der?
Om i den sig ljuf-ligt blandar Rö-sten, broder, ock af dig.
Dy-re bro-der! Säg, o vill du, Vill du ock mig mö-ta der?

G C Am Dc G

Jag vill mö - ta dig der-hem-ma, Ja i himlen ljus och skär.

EM GEM BEM EM BA (B A G F♯) EM GEM BEM EM BA ADc

Jag vill mö - ta dig derhemma, Ja jag vill dig möta der.

G C AM Dc G

235. Se Jesus är ett tröstrikt namn.

Ap. 4: 12.

1. Se Je-sus är ett tröstrikt namn Och i all nöd vår säkra hamn.
2. Guds en-de son, o Je - sus huld, Förlåt oss all vår synd och skuld.
3. Af dig är all rätt - fär-dig-het, Af dig all frid och sa-lig - het.
4. Dig va - re pris för lif-vets ord, För do-pets bad och nådens bord!

G EM Dc G C AM Dc G G C G Dc EM BA EM Dc

I - ge-nom Je-sus få vi nåd Och fin - na på det bä-sta råd.
Vår nöd du ser och hjel-pa kan, Du som är bå-de Gud och man.
Den var-der af allt ondt för-löst, Som sät -ter till ditt namn sin tröst.
Din frid oss här i ti den gif Och ef - ter döden e-vigt lif.

BG C G AG D EM AG D G C G Dc EM DG Dc G

236. Ack hur lycklig är barndomstiden!

Sak. 8: 5.

1. Bar - na - å - ren hur säl - la, gla - da, Förr'n syndens
2. O hur' sällt att i spä - da å - ren Som lam få
3. Je - sus var ock ett barn i ti - den Som vi och
4. Som en mo - der sitt barn hug - sva - lar, I or - det
D. C. Ack hur lyck - lig är barn-doms - ti - den, Men ack så

A A

frostnatt hun-nit brodden ska-da—Bar-na-hjer - tat, som sig fått
be - ta med de äl - dre få-ren Up-på än-gen— i Je - su-
kom med nåden, gläd-jen, fri-den; Han går för oss och fö - rer
Je - sus oss så ömt till - ta - lar: Frukta ic - ke, ty jag be-
snart, så snart den är för - li-den! Ack hur lycklig är barndoms-

Ed A A

D. C.

ba - da I nå-dens sku-rar ut - i lifvets vår!
så - ren, Hvar - i vi lif och hel - sa haf-va fått!
stri - den Mot vå - ra fi - en-der, hal - le - lu - ja!
va - rar— Si, jag skall bä - ra lammen i min famn.
ti - den, Men ack, så snart, så snart den hastar bort!

A Ed A

5. Herre hjelp, att vi städs må höra,
Det som kan våra själar saliggöra,
Och upplåt du vårt hjertas öra,
Då vi i söndagsskolan samlas få.

237. Se hur fogeln gladt sig svingar.

J. B. Ps. 124: 7. J. A. HULTMAN.

1. Se hur fo-geln gladt sig svingar Upp mot himlen, klar och blå.
2. Skul-le jag då ic - ke sjun-ga Herrens lof på bar-na - vis?
3. Derför jag med fröjd uppstämmer Gladt som fogelns qvitt, qvitt, qvitt:

(D) G C Dc Dc

Hör hans sång, hur skönt den klingar, Lust det är att hö-ra på.
Skul - le ej min lö - sta tun - ga Stämma upp min Je-su pris?
Det är slut på all min jem-mer, He - la bördan är jag qvitt.

(D) G C Dc G

Han af mor-gon - so - len väc - kes Till att lof-va Gud med fröjd,
Han som us - la syn-da - trä - len Ryckt ur elden som en brand,
Ut - i lammets blod ren-tva - gen Nu min själ sig svingar fritt,

C G G Dc

Och när af - ton - so - len släc-kes, Hvilar han så trygg och nöjd.
Löst ur sna - ran ar - ma sjä - len, Som nu hvi-lar i hans hand.
Och som fo - geln he - la dagen Gladt jag sjunger: qvitt, qvitt, qvitt.

(D) G C Dc Dc

238. Jag vill ej synda mer.

P. A. WINHOLZ. Ebr. 10: 26. A. L. SKOOG.

1. Om nå - gon att syn - da mig loc - ka vill, Då
2. Om nå - gon då sä - ger, att synd blott är Ett
3. Om nå - gon mig frå - gar, hvad syn - den är, Jag
4. Om nå - gon då frå - gar: Hvart äm - nar du? Jag

F F

sva - rar jag: Nej, o nej! Ty Je - sus, min fräl - sa - re
nö - je på den - na jord, Jag sva-rar: Den sar - gat min
sva - rar: Min fi - en - de, Som städ - se vill hin - dra mig
sva-rar: Till him-lens land, Och Je - sus jag haf - ver i

F CB♭ F F

hör jag till, Och syn-den han äl - skar ej. Jag
Je - sus kär, Så lä - rer mig bi-belns ord.
på min färd, Att må - let jag ej må se."
säll-skap nu; Han le - der mig med sin hand.

B♭ CF CB♭ F

vill.............. ej syn - da mer, Jag
vill ej syn - da mer, jag vill ej syn-da mer, Jag

F CB♭

vill............... ej syn-da mer; Ty Herrens
vill ej syn-da mer, jag vill ej syn-da mer;

CB♭ F F

ö - ga mig all-tid ser— O jag vill ic - ke syn - da mer.

B♭ CF B♭♭ F

239. O Jesus Krist, dig till oss vänd.

Mat. 18: 20.

1. O Je - sus Krist, dig till oss vänd, Din hel-ge an-de till oss sänd.
2. Upp-låt vår mun till ditt namns pris, På oss din an-des kraft bevis.
3. Till dess vi sjun-ga med Guds här: Gud he-lig, helig, he-lig är,

G EM DC G C AM DC G G C G DC EM BA EM DC

Vår andakt höj, vår suc-kan hör, Och oss på lifsens väg sjelf för.
För-ök vår tro, upp-lys vår själ Ditt hel - ga ord att lä-ra väl,
Och sa - ligt skå - da ljusens far Bland eng-la-ska-ror uppenbar.

BG C G AG D EM AG D G C G DC EM DG DC G

240. Stå upp för Jesus.

G. Duffield. Ef. 6: 14. L. Webb.

1. Stå upp, stå upp för Je - sus, Du kor-sets käm-pa-trupp.
2. Stå upp, stå upp för Je - sus. Trum-pe-ten kal - lar: gå
3. Stå upp, stå upp för Je - sus, Men i hans kraft al - len.
4. Stå upp, stå upp för Je - sus. Ej stri-den blif-ver lång.

A D C♯A BED A ED

Låt ko - nun-ga - ba - ne - ret Ej ska - das, lyft det upp.
Att Her-rens lof för - kun - na Och mörkrets hä - rar slå.
Ej kötts-lig arm här hjel - per, Ej död - lig hjel-tes ben.
I dag du hör ba - su - nen, I mor - gon se - ger - sång.

A D EA ED A

Från se - ger och till se - ger Fram-ryc-ka skall hans här,
Om fi - en-der-na ra - sa, Räds ej, du trog - na själ.
Tag nå - de-or-dets rust - ning, Och va - ka, bed med flit,
Och den, som öf - ver - vin - ner, Skall ej bli u - tan lön.

E A F♯D E D BM EA ED

Tills hvar - je o-vän kros - sats, Och han blott Herre är.
Nej fat - ta mod, du har ju Med dig Im-ma -nu - El.
Och hvar-est fa-ran, plig - ten Dig kal - lar, skynda dit.
Nej Gud skall honom pry - da Med ä - re-kro-na skön.

A D EA ED A

241. Gör mig stilla.

Ahnfelt. Ps. 55: 7.

1. Je - sus, låt din räd-da duf - va Snart få hvi - la ut hos dig.
2. Färden är så full af fa - ror, Vägen—ack den är så smal,
3. Up-pe - håll och stärk då mo-det, Såsom du det ensam kan.
4. Låt din an - de städ-se le - da Al - la mi - na fö-re - tag.

Den-na jord har in-gen tuf-va, Der hon trygg kan hvi - la sig,
Och på sa - tans många sna-ror Är det aldrig nå - got tal,
Lär mig stän-digt se på blo-det, Som för mi - na syn-der rann.
Ack jag kan ej sjelf mig fre - da För mitt kött en en - da dag.

Och hon längtar, och hon läng-tar Hem från öknens mörka stig.
Och så bär det, och så bär det Slut-ligt genom dödens dal.
Ack det blo det, ack det blo-det, Hvar - i lif och frid jag fann!
Kom, o Je - sus, kom, o Je - sus, Var min kraft, ty jag är svag.

5. Låt ej synden, låt ej flärden
Söfva och bedåra mig.
Ack för hela, vida verlden
Vill jag icke mista dig.
Du allena, du allena
Förer mig den rätta stig.

6. Gör mig stilla, gör mig stilla,
Göm mig djupt i dina sår.
Der kan det ej gå mig illa,
Hur det än i verlden går.
I det nästet, i det nästet
Ack hur väl din dufva mår!

242. O hur saligt att få vandra!

J. B. Upp. 19: 6.

1. O hur sa ligt att få van - dra Hem - åt vid vår faders
2. Här vid elf-var-na i Ba - bel Tyst - nar of - ta nog vår
3. Här vi skiljas från hvar an - dra, Här är möda, sorg och
4. O må ingen bli till-ba - ka Här i den-na mör-ka

D AG

hand!...... Snart vi slu - tat ö - ken-fär - den Och gå
sång,....... Men vi vän-ta bätt-re da - gar I Je-
strid,...... Men ut - i den gyllne sta - den Snart vi
verld!...... Må vi al - la der få mö - tas Ef-ter

AG D

in i Ka-naans land. Här - ligt sången der skall bru - sa
ru - sa-lem en gång.
mö-tas få i frid.
slu-tad pil grims-färd!

AG D G D

Stark som då-net af en vat - tu - flod:...... Ä - ran till-hör

AG D G

Gud och lam - met, Som oss vun - nit med sitt blod!

D AG D

243. Vak upp, min själ.

S. Medley. Ef. 3: 19.

1. Vak upp, min själ, vak upp och sjung Din å - ter-
2. Han såg mitt af - fall, såg min nöd Och fräl - ste
3. Snart skall jag gå den mör - ka stig, Der men-sko-
4. O må jag sen i ful - la drag Den lån - ga

A (A C♯) D A (D B) A ED

lö - sa - re, din kung. Må äm - net för den
mig från e - vig död, Och än i nåd hos
magt ej hjel-per mig. Må jag i dö - den
e - vig - he - tens dag Blott sjun - ga på ett

A F♯M BA E (C♯ B) A C♯A

sån - gen bli Hans öm - ma kär - lek, ack hur fri!
mig han bor. Hans öm - ma kär - lek, ack hur stor!
kall - na men Hans öm - ma kär - lek pri - sa än!
hög - re vis Hans öm - ma kär - leks lof och pris!

(B A) ED (A C♯) D A (D E) A

244. O Jesus, blif när oss.

Luk. 24: 29.

O Je - sus, blif när oss, blif när oss allt - fort, Och

C GF C

sköt oss och bär oss, som all - tid du gjort. Ja amen, din tro-

AM (G F) EC (F E) GF (G) DC G

het skall brin - ga oss fram. Lof, pris, tack och ä - ra, Lof,

DC G (F E)*) DG C C F

pris, tack och ä - ra, Lof, pris, tack och ä - ra vår Gud och vårt lam!

DM (E F F♯) GC GF FG*) EC DGF C AM (G) F GF C

*) F och E på D-strängen.

245. Amen sjunge hvarje tunga!

Ps. 72: 19. A. P. Berggren.

1. A-men sjun-ge hvar-je tun-ga! A-men är vår himlasång.
2. A-men, Herrens Krist skall rå-da, A-men är hans löf-tes-ord.
3. A-men, lof och pris och ä-ra, A-men, lammet och vår Gud!

C FG DGF C BGF C AM EM FDM GF C

A-men få vi e-vigt sjun-ga, A-men för Guds tron en gång.
A-men, vi hans under skå-da; Amen, Herrens kraft är spord.
A-men klin-ge fjer-ran, nä-ra! A-men är vår lofsångs ljud.

A C♯A DM DC G AM CAM DG DC DÇ DC G

A-men, der är lif-vets elf; A-men kallar han sig sjelf.
A-men, bo-tad är all nöd, A-men, bytt i lif vår död.
A-men, snart vi kro-nan få. A-men, amen, ske allt-så!

BGF C DGF C AF GC F GC GF C

Ordning för söndagsskolan.*)

Sammanringning (fem minuter före den utsatta tiden): platserna intagas, lärare och lärjungar helsa hvarandra, sångböcker och lexblad utdelas m. m.

Ordningssignal (på tiden): fullkomlig stillhet och tystnad.

Kungörelser och rapport.

Sång: en eller flera sånger (förut valda).

Bön: olika personer leda för hvarje söndag; man kan börja med tyst bön för en minut. Ingen bör inkomma under bönen.

Samläsning söndag efter söndag för åtminstone ett qvartal.

Bibelläsning n:o 1.—*Davids 103:e psalm.*

Lofva Herren, min själ, och allt det uti mig är lofve hans heliga namn!
2. Lofva Herren, min själ, och förgät icke hvad godt han har gjort dig,
3. han, som förlåter dig alla dina synder och helar alla dina brister,
4. som löser ditt lif ifrån grafven och kröner dig med nåd och barmhertighet,
5. som mättar din mun med sitt goda, att du blifver ung på nytt såsom en örn!
6. Herren skaffar rätt och rättvisa åt alla förtryckta.
7. Han har låtit Mose veta sina vägar, Israels barn sina verk.
8. Barmhertig och nådig är Herren, långmodig och af stor mildhet.
9. Han går icke beständigt till rätta, och han vredgas icke evinnerligen.
10. Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss icke efter våra missgerningar:
11. ty så hög himmelen är öfver jorden, så mägtig är hans nåd öfver dem som frukta honom.
12. Så långt som öster är ifrån vester, så långt låter han våra synder vara ifrån oss.
13. Såsom en fader förbarmar sig öfver sina barn, så förbarmar sig Herren öfver dem som frukta honom.
14. Ty han vet hvad för ett verk vi äro; han kommer ihåg, att vi äro stoft.
15. En menniskas dagar äro såsom gräset; hon blomstrar såsom blomstret på marken.
16. När vinden går deröfver, så är det icke mer, och det känner icke mer sitt rum.
17. Men Herrens nåd varar ifrån evighet till evighet öfver dem som frukta honom, och hans rättfärdighet intill barnabarnen,
18. öfver dem som hålla hans förbund och öfver dem som ihågkomma hans befallningar, så att de uträtta dem.
19. Herren har i himmelen stält sin tron och hans rike herskar öfver all ting.
20. Lofven Herren, I hans englar, I starke hjeltar, som uträtten hans befallning när I hören hans ords röst!
21. Lofven Herren, alla hans härskaror, I hans tjenare, som uträtten hans vilja!
22. Lofven Herren, alla hans verk, i alla hans herradömes rum! Min själ, lofva Herren!

Sång:

Lexan uppläses vexelvis af föreståndaren och hela söndagsskolan.

Sång: en utvald bönesång sjunges söndag efter söndag för åtminstone ett qvartal.

Undervisning (tjugufem minuter). Upprop kan göras och kollekt upptagas, innan undervisningen börjar.

Ett slag på ringklockan: lärarne beredas på att afsluta undervisningen om fem minuter.

Tre slag på klockan: ordning och tystnad.

Sång, passande för lexan.

Tänkespråket uppläses af enskilda eller hela söndagsskolan, lexan tillämpas m. m.

Bön och tacksägelse. Skolan kan äfven deltaga med att uppläsa Herrens bön.

Lofsång, en vers.

Välsignelsen.

---

*) Ofvanstående program är framstäldt endast förslagsvis. På det att intrycket af bön, sång och ordets betraktelse ej må störas af kungörelser och rapport, hafva dessa blifvit satta först, hvilket innebär, att rapporten kan endast gälla för föregående söndag. Af samma skäl vore ju bäst, att äfven uppropet och kollekten egde rum vid skolans början, dock torde detta befinnas olämpligt för många skolor. Ändamålet med det söndagliga uppläsandet af samma bibelställe och sjungandet af samma sång är, dels att sinnena må stämmas för stundens allvar, och dels att barnen må blifva förtrogna med dessa saker. Man kan ju ock så småningom leda barnen att läsa och sjunga dessa delar med sluten bok.

Bibelläsning n:o 2.—*Davids 23 psalm.*

Herren är min herde, mig skall intet fattas.

2. Han låter mig hvila på gröna ängar, han förer mig till lugna vatten.

3. Han vederqvicker min själ, han förer mig in på den rätta vägen för sitt namns skull.

4. Och om jag än vandrade i en mörk dal, fruktade jag intet ondt, ty du är när mig; din käpp och staf, de trösta mig.

5. Du bereder för mig ett bord inför mina fiender, du smörjer mitt hufvud med olja, min bägare flödar öfver.

6. Idel godhet och barmhertighet skola följa mig i alla mina lifsdagar, och jag skall bo i Herrens hus evinnerligen.

Bibelläsning n:o 3.—*Es. 55: 1—12.*

Nu väl, alle I, som törsten, kommen efter vatten, och I, som icke hafven penningar, kommen, köpen säd och äten, kommen, köpen säd utan penningar och för intet både vin och mjölk!

2. Hvi läggen I ut edra penningar för det som ej är bröd och eder arbetsvinst för det som icke mättar? Hören, hören mig! då skolen I äta det godt är, och eder själ skall rikligen förnöjas.

3. Vänden edert öra till och kommen till mig! Hören, att eder själ må lefva och jag må göra med eder ett evigt förbund efter de trofasta nådelöftena till David!

4. Si, jag satte honom till ett vittne för folken, till en furste och herskare öfver folken.

5. Si, folk, hvilka du icke känner, skall du kalla, och folk, som icke känna dig; skola löpa till dig, för Herrens, din Guds, skull och för Israels Heliges skull; ty han skall förhärliga dig.

6. Söken Herren medan man kan finna honom, åkallen honom medan han är när.

7. Den ogudaktige öfvergifve sin väg och syndaren sina tankar och omvände sig till Herren, så f rbarmar han sig öfver honom, och till vår Gud, ty när honom är mycken förlåtelse!

8. Ty mina tankar äro icke edra tankar och edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren,

9. utan såsom himmelen är högre än jorden, så äro ock mina vägar högre än edra vägar, och mina tankar än edra tankar.

10. Ty likasom regnet och snön faller ifrån himmelen och vänder icke tillbaka dit, utan fuktar jorden, och gör henne fruktbar och bärande och gifver säd till att så och bröd till att äta,

11. så skall ock mitt ord vara, som utgår ifrån min mun. Det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt, utan göra hvad mig täckes och hafva framgång i det,hvartill jag utsänder det.

12. Ty med glädje skolen I utgå och med frid skolen I varda ledsagade. Bergen och högarne skola för eder utbrista i jubelsång, och alla markens träd skola klappa händerna.

Bibelläsning n:o 4.—*Matt. 5: 3—16.*

3. Saliga äro de i anden fattiga, ty dem hörer himmelriket till.

4. Saliga äro de bedröfvade, ty de skola blifva hugsvalade.

5. Saliga äro de saktmodiga, ty de skola ärfva jorden.

6. Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdigheten, ty de skola blifva mättade.

7. Saliga äro de barmhertiga, ty dem skall ske barmhertighet.

8. Saliga äro de renhjertade, ty de skola se Gud.

9. Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn.

10. Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighetens skull, ty dem hörer himmelriket till.

11. Saliga ären I, när de försmäda och förfölja eder och, ljugande, säga allt ondt mot eder för min skull.

12. Glädjens och fröjden eder, ty eder lön är stor i himmelen; ty sammalunda hafva de förföljt profeterna, som voro före eder.

13. I ären jordens salt; men om saltet mister sin sälta, hvarmed skall man salta det? Till intet duger det mer, om icke till att utkastas och nedtrampas af menniskorna.

14. I ären verldens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger på ett berg;

15. icke heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som äro i huset.

16. Så lyse edert ljus inför menniskorna, att de må se edra goda gerningar och prisa eder Fader, som är i himmelen.

Bibelläsning n:o 5.—*Ur 2 Mos. 20 (De tio budorden).*

3. Du skall inga andra gudar hafva för mig.

7. Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall icke låta honom blifva ostraffad, som hans namn missbrukar.

8. Tänk på sabbatsdagen, att du helgar honom!

12. Hedra din fader och din moder, på det du må länge lefva i det land, som Herren, din Gud, vill gifva dig!

13. Du skall icke dräpa.

14. Du skall icke göra hor.

15. Du skall icke stjäla.

16. Du skall icke bära falskt vittnesbörd emot din nästa.

17. Du skall icke hafva lust till din nästas hus. Du skall icke hafva lust till din nästas hustru, eller till hans tjenare, eller till hans tjenarinna, eller till hans oxe, eller till hans åsna, eller till något som din nästa tillhörer.

Förklaring af ackordens beteckning.

Till ledning för gitarrister anvisas under musiken de gällande ackorden. Dessa äro af trenne slag:

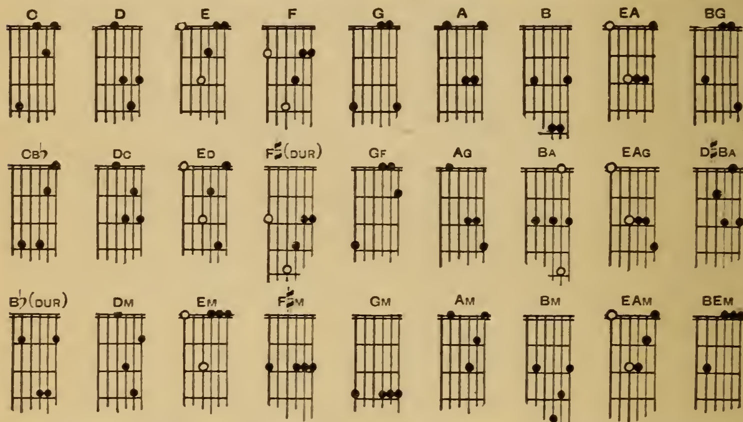
1) **Durackord**, som betecknas med grundtonens bokstaf, t. ex. **D**.

2) **Septimackord**, som betecknas med grundtonens bokstaf åtföljd af en mindre, hvars ton (den s. k. septiman eller *den sjunde*) bör ingå i ackordet på någon af de högre strängarne. Ex. **Dc**.

3) **Mollackord**, som betecknas med grundtonens bokstaf åtföljd af ett m. Ex. **Dm**.

Sådan enkel beteckning innebär alltid, att grundtonen äfven anslås såsom bas. Då en *annan ton* än ackordets grundton skall spelas såsom bas, står denna bastonens bokstaf *före ackordets beteckning*, hvilken senare alltså gäller endast för de tre högre tonerna i ackordet.*) Således betyder **GC** G-bas men C-ackordet för öfrigt, **DGf** D-bas men Gf-ackordet på de högre strängarna, o. s. v.

C-skalans sjunde ton betecknas enligt detta lands bruk med B och icke med H.

Ackordens förhållande till hvarandra åskådliggöres genom ofvanstående afbildningar af gitarrens första lägen. De svarta prickarne och ringarne visa, vid hvilka band vissa strängar skola tryckas för ett gifvet ackord; stå prickarne eller ringarne på sadeln (öfverst på hvarje bild), antydes dermed lösa strängar. Der två ringar förekomma, står det den spelande fritt att använda den ena eller den andra. Man jemföre noga durackorden med de motsvarande septim- och mollackord, som stå under hvartdera. Alldenstund C-moll, F-septim och F-moll ej förekomma i denna bok, hafva dessa undantagsvis fått lemna rum för enstaka ackord, som användas. De sju bilderna till venster i hvarje rad visa ackorden med enkel beteckning (grundtonen bas), de två längst till höger äro exempel på ackord med särskild basbeteckning.

I några fall har det befunnits nödvändigt att utsätta alla bokstäfverna i ett ackord, då den första (stora) bokstafven betecknar basen, och de öfriga (mindre) beteckna tonerna på de högre strängarne.

Bokstäfver omslutna af parantes ( ) beteckna endast *ensamma toner* och icke hela ackord. Stor bokstaf i sådana fall betyder, att tonen bör sökas på någon af de tre djupa strängarne (basssträngarne), hvaremot liten bokstaf åsyftar de tre högre strängarne.

Ett ackord bibehålles, till dess det aflöses enligt nästa bokstaf.

Ett korstecken efter en bokstaf höjer tonen ett halft tonsteg (ett band), två korstecken ett helt tonsteg (två band), och ett b-tecken sänker tonen ett halft tonsteg.

Capo 1 betyder Capo d'astro på 1:a bandet o. s. v.

Det har ej befunnits praktiskt att allestädes gifva samma harmoni för gitarr som för orgel, hvadan man bör endast med sträng urskiljning använda de både instrumenten tillsammans.

Der ett halft taktmått eller mera passerar mellan tvenne beteckningar, anslås i allmänhet endast *basen* på accentuerade taktdelar (strax efter ett taktstreck och, i tvådelig takt, midt i taktmåttet) samt *det öfriga* af ackordet på icke accentuerade taktdelar. Förekomma ackorden tätare, böra de i sin helhet anslås hvart och ett på sitt taktslag. För öfrigt måste det lemnas åt den spelandes musiksinne att i hvarje särskildt fall bestämma taktdelningen.

*) Teoretiskt betraktadt, ligger ock i de flesta fall hela ackordet i de tre toner, som tagas på de höga strängarne.

Register,

upptagande sångernas begynnelseord och rubriker, som ej äro lika med begynnelseorden. Sådan rubrik är antingen refrängens begynnelseord eller ett i en sång regelmessigt upprepadt uttryck och utmärkes i registret med en stjerna.

Ämnesregister.